

تارمايپەك ئەبەر باراندا

پیشکە شە بە:

غەریب

ناوهرۆك

- ۰۹ وهرزى دووهه مى ونبوون
- ۲۷ .. من و پيکه نينه كانى سهگ
- ۴۷ خانمى مردوو
- ۸۱ كه سيك ئيتر هيچ ناييت
- ۹۵ نيگا پايزانيكى پير بوو
- ۱۲۳ تارمايهك له بهر باراندا
- ۱۳۵ سهربازى شه ترهنج
- ۱۵۹ له وسه رى ته مه نه وه .. ئاهييك
- ۱۷۷ مائيك له ژيړزه مين

وہرزی دووہمی ونبوون *

* لہ گوڤاری (ناینده) ژماره (۸۸) د۱ بلاو کراوہ تہوہ.

من.. چيروگگيره وهى كه سيكم، سالانيك له مه و بهر مرد!.. مردن به مانا فيزكييه كهى نا، نه كه سه ئيستاش له وانه يه هر پال كه وتبیت، يان پال كه وتبیت وهه و لبدات بيركات هه، يا خود به پال كه وتنه وه خوار دن بكن به ده ميه وه، يا بيه ویت به پال كه وتنه وه بروت. له وانه يه زيندوو بوونه وهى نه وه له گه ل مردنى مندا ده ستپييكات. ده شیت مردنى من وه ویش هيچ مانايه كه نه به خشیت، چوون مردنى نه وه سهدان ئينسانه ي پوزانه ده مرن و كه سيكيش به پيوستى نازانيت به سو راخى مردنiane وه بيت. نازانم نه گهر كه سه كه بمریت، ياده وه رييه كان چ بارستكيان هه يه؟ چجاي نه وهى، بيره وه رييه كه پريت له نه ووتن!!

بهر له وهى، بگه مه ناقارى نه و كورسييه سنده لييه ي له سه رى دانيشتبوو. كو كه به دوا ييه كه كانى، راستى هه موو نه و باس كردنه ي بو سه لماندم، كه پيشوه خت زياد له پيوست بويان گير ابوومه وه!.

به‌رله‌وهی بیبینم، جار جاره ناویم ژنه‌فتبوو، ئەمما.. ئەوهی هەرگیز له‌پانتایی نووسیندا هه‌لوێسته‌یه‌کم له‌سه‌رینه‌بوو، (سه‌رگولپاشا) بوو.

ماوه‌یه‌کی زۆره‌ به‌ فه‌رمانی‌کی تایبته‌ گواسته‌راومه‌ته‌وه‌ بو‌ مالی سه‌رگولپاشا. به‌پێوه‌ره‌که‌م، به‌منته‌وه‌ هه‌والی گواسته‌نه‌وه‌که‌ی پێدام، هاوپێیانی ژوره‌که‌شم، سووربوون له‌سه‌ر ئەوه‌ی له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا یه‌ک که‌سیان نانا‌سمه‌وه‌.

هه‌موو پوژیک، له‌ کاتژمێری ۱۰ ی سه‌رله‌به‌یانی — جگه‌ له‌ پوژانی سی‌ شه‌مموان وه‌ینی — ده‌گه‌مه‌ به‌رده‌م ده‌روازه‌گه‌ره‌که‌ی مالی سه‌رگولپاشا. به‌رله‌وه‌ی له‌ ده‌رگا‌که‌به‌ده‌م، پیاوی‌ک ده‌رگا‌که‌م لێده‌کاته‌وه‌. هه‌موو کاتی‌کیش ده‌رگا‌وان ئەو پیاوه‌ بووه‌ و به‌س. ته‌نیا ئەوه‌نده‌ له‌گه‌ل یه‌کده‌لێن:

— به‌یانیت باش.

— فه‌رموو.

نه‌ من لێمپرسیوه‌ ناوت چییه‌، نه‌ئه‌ویش به‌چاوی‌کی نا‌جو‌ر لێمده‌پروانی‌ت، زۆرینه‌ی پوژه‌کان، دروست... له‌ سه‌روه‌ختی گو‌پێنی چه‌پکه‌ گو‌لی نیو گو‌لدانه‌که‌ی به‌رده‌می سه‌رگولپاشا و دانانی قاوه‌ و په‌رداخه‌ئاوه‌که‌ی به‌رده‌م، ئەو دێته‌ ژووری، چاوم لێیه‌، به‌گو‌شه‌نیگایه‌کی ترسنو‌کانه‌وه‌ ده‌روانی‌ته‌ سه‌رگولپاشا. نازانم، هاتنی به‌دیاری‌کراوی له‌مساته‌وه‌خته‌دا بو‌چییه‌! نه‌هیچ ده‌لێت، نه‌کاری‌کده‌کات مایه‌ی سه‌رنجدانی‌ت.

به پراست بو ته نيا ناوی تهوم هیئا؟. حه رامسه را پرن له و پیاوانه ی
ته گهر له شوینیکی ناجوردا پروبه پرویان بیته وه، ده خوازیت
تووشی چور تمیکت نه کن.

ته گهر ته وساته وه خته ی ده گه مه به رده روزه که، ته م پیاوه
پیینه و تمایه: فه رموو. گرهوم له گه لدا ده کردیت، که کابرایه کی
که پرولاه. خو ته گهر وه ک من ته ماشایی بکهیت، گومانته نامینیته
گهر بلییت هه رگیز ده مولیوی پیکه نینی به خو یه وه نه بینیه.
نه من له به ریوبه رم پرسی بوچی بوئه وی! نه ته ویش هیچی وت.
هیندهم وت:

— چون له خو مه وه ده توانم بچم بو ته وی؟!.

— خویان دین بو ماله وه بولات، ورده کاری کارکردنه کهت پیده لاین.
هیچیتری نه وت، ره وتاریشی به ناشکرا پییده وت بچوره دهر وه
له ژورره کهم، هه رواشمکرد.

ته گهر سه ره له به یانی یه کهم، له نیو ترسیکی چاوه پروانکراودا ته و
نازایه تییه م هه بوو به چاوی سه رنجه وه له و کاروانسه رایه پروانم،
که ده بوو. چه ندین باخه وانی به سه لیه به ته نگ به خویوکردن
وچاودیریکردنی ته و باخه وه له ناماده باشیدا بن. به هه له دا نه چووم،
که ربلیم له ژیر دارپرته قالیکدا ته و هونه رمه ندهم بینی — نیستا کهم
تازوری هاو رییمه، یه که مین کرداریک که ده یویست لییبسه لمینم
هاو رییه کی دلسوزمه، پورتریته کیشراوه کانی سه رگولپاشای
نیشاندام — زور به غه راییه وه لییده پروانیم. سونگه یه کی به جیم

نه ده بېنې كې به فېز و له خوبايبوونه كې پرازيبېم. وهك پاشتر بوم
دېر كهوت، هيندهې زمانې به پر شت و كارايه، نه وهنده له
تيكه لكر دني په ننگه كانداشاره زانېيه!. هاورې هونه رمه نده كه له نيو
نو تو مېيله كه دا پييووتم:

— مه گډر به خت توې نه هينا بوئيره؟.

كه بو يه كه مينجار چومه ژورې، يه كه مين هه نكاوې چوونه
ژوره وهې من، دوايېن هه نكاوې چوونه ژوره وهې ته واوې
كوپه كاني بوون. نازانم بوچې نه وكاته هه نكاوې نه و كه سانه م
هاته وه ياد، كه به ره و په تي خنكاندنيان ده بن؟!.

ژوره كه شيوهې موزه خانه يه كي وهر گرتبوو، پونا كيبه كي سه ير
ژوره كه ي له ناوه نده وه كړد بووه دو به ش. به شه پونا كه كي
له شويې دانېشتنې منه وه دستي پيدده كړد و به دهر گاي هاتنه
ژوره وه كو تايې پيدده هات. ديواره كان نه گه رچي جه نجالي و
قه ره بالغيبه كي زوري به شته هه لواسراوه كاني پووكاره كه يه وه
ديار بوو، لي.. نه تده تواني بابه تيك هه لبري ريت بو سه رنجدان،
بابه ته كه ي په نايې به له ز كه مه ندي كيشي خويي ده كړد يت.

كه هاتنه ماله وه بولام، پييان وتم: پرسيار كړدن به هه موو شيوه يه كه
قه ده غه يه!! هه ولېده كه مترين وشه بو وه لامې پرسياره كاني
ناماده بكه يت!!.

پوژانه به خوم وړي كور دهر يكه وه به دووري دووه نكاو، له پشتي يه وه
داده نيشم.

له وه تهی له نزیکه وه، وته کانی سه رگولپاشا ده ژنه قم، بو ته نیا جاریک پروی تینه کردووم. بهرله وهی ههستی بو نکردن له دستبدهم، ده مزانی بو نیکی نه رمی لیدیت. بو نیك به بو نی شانیل ده چوو. له وانیه ئه وه بو نه ش نه بییت. چیروکی ئه وه بو نه هه میشه یاده وه رییه کی جه غار او ییم دینیته یاد. بو ئه وه ساته وه ختانه نه مردم؟ ها؟ ئا... یاده وه رییه ک، له وه یاده وه رییه کی که چه ندی بخوازیت زه من تیایدا له کاتر می ریکی وه ستاو بچیت، هیشتا بروانا هی نیت که خوتیت. بو نه کانی سه رگولپاشا جو را و جو ربوون. وهک (جان باتیست گرنووی) ئاماده یی کردییت. ئی.. هیچ شتیک بو نی (باران) ی لینیاهت. چیبکه م... ئه ونازایه تییه م نییه چو نییتی مه رگی خو م هه لبرێرم؟!.

هه تا کو ئیستا کی ته نیا ۲۸ لاپه ره م بو نووسراوه. ده یان ۲۸ لاپه ره ییم نووسی و پاش ته نها جاریک له خویندنه وهی، که وتومه ته دراندنی. ئیدی (باران) ئاماده نییه بیان خوینیته وه. بیبه زه بیانه، بکه ویته په شکردنه وهی ئه وه دیپانه ی که به ره وانی ماناکان ناده ن به ده سته وه. باران فی ریکردم، ئه وه نووسینه ی گو مانم لیبه بوو، بیخه مانه بیاندرینم. کییه ده گه لیان برژی و نه زانییت. ئه وهی له لایان سانایه: قورخرکردنی ژیا نه؟.

ئای.. خودایه، ژیا ن بو ئه وه نده سه خته؟!.

سه رگولپاشا له کاتی قسه کردنیدا، پشتی به سه نده لیه که وه تووند ده کات.. وهک بلییت ئه و جو ره پالدانه وه یه ی ها وسه نگیه ک به

وته کانی دەمی دەدات. لەسییه هه مین پوژوهه تیبینییه کهم نیشانی
خوویی پیکاره: دهر برینی ده سپییکی وشه کانی، هه میشه ناساز و
ناحه ز ده یانلیت، دواتر وهك خویندنه وهی کتیییک، پرسته کانی
یه کبینن.

پیموایه... چاویلکه کهی چاویشی په یتا په یتا ده جولینی، نه گهر
که سیك جه سارهت بکات و سی ههنگاو دور له دانیشتنی من و
به ئاراسته یه کی پیچه وانه سه رنجیدات، هه سته کات..
چوارچیوهی چاویلکه کهی، سهنگیکی نانا سایی هیه و شانی
لووتی له عوییهی هه لگرتنی نایهت.

ئه وهندهی هونه رمه نده که زانیاری پیدام، دوا به دوا یی گیرانه وه
سه یرئامیزه کانی بو من، ده سته جی پالیده خه ن و راده کشیت.
یه که مین هاتنیان بو، که پییانوتم:

ده بییت گیره ره وه یه کی راستگو بییت! گهره یی نووسه ریش له
راستگو یی و سل نه کردنه وه یدایه.
پییانوتم:

چه ند سانایه.. که سیك خولقی په پوله یی بییت.. ئه ندیشه کانی
سیخناخ له شهرم ونیه تی پرله چاکه کاری.

له پیریوه ده سته رهم بو هه رشتیک چوون به ردیکی خولایوی،
خویان ئه خنینه نیو په نجه کانه وه! هه ر به ئه نقه ست به بی که وچک
به کاره ینان برنجه کهم خوارد، نه مویست که سییان پیمبزانن، چوون
زیخو ورده چه و.. ده هاته به رپه نجه کانه، ده ترسام دانم له عوییهی

نهيته! چهندسهخته ويڻاي كه سيڪ بكهيت كه خوت نيت! ئهي
 ئه گهر وتيان شيٽ بووه؟ كهس ليڻدهسه لميڻيٽ كه شيٽ نيم؟!
 سهيره.. چوڻ ده توانيٽ ئه وهه موو جنيوانه كو بڪاته وه.
 سهيرتريش له وادهي ئه و دووڪاٽر ميڙدها، ئه سلن جنيويڪ دووباره
 ناكاته وه!.

من ده ترسم، دروڙن ترين چيروڪ بگيرمه وه!! ئه وه گوليڪ ده چيٽ..
 به گولاني ئه نديشه كاندا پياسه يه كه نه كات، له فريشته يه كه ده چيٽ،
 پاوپووزيڪ سهرنجي نيگاي هه وه سي نه بزوانديٽ. سروسشتي
 له بهرد ده چيٽ، هه رگيز په نجهي بو گه لوڙهي رانه كيڻا بيٽ.
 بويانبا سكردم:

چيروكه كانى ئه وپياوه له گهل له دا يڪبوونيدا، خويان نووسيوه ته وه
 — ئه مه زياده روئي نيهه — ئاخر ئه وه بهرله وهي هيچ خوليڪ
 ببينيٽ، يان رشته يه كه ته واوبكات. وهك.. ميرزاده يه كه..
 فهرمانده يه كه، چاوانى هه له يئاوه. وهك فهرمانده يه كه شيري
 ده خوارده وه، وهك فهرمانده يه كيش پاڪده كرايه وه.

بيهنه ره پيش چاوانى خوت، فهرمانده يه كه له پوليكدا قوتابي بيٽ،
 بهو مه بهسته ي فيري ناسيني پيته كان بيٽ! ده بيٽ ماموستا كه ي
 چهند به حه زهر وتوقينه وه، وانه كانى بليته وه؟. ئه وه ماموستا يه ش
 زنده قى چووه. ئه ميستا.. ئيره يى به جواميري ئه وه ماموستا يه
 ده بهم، مه گهر سه رپيچيكر دنيكم ته واوي خوم و وشه كانم
 ناسرپيته وه؟. كي ژيانم پيده به خشيته وه؟! بو بمرم؟. كي

سو پاسگوزاری مردنم لیده کات؟. ئەو بە فرزندى پەوتارى وابوو!!
دیتە بەرچاوى زەینم... وەك فەرماندەیهك گەمەکانى دەکرد..
شەپلاغە و مستەكۆلەکانى، چوون هاوتەمەنەکانى نەبوو، ئەو وەك
فەرماندەیهك، زلله‌كانى دادەھیلا.

هەلبەت، ئەو لەتەمەندا زۆر لەمن گەورەتره.. تەنانهت وەك ئەمان
پێیان وتوم: ئەوانەى لە بیرەوهرییه‌كانى سەرگولپاشادا
كەسایه‌تییه‌كى دیاریان هەبوو، هیچیان لە ژياندا نەماون!

من، خەممە دوست و ناسیاوێه‌كانم بە خەفیه‌م بزائن، زۆرینه‌ى ئەو
سەرچاوانەم دوزیونەتەو، كە وەك میژوویهك باسى پروداوێه‌كانى
سەرده‌مى سەرگولپاشا دەكەن. ئەوانەى نووسیبوو من زۆتر لە
راپورتێك دەچوو تا گێرانه‌وى یاده‌وه‌رى كەسیك، كە خوێ بەشێك
بووییت لە پروداوێه‌كانى ئەوسەرده‌مه.

گومانم نییه‌ لەماله‌وهم، ئەوپه‌رى ئارامى بەخوێان دەبەخشن، تا
هێمنیم لە دەستنه‌دم. ئەگەر(باران) بە كارکردنه‌كه‌مى دەزانى،
بێپیرینگانه‌وه‌ ده‌یوت:

— سنداندا لەنووسین.

نووسین ژيانى لێسه‌ندومه‌تەو. وەختایه‌ك تاكه‌ شتیك خوێشودى
پێدەبەخشییم، خودۆزینه‌وه‌بوو لەناو وشه‌كاندا. لەوساته‌وه‌ى لێره
كاره‌كانم دەكەم، هێنده‌ لە نووسین تێدەگەم.. كە وشه‌ى درۆزنانه
لە شوینی درۆزنانه‌ دابنیم، ئەوكات پرسته‌كان خوێان دروست
دەبن. كى دەزانیت، من درۆزتترین نووسه‌رى دنیاام؟ وەكچوون

ناشزانن سهرترين گويگري دنيا م! . ته نيا ناراميهه كي قولترم
پيوسته .. دنيا م ساته وه ختيك ديته نارا جنويكي نامينيت بو
وتن!! .

ته واوي ئه م ماوه دريژه، ته نها يه كجار رسته يه كي واتا دارم له
سه رگولپاشا بيست، نه گره كو زهينم به هه له مدا نه مبات، يه كه مين
روژ ويه كه مين ساته وه ختي گويبيستي دهنگي، پيووتم:
— به ته واوي ته مه نم دهخواست نووسه ر بوومايه، ئيره ييم به كه س
نه بر دووه .. به مه عشه ري نووسه ران نه بييت! .

هاوري هونه ر مه نده كه م ده لييت:

— جگه له پور تريتي سه رگولپاشا، يه كه تابلوي ديكه م بو
ناكي شرييت! .

هونه ر مه نديكه .. پيخوشه پري لاجانگه كاني قه ره بووي پروتي
ته پله سه ري بو بداته وه . يه كي له تابلويانه ي هه ركه سيك بيديبا
دهيووت .. خه ياله كاني تووشي غه فله تيبان كر دووه . ئاخر ..
سه رگولپاشا به سه ر نه سپيكي سپيه وه چوون هاوشيوه ي
ناپليو ن، هه وليد ابو نه سپه كه ي سمكولان بكات، ئيستاشي
له گه لييت گومانم هه يه، نه ويش رووخساري سه رگولپاشاي
نه بينيووه و رووخساري يه كي له كه ر ه كاني سه رگولپاشا
دهكي شريت، نه وان به بيپه ر ده .. چه ندي شانازي به باوكبووني
باوكيانه وه ده كه ن، هينده هه سته بووني خويان پيمه به ست نييه .
ليمپرسی: به راست بوچی ره وايه رووخساری ببينیت، من نا؟! .

پییووتم: خوزگه م به خوٚت، خوٚت باسی نه کهیت، کی ده زانیٚت
هه موو گیٚرانه وه یه کی یاده وه رییه کانی، بریتییه له جنیودان
به جه نابت؟ دهی.. من تائیستا یه که وشه م لیٚنه بیستوو، ئه سلٚن
پروانا که م که لال نه بیٚت؟

هونه رمه نده که دهیووت: له به ره ی ٣ ژن، ٧ کوری هه یه.

وه که ئه و باسی که کچه کانی نه کرد، هیچ شتی که نایسه لمینیٚت،
ئافره تی که له مه مه که تی سه رگولپاشادا بوونی هه بیٚت!.

پیٚده لیم... ئیدی ونبووم. توٚباران ده ناسیت؟ که بینیت، پیٚبلی:
هیٚنده ی پالٚه وانی چیروکی کی خوٚی، ئازیه تی نه بوو. پیٚبلی.. تو
یه که مینجار لیٚخوٚشبوویت! ئه ی ئه مجاره یان؟ ها؟ لیٚپرسه..
نه ها تونه ته کنت؟

هونه رمه نده که بوٚگیٚرامه وه زیاتر له ده یانجار به بیانوی
بیسه لیه ییم تابلو کانیان دراندووم، که م کارم هه بووه، واده ی
دوومانگیان له ته مه نم نه سربییته وه.

پیٚمه لیٚت: خوٚشبه ختیت، یان ده تخوٚینه وه یان ناخوٚینه وه!!

پیٚمه لیٚت: چ خوٚینه ری که ده زانیٚت، توٚ دارپژهری داستانه کانی
ژیانی سه رگول پاشایت؟

پیٚمه لیٚت: نووسه ری کیت ده توانیت ناپاکی له وشه بکه یت و
شهرمیش نه که یت!!

پیٚمه لیٚت: من.. ناهونه رمه نده ترین هونه رمه نده ی دنیا م!.

شه و یکیان له و باره ی لییدانیشتبووین، هیشتا ئه و خواردنه وه یه ی داوا یکردبوو ته و او نه ببوو، دایه پر مه ی گریان، به خوم نه بوو به شه ر مه وه ده مپروانییه ئه و که سانه ی له ملاو له و لامانه وه دانیشتبوون، و امزه نده کرد که سیکی به دمه ستبیت و زورتر له پیویست بخواته وه. هینده به کول ده گریا، چه زمه کرد له گه لیدا بگریم. ده مزانی شه رمانه هاتوته ناخمه وه، ئه و ده یویست.. دانه دانه ی فرمیسه که کانی زه لیلی و ده سته پا چه ییم بسریت! بوچی شه رمه؟. که یفم به گریان دیت. پییده وتم:

له هیچ شوینیك له کولم نایته وه! که هاوسه ره که شم ده سته کاته ملم، و اهه سته که م سه رگولپا شایه و ده یه ویته له گه لما بنویته.

من.. بارانم هاته وه یاد. باران ته نیا له بهر خوشویستنی وشه، منی خوشده ویست. باران چه ندین بیروکه ی پیبه خشیم، گه لیکجار له باتی خوم ده که وته خویندنه وه ی ئه و کتیبانه ی که پیویستن لییبه ئاگابیت، ئه و هه ولیده دا ته و او ی خویندنه وه کانی له دانیشتنیکدا بگریته وه. چاوی دووه مینی خویندنه وه ی من بوو. پیمشه رمه بلیم چ نووسه ریکی بوده له وترسنوکم! ئه وه ی ده یلیم جیا وازه له وه ی که ده بیته بیلیم.

هونه رمه نده که ی هاوړیم.. یه قینانه ئامازه ی به سه رگولپا شا ده کرد که له لیواری پیکه که م دانیشتوو! چیتر گومانم نه ما!! له بهر چاومه وه خو ی هه لده دا بو قاپی زه یتوونه که، له ویوه به دهم هاواریکی ناسازه وه، ده چوووه ناو جاکه کانه وه، پالیده نا به قاشی

لیموکانه وه! وهك وتنه وهی هه موو جنیوه دزیوه كانی، كه وته وه به خشینه وهی جنیوه كانی. چاوم لیبوو دهستی دهینا به قرژه تهره كهی باران دا، هه ستامه سه ری، هینده ناگام له خو مبوو، كه پییده وتم:

— كه هینده به دمهستی بوئه وهنده ده خوئته وه؟ ته ماشا كه سه یرمان ده كه ن!.

ئه و روژهی پییانو وتم... به یانی شه به قی دین به دواتا، له وادهی دیاری كراودا ناماده بووم. شو فییره كه مان پییوتین: نه گه رجاده كه، قیر بووایه، به ۲ ساعات ده گه یشتینه ئه وی، به لام درهنگ ده كه وین.

هاوری هونه رمه نده كه م زیاتر له چه ند جارێك به كامیرا كهی وینه ی ئه و به ردهی گرت، كه سالانیکی زوردوور له مه و پییش، سه رگولپاشا له په نایدا بریندار بووه. به رده كه، چوون شیرێك، پیربوون ماندووی كرد بیئت، شیرێك.. بیزار له وهی داستانه كانی درنده یی بگپرتته وه. تاك وته نیا كه وتبووه ته ختایی وهرده كه وه. ته واوی ئه وشوینه وهك هه موو شوینیکی ناسایی شتیکی نا جووری لیئه بوو، كه هه لویسته به سه رنجی بینینت بكات. له مه و دایه کی زوردوور، گوندیك دیاره... شاخیکی دوورتر له پشتی گونده كه وه.. چه ند گردو لكه یه كیش به وه به رمانه وه، گژوگیا كه ش وهك ئه وهی دیمه نی تابلوی سروشت به ناكاملی به جینه هیلیت، ته واوی رووبه ری تابلو كهی داگیر كردووه. وابزانم باس كردنی كو مه لیك دارچنار له خوارووی جه مبوونمانه وه و چه ندین داریش

به لاپاله كه وه، له زۆرينه‌ى زۆرى ديمه‌نه سروشتيه كه‌ى خومان
ده‌بينريٽ.

— بوكه‌يفوسه‌فا ئه‌وه‌موو پريگه‌يه‌مان نه‌بريووه‌؟!.

— نووسينيش بوو به‌پيشه‌؟!.

—!!

هه‌ريه‌كئك له‌كوپه‌كانى به‌نيمچه‌هه‌په‌شه‌يه‌كه‌وه‌ چوئيٽى
سه‌ردان‌كردنه‌ماكانى پوئينده‌كرد. ده‌مخواسه‌ت پروخسارى
سه‌رگولپاشا له‌ ده‌موچاوى يه‌كيكاندا بدوژمه‌وه، ئه‌وان
ده‌يانويست گيپانه‌وه‌كانى باوكيان هينده‌ زيندووئيٽ، كه‌ بوون و
هه‌يبه‌تى باوكيان به‌يانبكات.

ئى.. نه‌ده‌كرا بلييم باوكتان ئه‌و برينداربوونه‌ى بو نه‌گيپراومه‌ته‌وه،
ئه‌سه‌له‌ن، بوونى به‌رديكى به‌وگرنگيه‌ باسنه‌كردوه.

ئيسٽا ده‌زانم زه‌حه‌ترين نوسين ئه‌و نوسينه‌يه‌ كه‌به‌توبزى
بنوسريٽ. هه‌موو هه‌فته‌يه‌كه‌ ٥ كاسيٽ له‌ جنيوه‌كانيم گرتوه.
نازانم، ئه‌گه‌ره‌كو ئيسٽاكى گويكانيشم تواناي بيستنى له
ده‌ستنه‌دايه، نه‌مه‌ده‌توانى جاريكيديكه‌ گوى له‌وته‌كانى
سه‌رگولپاشابگرم. راستر گويكانم تواناي بيستنيان له‌ده‌ستداوه.
ئيسٽاكى به‌پيى جولانه‌وه‌ى پروخساره‌كان.. يان ده‌خنيمه‌وه‌ يان
شيوازي سه‌رسوپمان يان چاوه‌پروانى ده‌خه‌مه‌پروو.

ئەگەر پەيوەندىيەكى شەيتان يانەم لەگەل خويندەنە و دەدا نەبووايە،
چوڭ رېكە و تيم دەکرد؟. ھا؟. ئەي ئەگەر ھەرنەچو بامايە تە
قوتابخانە و...؟.

ئەلبومىكى قەبارە گەورەيان، خستە بەردەم.. ئەلبومىكى
لەزگە دار.. بەشىوہ يەكى ئەندازەيى و يئەکانى سەرگولپاشاى تيا
ريزکرا بوو. ئى.. خوئاشكرىت بلىم: چ حىكمە تىكە تەواوى
روخسارەكانى سەرگولپاشا بەسەمغىكى كاغەزى شاردرارونە تەوہ؟!
بوھىندە بىمتانەم، كەمە حروومبم لەبىنىنى؟. ئەوئەندەش
ساويلكەنيم، دەتوانم دەيان پرسىيار چىيكەم؟!.

دېقەتم دەدا... كاپرايەكى دىلكراو لىيدە پارىتەوہ.. كاپرايەكە، ئاوا
تەمەنى لە ٤٠ سال زياترە، ھەترەشچوون بەرووخسارىيەوہ
دەبىنىرىت، بەزوبانى حال لىيدە پارىتەوہ، تا ئازادى بكات.. لە
ويئەيەكەيدا.. پىموايە، لەپراوكردن بىت، بەچوارمشقى
دانىشتووہ وچەندەھا مارى شىوہى كولەوہ يىبابى
بەدەستەوہ گرتووہ، سەرى مارەكان ئەوئەندە نزيكن، كتومت وەك
بلىيت ويئەگرەكەى پىدەترسىنىت!. لەكەنارى پوبارىك دانىشتووہ
و شانەى تەنگەكەى پردەكاتەوہ لەفیشەك... تەسىيحيك
بەدەستىيەوہ يەتى و كوئەلىك مروقى ريشدار گوى لەقسەكانى
دەگرن... لەپشت سوكانى ئوتومبىليكەوہ دانىشتووہ، پشتەوہى
ئوتومبىلەكە روون نىيە چى تيا دانراوہ. سەرگولپاشا لەداوہ تە..
لەپرسە.. لە بواريك شەپروالەكەى ھەلكردووہ و دەپەرئىتەوہ..

پووزه وانەى ھەلکیشاوە و بەفرە کە لە پێشەو دەشکینیت.
چاکە توپانتۆلی لە بەردایە و تەلاریکی بەرز لە پشنتییەو دیارە...
لە میترودا.. لە مەلەوانگەدا.. راستر ئەو ھەندەى پەوتاری
بەگۆرانییێژیکى ھەرزەکار دەچیت.. کە کەیفى بە گۆرینی جەکانى
بیت، ھیندە بە سەر کردەیک ناچیت، کە فەرماندەى دەیان
کارەساتى گەورەى کردبیت.

بەر لە ھەوى بۆیە کە مینجار، جنىو ھە بیکۆتایى ھەکانى سەرگۆپاشا
ببیستم، زۆر بە خیرایى کۆمالمیکى کورتخایەنى ژيانمیان بۆکردم.
عەجەبا، ئەو ھەموو زانیاریانەیان لە کوێو ھەو دەستکەوتبوو؟!
ئەو ھەندەى ئەوان شارەزایان بە ژيانم ھەبوو، خۆم زۆرینەى ئەو
پووداوانەم لە یاد چوو بوونەو! تاکە خالی سەرنجى ئەوان
ئەو ھەندەبوو: لە زۆر بواردا نووسینم ھەبە! تەنانەت ناوى ئەو
سوژانیه شیان پێوتم، کە لە گەل ھاوڕیبه کەمدا چەند جارێک
چوو بووینە کنى!! تەواوى ئەو ناو ھەوانە شیان پێوتمەو،
کە پێمابوو کەس گومانى لێمنەبوو کە من خاوەنى بووم!!

یەکیک لە وگرممانانەى کە ماو ھى مانەو ھى من بە مەودا تر بوو، لە
نووسەرەکانى پێشخۆم، ئەو ھەبە کە ئەوان نەیان توانیو ھەو
ئارامیەیان ھەبیت گویبگرن لە بیرەو ھەریبەکانى سەرگۆپاشا، بەلکە
زۆرینەیان، ناپراستەو خۆ بە گەلیک لە یاساکانى مالى سەرگۆپاشا
رازى نەبوون. ھونەر مەندە کە ھى ھاوڕیم پێم دەلێت:

– سەر سەخترین و بە وەرەترین نووسەر تویت.

دهلیت:

نووسه ریگم نه بیینی سی پوژ له بهردهم دهرگای ژووره که ی
سه رگولپاشاوه بجیتته وه ژووری.

دهلیت:

نووسه ریگیان یه که مین پوژ، رازی بوو به گو یگرتن، وایزه نکرد بوو
شوخی له گه لده که ن، هه ربه وساو یلکه ییه وه، پیداگری کرد بوو، که له
بیینی پوو خساری سه رگولپاشا بیبه شنه بییت! ته نانه ت که بو ی
ناشکرا بوو، که سیگ له ژووره که دا نییه، نامبازی بوو بو وه.

تا که ئینسانیش بوو بیینم که ده توانیت نه وه موو شه ق و پیله قه یه
بخوات وناله وهاواری لیبه رز نه بیته وه.

هونه رمه نده که دهلیت:

نه و نووسه ره جهسته ی ته سلیمی مردن نه ده کرد.. پر به گه رووی،
جنیوی به سه رگولپاشا ددا. کورپه کانی فریانه که وتن چاوه کانی
لیزه وتبکه ن، وه ک نادیده یه که دهستی ده کوتا!

من.. نامه ویته هیجیتری لی بییستم! تا که شتیگ دلخوشمده کات..
واده یه کیان بو دیارینه کردووم.. که نگ ی بیره وه رییه کانی
سه رگولپاشا بنووسمه وه!!

... من و

پیکه نینه کانی سهگ

(۱)

شتیک نه ما له نیوان له زهت و بیمانایی. ئەو هیلهی سنووری وه پین و وتن بوو، سپرایه وه. نا.. بروام به وه نییه.. ده لاین: سهگ له ههر شوینیک ژیا، به میزی خوئی سنووری نیشته جیبوونی دیاریده کات، تا مه و دای هاوکه وشه نی خوئی له گهل سهگه کانی دی جیا بکاته وه. ئەسله ن، سنووره کانم ههستیینه کردووه، وه کچون نه مده زانی.. نا.. له شوینه نه فره تیه دا، پوحم ده چیتته نیو لاشه ی ئەو بوونه وهره ی که هه رگیز بیر له من ناکاته وه، ته نانه ت (جه وده ت) یش.. (عیزه ت) یش هه روا، دایکم بیباکتر له هه ره هه موویان.

(۲)

من، ناوی ده نیم: عیزه ت! ناشرانم، بو؟!
ئه گهر دو نادن شتیک له راستی تیدابیت، که واته ئەو که سه ی پیشتر ئەو پوچه نه فره تییه ی منی هه لگرتووه، کابرایه کی سهگ و سه گباب بووه. من ناوی ده نیم: عیزه ت.

ئەگەر سەگیش نەبوویت، خەسلەتی سەگی ھەلگرتوو، تاکە جیاوازییەکیش لەنیوان من و عیزەت و سەگدا.. بەتەنیا وەفادارییە. جەودەت.. بیوفا، عیزەت.. سێلە، خۆم.. خەمساردتر لەھەردوکییان.

عیزەت نەپرسی پیکردم و نەناسیوومی ونەپیشیووتم. بەر لەوہی ئەو ناپیاوییەم لەگەڵبکات، چیکردووہ و چۆن بووہ و لە کوێ بووہ؟!.

ئەو پوژەہی ئەو مردووہ، پیکەوتی ئەو پوژەہی کردووہ، کە من لە دایکبووم. من لە ای مانگی تەموز لە دایکبووم. سوڤاخی مردنی ھەموو ئەو کەسانە لە ای تەموزدا مردوون، کاریکی شیتانەہی. راستییەکەہی کاریکی ئەو پەری بیمانایە. بیماناتریش زۆرینەہی لە دایکبووانی ھاوشارییەکانی ئەو سالیەم، پیکەوتی ھەمان پوژییان کردووہ.

وہک ھەموو ھاوشارییەکانم دەزانن، بە پێی بیری میری، بو سەرژمیری نوێی دانیشتوان، دەبوایە پیناسەہی باری کەسیتی نوێ بکراہیەتەوہ، پیموایە، ئەو فەرمانبەرانی کە ئەو کارەیان لە ئەستۆ گرتووہ، لەبەر ئەوہی تووشی کیشمە و دەردیسەری نەبن، پێشووخت بیریان داوہ.. تەواوی ھاوڵاتییان، بەرواری لە دایکبوونیان پوژی ای تەموز بیئت. ھەرواشیانکرد.

ئەگەر بمانتوانیایە سالیوگەہی یادی لە دایکبوونمان بکەین، دەبوایە ئاھەنگی باوکم و دایکم و خۆشم، پیکەوہ بە یەکرا،

سازمان بکردبایه و هه‌رگیز نه‌شمانکرد. ئە‌گەر ئێ‌رەم به‌ جی‌هێشت، په‌یمانم به‌ خو‌مداوه، ئاهه‌نگێ‌ک بو‌ خو‌م بگێ‌رم و میواندارییه‌کی قه‌شه‌نگی خو‌م بکه‌م، که شایسته‌ی خو‌م بی‌ت، هه‌موو که‌س بانگ بکه‌م، چه‌وده‌تی سه‌گباب بانگ ناکه‌م.

(٣)

.. ترسانی من له‌ سه‌گ پێ‌شینه‌یه‌کی دووری هه‌یه! گێ‌رانه‌وه‌ی ئە‌و چیرۆکه‌ش له‌وه‌وه‌ دی‌ت وه‌ک دایکم باسیده‌کرد بو‌م... ئە‌و کاته ته‌مه‌نم له‌ ده‌ورو به‌ری شه‌ش سالی‌دا بو‌وه، هو‌گرێ‌یه‌کی سه‌یرم بو‌ ئە‌و سه‌گه‌ هه‌بو‌وه که باوکم پرایگرتوو‌ه. به‌و ته‌مه‌نه‌ که‌مه‌مه‌وه توانیومه‌ ئە‌و سه‌گه‌ بخه‌مه ژێ‌ر بریار و داواکارییه‌کانی خو‌مه‌وه. وه‌ک ئە‌وه‌ی.. بو‌ه‌ره.. بی‌ده‌نگ به‌.. له‌سه‌ر پاشووت بنیشه‌.. زمانت ده‌ر به‌ینه‌.. واز له‌ خو‌اردن بی‌نه. بچۆ‌ره لای ده‌رگای چه‌وشه‌.. بخه‌وه. هه‌موو ئە‌و شتانه‌ی بو‌ کردووم، که به‌ته‌نی له‌ پانتایی خه‌یالدا جی‌گه‌یان هه‌یه. ده‌یانجار ئە‌و پرو‌داوه‌م به‌ دایکم گێ‌راوه‌ته‌وه.. به‌رله‌وه‌ی بی‌گێ‌رێ‌ته‌وه، ده‌مزانی چی پرو‌ده‌دات، وشه‌یه‌کی زیاد و که‌مبک‌ردایه‌ ده‌مخسته‌وه بیری دایکم. هه‌موو جارێ‌کیش وه‌ک یه‌که‌مینجاری بی‌ت بو‌مبگێ‌رێ‌ته‌وه، زۆر به‌تاسه‌وه گوێ‌م بو‌ پ‌اده‌گرت. ئە‌وه‌کاته، نازانم بو‌ ئە‌وه‌م به‌خه‌یالدا هاتوو‌ه که پێ‌مخوشنه‌بو‌وه سه‌گه‌که‌ی مائی هاوسی‌که‌مان بو‌ه‌رێ‌ت. به‌ دایکم

وتووه: با ئەو سەگە بێدەنگ بێت و نەوەرپیت. ئەو کاتە، دایکم
 گەلیک هەولیداوه کە پروام بەو پێبێنیت ئەو لەژێر پرکیفی
 ئێمە دانییە و واز لەو خەیاڵە نەفرەتیە بێنم،
 بە پێبی گێرانەو کانی دایکم، سەگە کە ی خۆمانم فێرکردووه، بچیت
 دەنگی ئەو سەگە بو هەتا هەتایی بپیت و بێخکینیت.
 سەگە کە مان فیلێکی سەیری دوزیووتەو، ئەو چیشته نگاوه
 یەکیەن وەرپینیکی نەرمی دەکرد. باوکم هەرلە مالهو بوو، دەیزانی
 شتیکی ناجور پرویداوه. جریوه جریوی چۆلە کە کانیش
 هەر هەبوونی مارییان باس دەکرد.. سەگە کە، خوی گە یانده ناو
 داری هەلوژە و هەنارەکان. مارە کە نزیک بەداری هەرمیکە بوو..
 کۆلۆه یاباییکی بۆرە بوو.. سەگە کە وەرپینه کە ی خیراتر و
 بەرزتر کرد.. مارە کە بە هەستان و بەرزکردنەو ی ملی، دە یویست
 بە سەگە کە وە بدات. باوکم بیلە کە ی بە دەستەو بوو.. سەگە کە
 پەلاماری مارە کە یدا.. بیئەو ی باوکم بیلە کە ی بەرزبکاتەو.. لەشی
 مارە کە بە بی سەر هەلده بەزییەو و دەپوشت.. باوکم زور دلی
 پێخو شبوو.. دەردراوسی کۆبوونەتەو.. بە ئالهاو ئازایی و
 ئاگایی سەگە کە مانی بو گێراونەتەو.. سەگە کە لە بەردەم باو کما
 کلکە لە قی بوو و هیشتا خوینی مارە کە بە دەمیەو بوو.. لە لای
 ئەستیلە کەو، سەگی مالی دراوسی کە مان وە ک هەر پیاویک لە
 کاریکی قورس گەرابیتەو ه هیواش هیواش دەهات و هەموو
 روژیکیش هەروابوو.. سەگە کە مان بەرەو پروی دەچیت.. وە ک

ئەوھى ئەو سەگەى قەت نەبىنىبىت و بىرىبىت لە دىيەكدا، تەنبا جىگەى يەك سەگ بىتەوھ.. شاتاولى بو برد.

ئەو سەگەش سەگىكى بىوھج و رىوھلە نەبووھ، سەگىك بوو مانەندى خوئى. تەننەت ئەو لە گوجىلەبىوھ گويچكەيەكى بىر بوو، سەگەكەمان پەلامارىداوھ و زور زوو ئەو سەگەى لەپەلوپو خستووھ و باوكم و ئەوان چاوييان لەو دلوپە خوئنانەوھ بووھ، كە لەژىر كەلبەى ئەم و بەرگەردنى سەگەكە ھاتوتە خواریوھ. باوكم ھىشتا بىلەكەى بەدەستەوھ بووھ، كە كىشاويىبەتى بە قەپوزى سەگەكەماندا.

دايكم دەيووت: زوو توپىنى ئەو سەگە لەوانەبىت زەھرى مارەكە بووبىت بەكەلبەكانىبەوھ، دەنا ئەو سەگە ئەوھندە زوو خنكا، ھەرەك ئەوھى مى بىچووھ سوئەيەك بگىرىت بوخنكاندن و مردار بىتەوھ.

باوكم بو ئەوھى نەبىتە سەرەتايى شەرىكى درىژخايەن، كەوتە توپاندنى سەگەكەمان. تو دەگىرايت.. ھەموو قىژوھ ھاوارەكانت نەيكرە ئەوھى لە بىل ھاويشتنى بخت. سەگەكە تەماشايى توئى دەكرە. من نازانم ئەو سەگە بو نەدەرۆئى.. بو رايەنەكرە؟.

دايكم ھەموو جارىك لەگىرەنەوھكانىدا كەدەگەيشتە خاناي رۇحدرچوونەكەى، دلئى پردەبوو.. سەگەكە نەيدەتوانى خوئى بو رابگىرىت و بەدەنى بو كىش نەدەكرا، بەلام دەمانزانى بەرەو تو

خوڤى تاو دېدا. كه دېستت هېنا به سېريا، وهك بنياده ميگ
چاويكي هه لپري و لهو كه مه جو له يه كهوت.
نيوه پروس و ئيوارهش نانت نه خوار د.. گريانه كهت، خهوى له پيري
هه موومان تاراند.

باوكم چهند زلله يه كيشى لي داوم و من دانه ساك او م. دا يكم
دهيووت:

دوو روژ له وه به دوا، باوكت گفته كه ي به جي هينا و لهو ناوچه ي
گه رميانه، گه مائيكي ره شي هينا يه وه ماله وه.. توورهي له چاوي
قه تيس بو.. بو خوشم لي يده تر سام.. چاوه كانت پريوون له گريان..
دهمزانى خوشيت لي نايهت، به ره و پيري چوويت. باوكت پييو تيت:
كوړه كه م جاري نامان ناسي ت، توخنى مه كه وه.
تو، نه و كه لله ره قيه ت له پيش نه و ته مه نه ته وه هه لگرتبو.. به ره و
پيري چوويت.. كوړيم، زريكه ت پر به ناسمان به رزبو وه.. وهك
په روكونيك بيت و فري تيدات. يه كه مين جارم بوو بينم باوكت..
نه وهنده هوگرته، له من زياتر هاوار يده كرد.. شكم نه ما، كه قاچي
خوار دوويت... .

(٤)

سه گ هه ر سه گه و هه ر شي وه و پله يه كي هه بيت هه ر سه گه، نه و
سه گه ي هه موو روژيك به باش ترين جوړى خاوين كردنه وه

ده شوردریت، له گهل ټه و سه گه به ره لایه ی هه رگیز دهستی سوژ
به قه پوژیا نه هاتوه، چ جیاوازییه کی ههیه؟ مه گه ر سه گیک له
کولانه یه کدا زنجیر بکریت و پیبلین: نابییت بوهریت.. خه و
بیینیت.. هه لمیزیت؟

سه گ نه هه مته تییه کانی خو، بو کی ده گپریته وه؟!

(۵)

به عیزه تم وت:

کورپکی جوانخاسم بینی.. هه فته ی پیشووتر، که له ژوره که ی
خویدا بینیمی، برپوای نه کرد، زاتی نه ده کرد له گه لما بدویت.
هیشتا لیمده ترسا، برپوای نه بوو به ندرکراویکیم وه ک خو،
لیمده سله مایه وه، من.. شهرم لیده کرد، به سه گیک ده چووم
ناسپله یی به رانبه ر خاوه نه که ی کردییت، وه ک ټه وه ی قه پالیکی
ناچاوه پروانکراوانه ی له منداله که ی گرتییت، وه ک ټه وه ی
چاوه رپییت توندترین سزای بده ن.. نا.. هیچی نه کرد..
نه یده توانی.. دروستر.. برپوای نه بوو. ټه گه ر گویم لیبگریت، هه ر
ټه وه م بو ده گپرایته وه. به لام بو به ته نیا ټه وه؟! مه گه ر یه که مین
نیچیر و دوایین نیچیر بوو؟

ئاخر به تهنیا ئەوم بینییەو. هەرگیز بە خێرھێنانە کە ی وەك
بە خێرھێنانی ھاوژوورە کە ی نەبوو. ترسی ئەشکەنجە دانە کە یم تیا
دەبینییەو.

عیزەت.. ئەو کاتە ی کە ھینایان، ھیچ سۆزیکم بو ی نەبوو. ئەو شەم
دەزانی، بتدیبا یە دەتووت.. ئەو پوومە تانە ی هەرگیز زلە یە کە ی
بەرنە کە وتوو. ھیچ شوینیکی بە پیاو کوژ نە دەچوو.. ھیندە ی
گوجیلە یە ک بەرھە لستکردنی تیانە بوو.. بە قەدەر پشیلە یە ک
ئازایە تی تیدا نەبوو.. خو م بێرکە وتەو، کە دایکم جیی ھیلام و لە
مردنە کە یدا لە باتی نە گریانم بو مردنی باوکیشم، گریام.

گە لی کجار ئەو ساتەو ختەم بێردە کە ویتەو. زور شتم لە یادە،
بە تەنیا قە پ ھاویشتنی ئەو سەگە نە بییت. جارە ھا یجار ئەو پەرۆ
پیسەم بێردە کە ویتەو.. کە بە ھەموو لایە کەو خول دەدریم و
کە سیك ئامادە نییە لووتە چلمنە کە یم پیبسرپیت. بە لام نە شەم دەزانی
گرتنی منیش وەك ئەمانە، ئاساییە و دەبییت پووبدات.

دایکم دەییوت:

پۆژم بوو، وەك و ئەوسەگە پەلاماری باوکت بدەم.

دەمووت:

کە واییت پیتخو شبوو، سەگە کە گرتومی؟

دەییوت:

وامه لئی.. کوپری خووم به قه دهر بالام تالوویکرد به پوحما. به قه دهر
ئهو سه گه خوشی نه ده ویستم. به قه دهر سه گیگ ریژی له باو کم و
دایکم نه ده گرت.

ده موت:

دایکه.. زور گریام؟ که ی چاکبوومه وه؟ بو قچم چاک نه بووه؟ نه گهر
ئهو کاته نه تهیشتایه، بچمه لای ئهو سه گه.. تا ئیستا ده گریام؟

دایکم ده یووت:

کوپری جوانم.. چه ندان شه و له خهسته خانه ماینه وه. هه موو
دکتوره کان ده یانناسین.. نه خوشه کان چاک ده بوونه وه و ده پرۆشته
ده روه و ئیمه ده ماینه وه. که تو دلایته وه.. من ده مردم و
ده ژيامه وه.

دایکم بو ی ده گپرامه وه... نه تده توانی به دارشقه پرویت.. ناخر..
تو وهك جاران ده تو یست هه لبه ز و دابه ز بکه ییت. باوکت هه ر به
دارشقه که ی ده ستت بیرازی ده کردیت.. نازانم. چ خوویه کت
گرتبوو.. خوییه تو به، وهك تووتکیک.. به منداله کانی دهر و
دراوسی ده وه پریت.. منداله کان نه یانده ویرا یاریت له گه لبکه ن! تو
قه پت لیده گرتن، باوکت له وکاته وه فییری بیراز کردنت بوو. نه وکاته
فییر بووم به گژیدا بچمه وه.. چه ند خه مم بوو، توشی هاری بوو ییت.
که م مه زرگا و مهر قه د هه بوو، نه چوو مایه ته زیاره تی.
دانه ده ساکایت.. په رو سه وزه کانت لیده کرده وه.. به ردی گه وره ت
ده هیئا و ده تننا به کیله کانه وه، بیگریت. ده گریایت. ده تووت.. بو

به رده کانی منی پیوه نانوسیټ .. به لیک به رده کانت تهر ده کرد و
دهتنا به کیله کانه وه .. من تاکه شتیټک لیټده زانی، گریان بوو ..
ئه وهنده گریاوم .. که بی گریان بوومایه .. عاجبایه تییم له خوټ
دههات.

(٦)

سه گیش وهک مروټه کان، هه یانه به خته وهر و هه یانه بیټه خت.
سه گ هه یه، وهک فه رمانده یهک ریټزی لیټده نریټ و وهک میوان
به خیره یانان ده کریټ. هه یانه هه تا ده مریت پر به ورگی تیټر ناخوا
و

هاوکاره کهم ناوی جه وده ته. پیټمه لیټ:

سه گ خوشبه ختره، چ خه میکی هه یه؟!.

وهک ئیټمه ده خوا و ده نویټ و خه و ده بیټی و تووشی ده لیټکیش
هات .. نه شه رمی لیټده کاو ...

جه وده ت ده یووت:

ته نانه ت له چه ند و چوونی پوژی په سلان خه می نییه.

جه وده ت ده یووت:

کوا لیټده پرسن چه ند گرته که گوشتی حه رامی خوار دووه و چه ندی
له پیوه بوونه نامه حره مه کانی، په شیمانہ؟!.

(۷)

دهموت:

دایکه تاکه ی و ابووم؟

دایکه.. ئەو شهلبوونەم کە ی کۆتایی پیدیت؟. دەموت دایکه..
کەس منی خوشناویت؟. ئیستاش، وەك مندالەكە ی جاران
بەسەگی شەل، بانگم دەكەن.

دهموت.. دایکه.. گوناھی ئەو سەگە چیبوو؟. خوادەیزانییت
باوكم ئەو گەمالە ی لە كی داپراندوو؟. دایکه.. چ ژانیك هیندە ی
ئەشكەنجە ی داپران بەسووییە؟. دەموت... دایکه.. خوزیا.. ئەو
سەگە، هەلاھەلای بكردمایە.. نەترسی لیبیچینەو و پرسیار و
سزا دەبووم.. نە دەمزانی.. سەگ هیندە بەستەزمانە و مروقیش
ئەوئندە سەرگەردان و بیخواوەن.

(۸)

فیلمیكم بینی، پالەوانەكە هەر ئەوئندە ی شەو دابھاتبا و مانگ
ونبووایە دەبوو بەگورگ. ئەو فلیمەم پیخوشنەبوو، كەلبەكانی
ترسناك بوون. رقم لەگورگە، وەلەو سەگیش لەو بنەمالە یە بییت،
ئەوان سەنگینترن.. پروپاماییان بو ناكرییت و پاسەوانی بو هیچ
كەسیك ناكەن. ئەوئەشم بیستوو چاویکی تیزیان هە یە و زور دوور

دەبىنن و دەفایان بو خویان نییە، هەر ئەوەندەى یەکیکیان
برینداربوو، هەر خویان دەبخۆن و لەناوی دەبەن. تەنیا لوورەکەیان
چارسم دەکات. لییان دەترسم.

ئەوێ دەیزانم بیستنه تا بینن، ئەوێش ناکاتە ئەوێ بېم
بەگورگ.

بەعیزەتم وت: کە کیسەل نەتوانیت بفریت، چى بکات؟
مراوییهکان، گالتەى پێیکەن و لە هەلدىرى نین و
هەلابەهەلابکەن؟.

(٩)

بە عیزەتم وت:

تو باسى خوتم بو بکە. چەند کەس لە مېرەت ترساوه و لە بەردەم
چەند کەسدا قرووسکاندووتە؟! .
وتم:

عیزەت ئەمەیان زور بەستەزمانە. دەزمانى بەرگەى مېرەىە
ناگریت. قەپالیکى پیاپکەیت لە شوینى خویدا میزدەکات
بەخویدا. بەدەنى سپی سپی. چنگیکى بەرکەویت.. تووشى
خوین بەربوون دیت.. لە کىژیک دەچیت، یەکەمینجاری بیت
بکەویتە بېنوێژییەوه. ئەو پرواناکات.. مروڤەکانیش دەخورین و
گۆشتیشیان بو خواردن شیاوه.

پیموت: کهست خوشویستوه؟

وتی: دایکم.

وتم: گهوجه.. مهبهستم راموسان و... .

پروخساری سوور هه لگه را.. له سوئنه یهک دهچوو فییری فرین
نه بوویت.

دهموت: چیی ده زانیت ئه وه بلی.

دهیوت: چیتپیخوشه ئه وه بنووسه. بلی ئه وه ی کردوو، بهس
ئه شکه نجه م مه ده.

چوومه لای، وتم:

گه وره م.. به هه له هیئا ومانه.. ئه وه، سه گیکی بو ناتوپینریت نهک
مروقیک.

هینده پیکه نی. کاکیله کانی به درکه وتن، وهک ئه وه ی نوکته یه کی
تازهم بو گیرابیته وه، چوون سه گیکی باویشکی بیزار ی بداته وه،
وتی:

— به ماچ، نهینی نادرکینریت.

وتم:

زلله یه کی به رکه وت، میزی کرد به خویدا!

وتی:

— مه وهره.

(۱۰)

من و جه ودهت، بهو سهگبا بهمان دهوت: عيسا. ئاخړ، له (عيسا) ي
فيلمه كه ده چوو. موويه كي سووري هه بوو. وهكو خوّم شهل بوو.
نا، كه سيك كه. قاچي چه پي كورت و قاچي راستي گيږ بوو.
خودايه چ هيژيك له دهستيا بوو. جه ودهت فريام نه كه وتايه،
به دنيايي هوه دهخنك اندم. تاكه جنیویك دهيانجار گويم لييبوو،
دهيووت: بهر نه فره تي خودا بكه ویت.

چ جهسته يه كي توكمه ي هه بوو، ئهو وهك ئه وه ي پيخوش بييت،
ئه شكه نجه ي بدهين، وهك ئه وه ي بخوازييت روحي بكي شين.
سهگباييكي نازابوو. ئهو نه ده پارايه وه. من.. له بهر خوراگرييه كه ي
خوشمده ويست. رووخساري جوان و ئاودار بوو. كوا جه ساره ت
دهكهين، ئهو قسانه بكهين؟ نازانم، ئهو خه لكانه، ئهو هه موو قسه
جوانانه له كويوه دينن؟ كتومت.. پالنه واني ناو پرومانه كان؟ ئي..
پالنه واني فيلمه كانيش، جوان قسه دهكه ن.

بو جه ودهت نازانييت ئهو قسانه بكات؟ جه ودهت پيمده لييت: بهم
حاله وه چون په يمانگات بو ته واوگرا؟ هيچ شتيك نازانييت، به ته نيا
وشه ي سهگباب و باسي فيلم نه بييت!

جه ودهت تيش ئه وه ده زانييت هه ر قسه كانيان سنووري مردن و
ژيانيان ديارى دهكات. وهك ئه وه ي له ناخمداييت و بزانييت
پيمخوشه چ جنیویك بدهم.

دهمه و ئيواريه كه زورم پيكرد.. يه كه مينجار بوو بيينم جنیو به خوّم
بدات، ئه ويش كتومت جه وده ته سهگباب، پييووتم: سهگه شهل.

سه رهتا وامزنه دهرد، يه کيک بيت له وان و بيڙي نه يهت خويم
پيښاسيڻيټ. ٺه وه گريمانه يه کي هيچو پوچانه بوو، ٺه وه ي که
ٺه شکه نجه دهر ي، له خوي دهر يټ که ميک ٺا زاره کي که م
بکريټه وه.

ٺه و، وتي: بو روو خسارم داده پوښن؟ مه گهر ليډه ترسن؟! .
داواکاري يه کي که و جانه بوو. راستر ٺيمه که وچ بووين، ٺه وه
داواکاري يه کي ٺه و په ري که رانه يه. (عيسا) ٺيتر به ته نيا نه يده وت:
سه که شهل. ده يوت: له سه گ ناشرينتر پيډه که نيت.
ده يووت: گوو به ٺيانټ.. گوو به موجه که ت.. .

من ده بوايه ته مبيي بکه م. ده بوايه فيري بکه م مروڦ يه کجار ده ٺي
و که روهي به خشي.. ٺه وسا چي؟. ده بوو پيمبووتبا..
پشيله يه کيش بيچووي خوي ناخنکيڻيټ. که من نه مام، ٺيان
ماناي چي؟.

ٺه و، کابرايه کي که لله ره قي سه گوسه گباب بوو، وايده زاني ٺا زايه تي
ٺه وه يه له به رده م ٺه شکه نجه داندا زورترين ورهت هه بيټ و نه به زيت.
پيمووت.. که ريکيش ورگي به شيشي سووره وه کراو بدره، ناليټ بو
واده که يت. له وان ه يه پيکه نيني به و جوړه ٺه شکه نجه يه بيټ. شتي
سه يرم بو دهرت. چوون، ناوه ليکم بيټ و له و په ري سه ر خوشبووندا
خومان بده ينه دم خه يالي مه ستيمانه وه. ٺه و جار جار پيډه که ني.
چه ندي جنيوم بدايه، ٺه و زياتري دهرت.

ده يووت:

لیئمه ترسیت؟

دهموت: نا!

دهیوت:

تۆ له وهلامدانه وهی مندا درۆده کەیت، تۆ چاوه پێی چیم

لیئمه کەیت؟

دهموت:

حهز دهکەم به زیندووی بتخۆم؟

دهیوت: بهلام کەس لیت مهمنوون نییه! وهک سهگیکیت، هیئدهی

توانای وهپین و قهپلیگرتنت ههبوو، ههیت، دواتر دهتۆپینرییت.

دهموت:

چاکبزانه رایان نهسپاردووم، ئاوا بتکهم بهسهگیک و تهشقهلهت

پیبکهم، تهنیا لهزهت لهوه دهبینم وهک سهگیک خویپی

بقروسکییتهوه.

جهودهت دهیزانی خوشمدهویت، دهیزانی سهگیکه، له ناو

گیڕانه وهکانمدا دهژی. نازانم.. چهند به روژ بمبینیایه، شهوان

خهوی ناخوشم دهبینی، کهوتبوومه گومانهوه.. ئیتر مروقه و

لهوانهیه خهکی باشیشی تیا ههلهکوهیت.

دوعایهکی کهفته کاربوونم لیبکات، چیبکهم؟ سهدان هه، بیئنه وهی

پیشتر نهخوش بووین، لهپردا دین بهلادا ودهمرن.

(۱۱)

ته نانهت (جه ودهت) .. توّش؟! .

(۱۲)

نه مومت: جه ودهت سالانیکه پیکه وه هاوړین.
بیرمنه خسته وه .. جه ژنی رابردو و نانی جه ژنم له مالی ئیوه کرد و
منیش دهستی دایکت و باوکت مچ کرد و پیکه وه چوینه سهر
گوړی دایکم و وت:
ثافره تیکی بیبه خت ونه گبهت بوو. . . .
پیمنه وتیت: ده توانیت نه شکه نجه م نه دهیت و واخوت نیشان
بدهیت، خراپت پیکردوم.
پیمووتیت: به هه ناسه کانتا ده زانم، جه ودهتیت!!
وتم: ئیستا ده توانم وه مروه کان پیبکه نم و له وه پینه کانتان
تیبگم.
جه ودهت .. نه گهر گریابیت، لیتمه منون نیم. نه گهر میهرت بوم
ببیت، سوپاسگوزارت نابم.

(۱۲)

نه وهی من لییده ترسم سه گه نهك گورگ .. نه نه و پلنگی سیرکانهی
به کلویهك شه کر پازین و شکومه ندییان ده دوړینن .. ئیستا ده زانم

سهگ ئه وهندهی له سهگ دهرسیت ئه وهنده له بوونه وهریکتر
ناترسیت.

من.. له جه ودهت ناترسم. جه ودهت ده بیټ.. سنووره کان به
خوینی خوئی دیاریبکات. مه هیله.. بیر له وه رینه کانم بکه مه وه.
دهمه ویټ وهک مروقه کان بگریم و پیبکه نم.

(۱۳)

عیزهت بو وه لامم نادهیته وه؟!
جار جاره دهرسم. ئیستا دهرانم، بو ده لالانه وه تا نه مرن!
رقم له جه سته مه و ناتوانیټ مردنم لی دوور بخاته وه. هیچت بو
باسنه کردم. نازانم چی روو ده دات!

(۱۴)

ده بیټ هه تا کو نیوه شهو، چه ند کهس له دایک بیټ؟ دلنیام
جه ودهت بو م دهگری. ئیتر عیزهت ده روا و ههنگاو ده نیټ و ئاورم
بو ناداته وه.

خانمی مردوو

پایزی سالی ۱۸۸۸، له کاتی ته داره کی به خاکسپاردنی که یخوسره وی کوپی قویتاس شا، موزه فه رخان زور به گوستاخی و نهینی، خوئی گه یانده ژیر تابووته که ی، که یخوسره وی شانزاده. ئەو که سهی له دهسته پراستی پیشه وه، قولی تابووته که ی له سه رشان نابوو، کوپه ناوه نجییه که ی قویتاس شا بوو. له و کاته دا نه ک سه رنجی ئەوه ی نه دا که ئەو که سه کی بوو وا به پرتا و جیگه که ی پیگوپی، به لکو ئە گه ر به ته واوی شاره زا به ناخو بیر کردنه وه کانی بویتایه، کتومت، قویتاس شای باوکی، بیری له و مردنه کتوپره ی که یخوسره وه کرده وه، که هیچ نیشانه یه کی پیشه وخت نه بوو بو مردنی. هه مو ئەوانه ی که پروخساری که یخوسره ویان له کاتی شوژدندا بینیبوو، رهنگییان به زارگوئیکی پیروزیی چواندبوو.

گه‌یشتنی موزه‌فهرخان پاش ۱۵ سال ونبوون، ئا له‌وکاته‌دا، به‌قه‌ده‌ر مردنی که‌یخوسره‌و، پرس و سه‌رنجی له‌گه‌ل خو‌ی هی‌نا. راستر سه‌رانسه‌ری خه‌لکه‌که‌ که‌ له‌وی ئاماده‌بوون، ته‌نانه‌ت به‌ کوره‌کانی قو‌یتاس شا شه‌وه، نه‌یانناسییه‌وه، به‌تایبه‌ت ئه‌و گه‌نانه‌ش که‌ به‌شیکی ته‌واوی قه‌ره‌بالغی ته‌داره‌که‌که‌یان پی‌که‌هینابوو، نه‌یانده‌زانی، موزه‌فهرخانی ناو چیره‌که‌کان ئه‌وه‌تانی، به‌زرت و زیندوویی، به‌شداره‌ له‌و ناشتنه‌ و وه‌ هه‌ر خاوه‌ن پرسه‌یه‌که‌ غه‌مگینی و ماتیه‌که‌ به‌پرووخسارییه‌وه هه‌یه.

دوابه‌داوی به‌خاکسپاردن و ته‌لقین دادانی، یه‌که‌مین که‌س داوی لی‌خوشبوون و به‌هه‌شت مه‌ئوای بو‌ که‌یخوسره‌و خو‌یند له‌پاش مامو‌ستای خانه‌قاوه، موزه‌فهرخان بوو، که‌ئه‌وه‌نده‌ دانه‌ویییه‌وه، تاکوته‌رایه‌که‌ له‌وانه‌ی موزه‌فه‌رییان ده‌ناسییه‌وه، پی‌یان وابوو، دامین و کاله‌ی قو‌یتاس شا ما‌چده‌کات.

قو‌یتاس شا، دیاره‌ سیمای باوکیکی کو‌ستکه‌وتوانه‌ی پی‌وه‌ دیار بوو، ئه‌مما وبقار و شکو‌مه‌ندییه‌که‌ له‌ پرووخساره‌ ماته‌که‌یدا کو‌بووبوو، بتدیبا ده‌تووت.. ئه‌م کابرایه‌ حیلیم و داناییه‌که‌ی بالآتره‌، له‌ تووره‌بوون و پی‌زانین به‌ مه‌ودای ده‌سه‌لاتی.

هیچی نه‌وت.. ته‌نانه‌ت ده‌ستی نه‌هینا به‌سه‌ریا.. به‌خیره‌هینانیشی لی‌نه‌کرد، ته‌نیا شتی‌ک که‌ وتی و زورترین بیرکردنه‌وی به‌داوی خو‌یدا هی‌نا و پاشتر بو‌ ماوه‌ی ده‌ سال زیت‌ له‌ ناخ و خه‌یالی موزه‌فه‌رخاندا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، به‌ته‌نی وتی:

— خودا جهزات بداته وه.

هاتنه وهی موزه فهر شا، ئا له و کاته دا چه ندان مه غزای ئالوژاوی له گه ل خوئی هیئا، ئیمه ته نیا هه لویسته له سه ر بیرخستنه وه یه ک ده که یین.

یه کیك له و نه ریتانه ی که له گه ل بالادهستی مه ولا شای با پیره ی قویتاس شا دها تبوو، وه ک دایکی گشتیش سه رجه می خه لکه که پیوه ی پابه ند بوون، ئه و که سه ی که سیکی بکوشتبا، ئه گه ر ئه و که سه بیتوانیبا له کاتی ته داره کی که سی کوژراودا به فریای چوونه ژیر تابووتی که سه کوژراوه که بکه وتایه، یا خود له کاتی مردنی که سی هه مان خانه واده دا به واته برای یان باوکی کوژراوه که، هه مان نه زمی به نه نجام بگه یان دبایه، ئه وای بیهیچ لیپرسینه وه یه کی ئه وتو، ده که وته بهر یاسای لیخو شبوون و گه ردن ئازادییه وه و هه مو مافه کانی وه ک بهر له پرودانی کوشتنه که ده گه پرایه وه و شته که ئاسایی ده بووه وه. به لام ئاخو هه موو بکوژیك ئه وه ی له ده سته هات؟ پینچ له سه دی بکوژه کان، نه یانده توانی به و خه ونه بگه ن و به خت یا وه ریان نه ده بوو، چونکه په پیره و که رانی ئه و یاسایه، بو خویان بهر نامه ریژییه کی زیره کانه یان ده کرد بو به تال کردنه وه ی ئه و گریبه سته، به واته ئوینیك بوو بو خیرا توله سه ندنه وه ی مافی کوژراو له بکوژ، به وه ی بهر له گه یشتن بو ژیر قولی تابووته کان، ئه و بکوژه یان له هه نگاو نان ده خست و کوشتنه وه شی له و کاته دا، کاریکی سه روو ئاسایی بوو. که گه لیک

چيروكى ئازاروى لىو چەشنى سەرئەنجامە تالانە لەمىژئوى ناوچەكەدا بوونى ھەبوو. بەلام ھاتنەوھى موزەفەر شا لىو كاتەدا، پرسىيارىك بوو بەتەنى لىو ھەناوى قوئىتاس شاوھ سەرچاوھى نەگرت، بەلكو دواتر پزايە ناو بىركردنەوھى ھەمو ئەوانەى ناوى موزەفەرخان و بايەزىد يان بىستبوو، تاكە جياكارىيەك لەنيوان ئەوان و قوئىتاس شادا ھىندەبوو، كە وھەك بلىيت مردنى كەيخوسرەو، كارىكى ئاسايى بىت و دەبوايە پرووبىدايە و بەبارتەقاي ھاتنەوھى موزەفەر، پاش ۱۵ سال سەرئىچ و ماتى نابەخشىت. ئەگەر ئەو كاتە بەھەر سونگەيەك بىت، ئاگات لە ناخ و بىركردنەوھى قوئىتاس شا بوايە، دەترانى ئەو پوزە تالەى بەياد دەھاتەوھە كە بايەزىدى كوپرە گەورەى كوژرا. ئەو پوزە سەختەى يەككىك لە پەعەيەت و گوپرايەلە بەئەمەكەكانى، ئەو موزەفەرەى تاكە ئاوەلى پەسەندكراوى كوپرە گەورەكەى و خوشى بوو، كوپرە گەورەكەى كوشت.

قوئىتاس شا، ئەوھەكەمىنچار بوو ھەست بە سەختى ئازارى كوپرە كوژران بكات. چەندان شەو نەخەوت و چەندىنچار، بە نيوھى شەوى يا بەرەيان.. بە ئاگادەھاتەوھە، زياتر لەوادی پىويست خەوى دەزرا. ئەو بو ماوھەيەكى درىژوازى لە پراوكردن ھىنا و نوپىژى جەماعەت و بەزمى گوئىندەكانى ديوھخانەكەى تەرك كردبوو. گەر سەرزارەكىيانە لەدەرباردا پروونكردنەوھەيەكيدا... تاوانى ئەو ھىچ پەيوەندى بە باوك و بنەمالەكەيەوھە نىيە. بەلام

ئەو ئەمماژەيەكى ورياكەرەوہ بوو، كە ئەو كارە، كارىك نىيە ھەروا
تەيبەريت، مەگەر مروڤ دەتوانىت دوچار بڤيٽ؟.

بەتەنى نەك شا، تەواوى دەربار دەيزانى ئەگەر ھاوړيەتى بايەزىد
نەبوايە، ھەموو ئەو كارئاسانىيەى لە خودى قوټاس شاوہ بە
باوكى موزەفەر كەرەمكرا، دەبوو خانەوادەكەى موزەفەريش وەك
سەدان گوندنشين لەوسالانى قات وقرىەدا بو جارىكيش بووايە،
تامى خواردنى گوټدريژ و سەگ و پشيلەى بچيژتبايە و وەك
سەدانی دى، خەونىيان بەخواردنى خەپلەيەكى قەندەھارى
بىنيايە، ئەگەر منەتیش نەبيٽ، سەدان ئاش و زلياوى
روڤنەنگيک، لە بوونى ئەو برادەريټيەوہ، لە ناشپەزخانەكەى ماله
باوانىيەوہ، دەيووت: برسىټى بوونى نىيە.

ئەو سالانى گرانىيە، چەندان كەس كچەكانىيان لە ھاوسەنگى
قزناغيك گەنم ھەرزانفروڤشكرد، راستر شا نەيدەويست سالانى قات
وقرى يىربكەويټەوہ، كە ھىندەنەبوو، بەخوياندا ھاتبوونەوہ.
سەريش نەبوو.. بەر لەيادى چلەى بايەزىد، تەواوى
خانەوادەكەى موزەفەرخان ئاسەوارىيان نەما، وەك بليټ بو
ونبوونى ھەموو خانەگومانىك، قوټاس شا خوى سەرپەرشتى
پرسەكەى دەكردن. تا ئەو مندالەى بەدزىيەوہ ھەوالى كوژرانی
بايەزىد دەبيستىټ، كە كەسيك پرکيشيكردووه ناوى موزەفەر
خانە.

دهيان پرسيار له پای کوژرانی بایه زید بوونی هه بوو، سه دان چیرو کیش له شیوه و چو نیتی کوژرانه که دارپژرا. که خودی قویتاس شا، چه ندان چیروکی جیاواز جیاوازی بیست و هیچیان بای ئه وهنده نه بوو، موزه فەر دهستی بجیته بایه زید و له ناوی به ریت.

چیروکه کان که به یانکران، هیچ هیژیک ناتوانیت زه فەر به سرپینه وهی به ریت. موزه فەر له پال هوانی زور چیرو کدا هینده زیاده پروییان پیوه لکاند بوو که چیروکه که هیچ په یوه ندی به چیروکی کوشتنی بایه زید و بکوژی موزه فەر وه نه ما بوو، هینده یی ئه وه یی له ناو گشت چیروکه کاند پال هوانی خیره ومه ند بهر موزه فەر ده که وت و لایه نی شهرو خراپه کاریش بو بایه زید. هه ر ئه و پوژهی بایه زید کوژرا، ونبوونی موزه فەر ده ستنی پیکرد.

ونبوونی موزه فەر و دوژینه وهی تهرمی بایه زید له بی شه لانی نزیك به گوندی (کاواخ) مردنیکی ئاسایی نه بوو. ده رچوونی موزه فەر و بایه زید به بی هیچ پاسه وان و غولام و قه ره واشیک، شتیکی نا جوړ نه بوو، ده یانجار پی شتر بوونی هه بووه، گه لی کجار ئه و چوونه لی ر هوار و سه یران و راووشکارانه، هه وتووی ده خایه ند و هیچ ئا ماژیه که نه بوو بو سل ه مینه وه و پرس یار کردن.

قویتاس شاش نه خه ونیکی پی شتری بینبوو، نه خه یالیکی له و جوړانه ی هه بوو. مه گه ر زیاده پرویی چیروکه که مان نه بییت، یه که

دووجاریک، زه ماوه نندی (شیلانی) ی تا قانه کچی، بو موزه فەر، له پانتای بیرکردنه و هدا خه یالیکی راگوزهری قویتاس شابوو. کوشتنی بایه زید به و ئاسانییه، له نیوان کوری فه رمانپه و ا که سیکی زه نگی ن نه هه روا سانا بوو، نه گریی چیروکیکه، که مه و دایه که به دریزبوونه وهی گیرانه وه کان بدات. یان هه موو که س توانای کوشتنی هه یه و ده توانیت بیته بکوژ؟ به مانا هه موو که سیکیش گریمانه ی کوشتنی لیده کریت؟.

ئه گهر کوشتنه که پینچ شهش سالیک له وه بهر پرووی بدایه، بیهیچ شه نوکه ویک له ئه ستوی قاتوقری و برسیتی ونه هاتندا، ده یانقه بلاند. یان به پیلانی ناحه زانه ی قاچاریه کان له هه مبه ر والی عوسمانیه کان دایان دهنه، که زور به ئاسانی توورهی و غه زه بی قویتاس شا به رانه ر یه کیکیان له به رانه ر به رژه وه ندی ئه ویتریان برژیت و تا ماوه یه کی دریز سه رقا لبوو نیکی بیتامییان له لابخولقینیت و پییانه وه غافلگیرین، که ئه و پوانینه ش سوئگه یه کی په سه ندی زورینه ی کار به ده سه ته بالاکانی قویتاس شابوون .

وه ک پیشتریش ئامارژه مان پیدایه و سالانه ی بهر له و پرووداوه، لیوه شا وه ترین و مه ردترین پیشه، جه رده یی و چه ته گهریتی بوو. تیر بوونی هیچ سکیک بری سکیک نه ده که وت و ژیانیش که وت بووه ناو لرفکردنی بابوله و ژه مه خواردنیکی ها که زاییه وه. ئه گهر بیرتیژی و سه لیه ی قویتاس شا و په ندی و جوامیری پیاوه کانی

نه بوایه و له پای غه نیمه ی شه پری عه رووس نه بووایه، ته و او ی خه لکه که به هیلاک ده چوون و ده فه وتان.

ئه و روژه ی موزه فهر ونبوو، هه ر ئه و روژه ش بیه یچ پیشینه یه کی پیشوخت ناوی بکوژ به سه ر موزه فهر دایرینرا. قویتاس شا.. له مه یاندا په له یکرد و ته و او ی ته ته ر و جارچییه کانی دابه شکرد به سه ر چه ند گروپیکدا. به شیکییان به ره و حه له ب روشتن، به شیکییان به ره و شیراز، به شیکییان به ره و به غدا و تا قمیکیش به ره و ئه سته نبول.

زوړ به کورتی هیچییان سوړاخیکیان ده ستنه که وت، بینه ره پیش چاوت، به دوومانگ و به ره و ژوور به چاوه پروانی هه وال و سوړاخیکه وه بیت، به ره نه جامیش بیسه ره نه جام، ئه مه چیروکیکی ناجوره.

سه ختر، وه ک سه رکاره کان دواتر ده هاتنه وه.. ده یانوت فلانمان که گه یشتینه به غداد، نه هاته وه له گه لمان، فلانیان له شیراز، خو ی لیمان دزییه وه.

هه لبه ت، قویتاس شا هه تا ده سال زیاتریش، که سیکی په وته نی بیووتبا، که سیکمان بینووه، له فلان شوین به موزه فهر ده چوو، به په له راسپیړیکی ده نارد و له راستی ئه و ده نگویه خو ی ئارخه یان ده کرد. هه ر خو ش ی به ده ست و خه تی خو ی له یه که مین سالی کوشتنی بایه زیده وه، نامه ی بو باب ئه لعالی و مو شیرپاشای

ئەرزەرۇم وشاى قاجار نووسى و لە سۇراخکردنى بكوژى كورەكەى، گەلىك تىكاربوو.

ئەوھى لەو سەردەمەدا لەدەرباردا بژىايە و لە خەزىنەى قوئىتاس شا، سوودمەند ببوايە، ئەو خەيالەى قوئىتاس شاى بەبىردا دەھات.. ھەر كەسە و كىيىى ويست بيكوژىت و دواتر ھەلبىت، ئەمە ھەموو دەسلەتلىك دەخاتە مەترسىيەوھ. لەوھش گرنىگتر قوئىتاس شا، نەتوانىت خوئىنى كورى بسەنىت و بكوژى نەدوژىتەوھ، چۇن پارىزگارى ئەو پەشە خەلكەى بو دەكرىت؟.

موزەفەر خان، ئاخۇ بەر لە كوشتنى بايەزىد پلانكى وايھەبوو، كە پىشتەر خوئى بو گەشتىكى وا ئامادەبكات؟ يان كوشتنىك پروویدا، لە جوړى ئەو كوشتنانەى لەساتەوختىكى كورتدا لەسەر شتىكى سادە بنىاد دەنرىت و ھاوكىشەكەش بە بەبكوژى كەسىك و كوژرانى بەرانبەر خوئان دەنووسنەوھ؟. ھەلبەت، گریمانەى دووھمیان راستر بوو.

پوشتنى موزەفەر بەو پەرى نەينى و گەيشتنى بە كوئانەكانى (ئاكسەراى ئەستەنبول، چەندىن پەرى چىروكەكەمان دەگرىت. بو كورتكردنەوھى.. دەستدەدەينە پەلى موزەفەر خان و لە قەلەمپروھى قوئىتاس شاوھ ھەلىدەگرىن و لە (بەيرەم پاشا) دايدەنئىن!.

ئەو كەسەش ترس وھك پوشتاكەكەى بەرى بەپرووخسارىيەوھ ببىنرىت و ناشارەزا بە زمانى توركى و بە تولى عومرى خوئى جگە

له چه ند سه فه ریکی کورت بو مالی خالوانی له (ته ورین)، شوینیکی ئەوتوی نه بینیبوو، راستر وهک تاقانهی دایکوباوک بوو، هه میشه مهترسی له فه وتبوونی بیهو، خالیکی زهقی دیوی دووه می ژانی بوو، که ده شییت ئەمه یه کییک بییت لهو خاله لاوازانهی خوینهر به سانایی بروانه هی نییت. که هه موو ژیان له سه ر گریمانه ی ریکه وت به ریوه ناچییت وهه موو ریکه وتیکیش به سه رئه نجامیکی دلشادکه رانه ناگه ریته وه!

ئه گهر ئیمه یه کییک لهو گریمانه خه یالاویانه به موزه فه رخان بیه خشین، ده کرییت بلیین، موزه فه رخان.. هه ر له ئەزه له وه رووخساریکی شهنگ و قوژی هه بوو، بونیادی جهسته ی سه رنج راکیش بوو، بلیمه تیبیه کی ناوازه یی هه بوو، تخوبی ئەو پاله وانانه ی تیادا کو بیووه، که ساکارانه ئاستهنگ و هه له مووتی نا ئاسایی به جیبه نییت.

ئه گهر به شییک له نهینی بکوژی موزه فه ر و کوژانی بایه زید به خانمیکه وه به سستینه وه، له ویش ده ستگرتنی موزه فه رخان که هاوسهنگی ریتی چیروکه که مان نه شیوینییت، به ئا قاریکدا به ریت که دریزه به مانه وهی چیروکه که مان بدات، هه ر خانمیکه، پیش ئەوهی موزه فه رخان بیناسییت، پییان ده ووت: خانمی مردوو.

که ئەو خانمه گهر سوئنگه یه که بییت بو دریزکردنه وهی چیروکه که مان، هاوکات هه رخووشی خالیکی لاواز به چوینیتی گیرانه وهی چیروکه که مان نابه خشییت؟

ئەوانەى لە چىرۆكدا جىگەيان دەبىتەو، زۆر جار لە ژياندا دەبىتە خەيالباى و ھەندىجارىش ئەوھى لە ژياندا جىگەوتى ھەيە، لە چىرۆكدا دەبىتە خەيال پلاوى. وتراو. . مروڤ لەو كاتەوھى فام دەكاتەو، تا ئەو وادەيەى ھوش لە دەستەدات، چوار دەورى پىرە لە چىرۆك، ديارە خوڤى بە شىكە لە چىرۆك. ھەموو ھەولەكانىش لە پىناوى بە پەرچووبوونى گىرانهوكاندايە. با چىرۆكەمان نەگاتە ئەو ئاستەى ھەر لە ئىستاو بە دواى عوزرى زيادەپووى و سوئندى راستبىژى وتنمان بنووسىنەو.

موزەفەر خان ، ئىستا بە ماناى سەرسامى و ئەبەقبوون، دەروانىتە دار و سەراى ئەستەنبول. ئەگەر ترس و پاكردن لە مەرگ، مەودايەكى نەبەخشى بە موزەفەر تا بە چاوى سەرنجەو ھەنگاو ھەلنەگىت، ئەوا لىرەدا سنوورىكى دانا، كە دوايىن مەوداى شاربەدەربوون بىت. ھەلبەت، كە پلنگىك دەنیشىتە سەر كارمامزىك، كارمامزەكە ئەوئەندەى بىر لە مان و نەكوژانى دەكاتەو و ھەموو بىرست و ھىزىكى لە خىرا پوشتندا چرەدەكاتەو، ئەوئەندە بەخەمى ئەو نىيە، چەند شاراى مېرووللەى كاوكرد و چەند گولى پلېشاندەو و چ بەلندەيەك لە دىمەنى پراو دەوونان و پاكردنى غەمگىنە.

ئىستا، گەر ترسى ناسىنەو و دوزىنەو ھەش لىينەگەپرايىت و ھەژارى و نامووى وەك سەمىلە خورمايىەكەى بەپرووخسارىيەو گەش بنوئىت، ھىندە فېربوو لە (ئاكسەراى) ھو بەرەو (لالەلى) و

(بايه زید) تیهه لکیښیټ، هه تا (ئهمین یونون) له ههنگاونان چ
 خه میکی نه بیټ، یان به ناراسته ی پیچه وانه وه له (ناکسه رای) وه
 تا (بهیرم پاشا) له ویوه به (مه جید یه کیوی) وه هه تا (عوسمان
 بهی) خه می به ونکردنی جیهه لگرتنی ههنگاوه کانی نه یه ت.
 ئه و پوژهی موزه فهرخان گه یشته (ناکسه رای) ۱۰۱ پوژ بوو
 موزه فهر کوژرابوو، ۱۰۱ پوژ له هه والی باوک و دایک، بیهه وال و...
 ئه وهنده ی له م ۱۰۱ پوژ هدا شتی بینی و چیروکگه لیکی سهیر و
 بیمانای تووشهات، له خه ونی شه وانه یدا پیکه وتی نه کرد. هه لبت
 وهک پیشتتر سهرنجیکماندا، نووسینه وه ی هه موو ئه وانه چه ندین
 لاپه پهی چیروکه که مان ده بات، تاکه بیرخسته وه یه ک پیویست
 بکات تا ئه و پوژهی خانمی مردووی ناسی هیشتا (۴) لیره ی
 ره شادی پیما بوو، ئه وه ش بو که سیك بونیادیکی خاسمه یی
 هه بیټ، چجای ئه و سه رده می ناخوران و بخوران، نه ختینه یه کی
 زوربوو.

ئه و که سانه ی خوازیارین، میژووی تورکیای کوڤ بخویننه وه، یان
 شتیکیان له کتیبه کانی (ته ئریخی جه وده ت) و (ته ئریخی خه یرو لله
 فه ندی) و (ته ئریخی سولاق زاده) ی خویند بیټه وه، ده زانن،
 ئه سته نبولی ئه وسا، که پایته ختی خه لافه تی ئیسلامی بووه، وهک
 هه موو شاره قه ره بالغه کانی دونیا، پوژانه هه زاران که س
 رویانکردو ته ئه و شاره و هه زارانیش لیپهاتوونه ته ده ری. راستر به
 پوره ههنگیک چوو هه ریه که و به جوړ و به شیوازیك، به ژیانه وه

ئالاه. كه واييت، بۇ بەدەستخستنى سەرەداويكى گوزەران بە پالەوانى چىروكەكەمان، سەرنجىك دروست ناكات، تاغەفلەت بە گىرانه وەكەمان بىبەخشىت.

بەو پىيەى موزەفەرخان، لەدەقەرئىكى بەرتەسكەوہ هاتبووہ ئەم سنوورە بەرىن و كراوہىە و بۇ خوشى وەك خىزاندارئىكى هەبوو و ساماندار ناسراوبوو، حوَجەى بەوہ نەبوو هىچ جوړە كارئك بكات لەو كارانەى كه بە بازنى ئالتونى ناوژەد كراوہ. كەمە شارەزايىيەك كە هەيبوو، ئەو بازرگانىيە سەرپىيانەبوو، كە لەشويئىكى وەك ئەستەنبول، نەك پىيان نەدەوت: بازرگان و تاجر، بەلكە بە عومدەفروشئىكى گچكەلەيان لەقەلەم دەدا، كە كوْمەلئك كړيارى ديارىكراو، مامەلەى لەگەل بكەن.

بيگومان (موزەفەرخان) بە خەيالئيش بىرى لەو پوژگارە نەدەكردوہ، كە پيادا تئيدەپەرى. بە بەلگەيەكى زوړ سادە، تەنانەت بوئىنەكرا بۇ دواجار مائناوایى لە باوكى بكات.

ئەگەر دووسال لەتەمەنى غەرىبى موزەفەرخان بسپرىنەوہ و گوى لە قسەكانى بگرىن، باى ئەوہندە بەتوركى دەدوئت، كە جنيويان پيدا، ناخالئى نەبئت. كە پئويستى بە گىرانهوہ هەبوو، ئەوہندە بلئت، كە لەمەبەستەكانى حالئىبن.

ئىستاكى.. لەلای ئەو خانمە گىرساوہتەوہ كە ناونيشانى چىروكەكەمانى هەلگرتووہ: خانمى مردوو.

بەر له ناسین و خستنه پرووی په هه نده کانی ئه و کاره کته ره مان، ده کریت بلین به شیک له ره وتاری (ژوزفین) له مهر (ناپلیون) ی هه لگرتووه، جیاوازی بهرچا ویش ئه وه یه که موزه فره خان نه که نه یتهوانی شوین پی ناپلیون هه لگرتیت، ته ناته خالیکی هاوبه ش نییه له نیوانیان بو به راورد کردنیان، هینده نه بیته که بلین: هه ردوکییان مروقه بوون.

له وانه ش تیپه ریته ئه و خانمه ش له م دوا بیانه دا ئه وه نده سه نگ و ئیعتیباراتیکی نه بوو که به ته نها کار به دهسته بالاکانی باب ئه لعالی لیینه شه به ندین.

ره وتاریک به و بهرچا و قایمییه بو ئه و سه رده مه، که لیکجار ده چیتته خانه ی بالاپرینیکی زیاده وییانه، یان به دیوه که یتردا، گهر سهرچاوه ی به خشینه وه ی لوتکه ی چیژ و ئاره زوه کان بیته، وه که هه مو سه رده مانیک هیشتا ئه و چینه یان پیکنه ده هیئا که له به شخوراوی و سوکایه تیپیکردن هه لویسته به بالادهسته کان بکه ن. که بو خویان چاترین کریار و گه وره ترین میوانی ژووره شه هوانییه کانیان پیکده هیئا.

ئه وانه ی له میژوونو سه کانه وه، سه بارت به و مروقانه به ئیمه که یشتوون له چه ند ئامازه یه کی سه ریپی تیئا په رینیت، یان وه که پیویست نه یان خواستووه به قهره ی بابه تیکدا برهون، که پرسپاری ناچیزه یخه بگرییان بیته.

ئەگەر خانمی مردوو، شاجوانی ئەو ژوورە داخراوانە بوویت،
 ئەوا لە پەسترین پوژی تەمەنیدا موزەفەری ناسی.
 موزەفەر گەر پێشی قەلەمدان نەکردبوو، چاوی وەك پیاوانی ئەو
 پوژگارە نەپشتبوو، بوونی نائومییدی و ترسی لێدەهات و
 پەژارەیهکی قول لەناو چاوەکانیدا شانی دادابوو. هیشتا بە حەمال
 باشییک دادەنرا، کە بەخت و پوژگار هەردوکیان ناچیزەن پێیی.
 دوو ئیوارە لەو بەر، یەکیک لەو فەرماندارانە ی تازەکی لە جەنگی
 (بالقان) گەرابوو، نەك نەكەوتە مەفتوونی و پووپامایی لە بەردەمی
 خانمی مردوودا، بەلك و زور بیئینسافانە، نزمتر لەو هی لەگەڵ
 لە شفرۆشیکی پەككەوتەدا هەلسوکهوت بکات، خراپتری پیکرد.
 خانمی مردوو سەدان شەوی لەگەڵ پیاوانی بالادەست و ئەعیان و
 رەشوکیش لەسەر بالینیك بە پوژگەیاندا بوو، ئی.. هەرگیز پیکەوتی
 پیاویکی وا ناجسن و سەرشیتی نەکردبوو.
 وەك خوئی، پوو خساریکی هیندە شەنگی هەبوو، بە چەشنیک
 هەموو ئەوانە ی دەیانینی، ئالهایەکی هیندە سەیریان
 تیا جەمدەبوو، پێشوەختە، پازی بوون بەو هی هاوسەرگیری
 لەگەڵبەن. ئەگەر پەسنیکی فیشالبازیانە ی لەقەبەل نەخەین،
 دەکریت بلین.. ئەمپوئی جوانتر بوو لە دوینی.. جوانییەکی
 ئەفسوناوی هەبوو.. نە بوون و نەسەرنجدانی، بەو سوژانیانە
 نەدەچوو، کە لەسەرەتای تەمەنی لادانیانەو نەهامەتییهکان لە

پروخساریان کۆبکه نهوه و سۆنگه یه که بیئت بهوهی پیاوانی شههوانی، بهتاقت نه بن زیاتر له جاریک له گه لیاندا جهم بن. ئەوانه‌ی باسی خانمی مردوویمان به حهسره تهوه دهگێرایه وه، دهیانوت:

خاتونیک بوو.. ئەوهی له گه لیدا دهنووست، سهروهختیک پروداو و بهسههاتی جووتبوونهکانی ئەو شهوهی بگێرایه تهوه، لییان نه دهسه لماند.

ئەوانه‌ش بهسۆراخیه وه بوون و دهستی جووتبوونیانی نه ده گه شتی، کورته‌ی ژیا نییان له وه دا چر ده کردهوه:

که پیشوهخت هاوسه‌ری قومانداریکی پله به‌رزی باب ئەلهالی بووه، گوايه.. به‌زۆره ملیی بنه‌ماله‌ی خهلیفه به ته‌لاقدان دراوه و پاشتر بو‌ ئاشکرانه بوونی ئەو تاوانه، هه‌رخویان ده‌ریان کردوه و تو‌مه‌تی زینا کردنیان له ئەستۆ ناوه.

ده‌وتریت.. ویستوو یانه داری حه‌دی لیبدن و له‌به‌ر ده‌ستنه‌که وتنی (٤) شاهیده‌که، سزاکه‌یان به تانه و دوورخستنه‌وه له کۆشک و که‌نیزه و غولام، چیکردوه.

ئەوه‌ی ئیمه‌ له‌م چیرۆکه‌دا هه‌ولی گێرانه‌وه‌ی ده‌ده‌ین، می‌ژووی ژیا نی خانمی مردوو نییه، وه‌ک ئەوه‌ی تانوپو‌ی که‌وتنه‌ زه‌لکاوی له‌شفرۆشییه‌که‌ی بگێرینه‌وه، ئەو توانا بالاده‌ستییه‌شی ده‌ربخه‌ین، تاچه‌ندی، داواکارییه‌ خه‌یال‌لاییه‌کانی به‌ئه‌نجام گه‌یاندران.

ته نیا ده مانه ویت ئه و چیشته نگاوه په سته بخینه پرو، که موزه فیری ناسی .

نه موزه فیر دهیزانی، کول ه لگرتنیکی ساده سه رله بهری ته مه نی ده گوریت، نه ئه و خانم ه ش دهیزانی ئه و که سه ی ه لگری خه م و ئه شکه نجه به رده و امه که ی ناخی له ئامیز ده گریت، کابرایه کی کولکیشی غه ریه یه .

وتمان: دوو شه و له وه بهر توشی ئه و فه رمانده سه ربازییه بوو، که بوئی ئاره قیکی ناخوش و بوئی بارووت و بوئساردی خوینی لیده هات .

پیاویک بوو له و پیاوانه ی ژیان و مردن، وه ک ددان ئاژهنینیک .. وه ک خوراندنی ئالوشی ناو گوچکه، یان بیرکردنه وه یه کی کورتی سه ر پیشئاویک ده چوینن . یان بابلیین چوئیتی کاره که یان ئه وه یان فیرده کات .. هیچ شتی که له ژیان هیچوپوچتر نییه .. مرو بژی یان بمریت .. کاریکی ئه و تونییه خه می لیبخوریت، به و مانایه ی ئه و که سه مه حکومه به مردن، به ته نیا پیشکه وتن و دواخستنه که ی ته مه نی، فیل له خه یالی که سه که ده کات .

جاریکییان خانمی مردوو به موزه فیری وت:

— بو ئیستا هر هه موویان چاوی هه وه سم تیده برن .. بو که پیربووم قیزم لیده که نه وه؟ بو .. من، هه مان ئه و که سه نیم؟! .

ئه و کابرا قومانداره .. پیده چییت له نیو ئارخه یانی و به دستخستنی ئه و هه موو دیل وکه نيزانه، فییری ئه و خووه ناله باره

بووبیٔت، یان بابلیٔن، بؤ خؤی سهروسه و دایه کی سهیری له گهلٔ
 خؤندنه و هدا هه بووه و چه ندین زمانی زانییوه.. که سیٔک توانایه کی
 عه جیبی له زانینی زمانه کانداهه بووه، زمانه کانی ئیتالی و
 فه رهنسایي و گریکی و عیبری و ئینگلیزی به پره وانی زانییوه.
 له سهروه ختی فه رمان پره وایی (سولتان عه بدولمه جید) بؤ ماوه یه که
 له لای (مسته فا ره شید پاشا) وه که ته رجومان یکی پله (یه که)
 کاری کردوه، هه ر له لای ئه ویش میملییه دیرینه که ی که
 هوگر بوونه به کتیب، زیاتر ته شه نه ده سه نیٔت، که ده شیٔت ئه و
 ئا کاره شی، له کتیبی (قوتابخانه ی داوین پیسی) ی (مارکیز دی
 ساد) هوه سه رچاوه ی گرتیبٔت، وه که خانمی مردوو دواتر بؤ
 موزه فه رخانه ده گیرایه وه... ته نانه ت بؤ خؤی نه ی ده زانی پیاوانی
 له و جوړه هه ن. داوای لی کردبوو به پوت و قووتی وه که سه گ
 هه لنی شیٔت و له به رده میدا بقروسکی نیٔت.. یان هه ولیدا بوو، مؤمی
 توواوه پرژینیٔته گه لوژه یه وه، جاری کیش وه که له دوواوه چوو بووه
 لای.. هه ولیدا بوو میز کردنه که ی به رووخساریدا پپرژینیٔت.
 ده شیٔت.. ئه وانه ی بؤ ماوه یه کی دیریٔ ته مه نیان له گهلٔ یاسا
 سه ربازییه کان به سه ر ده بن و ئه رکیشیان به جیهٔنیانی کار و
 فه رمان و یاسای سه ربازییه، له ده ره وه ی ژیانی سه ربازیشیان
 ره وتاریان هاوشیوه ی ژیانی سه ربازییه که یه بیٔت و ئا کاریان
 هه مان خه سلٔتی فه رمانده بوونی ناو سه ربازگه ی بیٔت و ته و او ی
 شته کان وه که نه خشه و پلان یکی جهنگ ته ماشا بکه ن.

داواکارییه‌کانی ئه‌و شه‌وه، کاریگه‌ری که‌م نه‌بوو که‌ خانمی مردوو، هه‌تا ته‌مه‌نیکی درێژ له‌بیری بچیتته‌وه. به‌لکه‌ سالانیك له‌وه به‌دوا، هه‌رجاره و به‌شیک له‌و ئه‌تواری قومه‌ندانی بو‌ موزه‌فه‌ر باسده‌کرد.

ئه‌مه‌ به‌رز راگرتنی موزه‌فه‌ر نییه، له‌سالانی دواتردا هه‌رگیز له‌ دوا‌ی هیچ گێرانه‌وه‌یه‌کی خانمی مردوو، موزه‌فه‌رخان پرسیا‌ریکی دروستنه‌کردوو که‌ خانمی مردوو درێژه به‌گێرانه‌وه‌کانی بدات. خانمی مردووش ئه‌و چیشته‌نگاوه‌شی له‌بیرنه‌ده‌چوه‌وه که‌ موزه‌فه‌ر به‌شه‌رمه‌وه، که‌لوپه‌له‌کانی خسته‌زه‌میله‌که‌یه‌وه و به‌ پیی هه‌نگاوه‌کانی خو‌ی، هه‌نگاوی ده‌نا.

ئه‌گه‌ر له‌یه‌که‌م ساته‌وه‌خته‌وه ئه‌و روانینه‌ناشاز و ناجو‌ر و به‌رده‌وامه‌ی به‌ پیوانه‌ی نیگا‌کردنی خانمی مردوو له‌ موزه‌فه‌ریش ورد ده‌بوونه‌وه، ده‌بوو موزه‌فه‌ر هه‌لو‌یسته‌یه‌کی پیویستی بکردبا، یان له‌ئه‌زه‌له‌وه بو‌ ئه‌وه خو‌لقا بوو، که‌ده‌بی‌ت گه‌لیک کار قبول بکات، که‌ شایانی نه‌بوو؟.

ئه‌و ساته‌ی گه‌شتنه‌ به‌ر کو‌شکه‌که، دروست.. یه‌کیک له‌ کو‌شکه‌کانی گه‌ره‌کی (به‌یره‌م پاشا) بوو.

خو‌زیا، خانمی مردوو، چارشییوه‌که‌ی لانه‌دایا و موزه‌فه‌ریش سوور نه‌بوایه‌ له‌وه‌ی مه‌جیدییه‌کان بداته‌وه به‌ خانمی مردوو. بیگومان یان ئه‌م چیرۆکه‌ نه‌ده‌نووسرایه‌وه. یاخود ئاراسته‌ی چیرۆکه‌که به‌ ئاقاریکدا ده‌پو‌شت، وه‌ک کو‌یی چیرۆکی هه‌موو سه‌ره‌ه‌نگرتن و

ئاوارەبوون و پراکردنیک، که هەمیشە کوټایبەکی تراژیدی
سەرئەنجامی چیرۆکەکان کلۆم دەدەن.

دەشییت، ئەو پیشەنیووەپۆیە، زەللە و لاوازی و تنەووی
سوپاسگوزاریبەکە موزەفەر، لە ئاستی خانمی مردوودا سەرەتای
دریژبوونەو و ناسینەکان بییت، ئەوا سەرنجدانی خانمی مردوو لە
موزەفەر، لە نیگای ژەمبوور دەیهک دەچوو که بەتاسەو چەند
قوومە ئاوێک بخواتەو. یان بە پەسنیکی دیکە، پوانینەکە
پوانینی کەسیک بوو بەدریژای تەمەنی بەحەسرەتی بینینەووی ئەو
کەسە بییت کە لییدا پراو.

ئەو یەکەمین نیگابوو، خانمی مردوو لە پیاویک پوانییت و خووشی
بوویت. وەک ئەووی پەیی بەو بەریت.. پیاویکی شەرمن لە ژیر نیگا
غەمناگەکانی، جوانترین عەشقی شار دبییتەو.

موزەفەر بە مندالیکی شەرمن دەچوو لە پەربکەوئیتە بەر شالای
کۆمەلێک مندالی چەتوون و چاواقایم. ئەگەر ئەو کاتە بتدیبا،
واتزەند دەکرد دەگری. پیاویک هەر سیمای نیڕینەیی هەلنەگرتبوو،
وەک پوانینەکانی خانمی مردوو بەیانی دەکرد، لە هیچ پیاویکی
دنیا نەدەچوو.

ئەگەر خانمی مردوو پیکەوتنیکی لەگەڵکرد.. هەر بەدوو پوژ
جاریک لەم وادەیدا، تەواوی ئەو شتانەیی بوئینیتە مالهەو کە
پییوستییەتی، ئەوا هەر ئەو ساتەوختەش پارەیی شتومەکەکانی
دوو پوژ لەو بەدوای وەرگرت.

له لایه کی دیکه، نه گهر موزه فخرخان، سهر پراست نه بوایه و دروستر، له و کاته دا نه و شمه کانه ی نه بردبایه وه بو مالی خانمی مردوو، پینه ده چوو، خانمی مردوو نه وهندهیدی شهیدای بوایه و دریزه ی نه و په یوه نندییه ش پاش سالانیکي درهنگ، دوو کوپر، له داویننی چاوان هه لهینن.

وه نه بیته موزه فخرخانیش هینده ناسایانه له خانمی مردوو ی روانی بیته، یان ترس له وهی که هه موو نامازه کان ده یانوت.. نه و خانمه یه کی که له خانمی کار به دهسته گه وره کان، گه یشتنه بهر کوشکه که و هاتنه خواره وهی به په له ی غولام و قهره واش، دلنیایی به گومانه که ی به خشی. نه وه جگه له وهی له کاتی لیکردنه وهی چارشپوه که ی، حهقی به هه موو نه واندها که به نا جوریه وه ته ماشایان ده کرد.

خوبه خو، که دووه مجار چوه وه بهر ماله که ی خانمی مردوو نه ی توانی نه و به دهنه ماسییه ی هیچ په نجه یه که له عویه ی گرتنی نه ده هات، خه یالیکي دریزه ی سهر جیکه ی بهر له خه وتنی پینه به خشیته.. چه ندی به نه رمی دهستی به گه لوزه ی ده هینا، هینده ش نه شنه ی به وه ده هات خه یاله کانی دریزه تر بیته وه که له وهی خیرا له به رده م خه یاله دارپیزه راوه کانی ونبیته و بسپرته وه.. جاره هایجار وینای پیاوکی که ته و ناقولآو سمیل باپری به شووه که ی ده به خشی و به پرتا و ده رگای له سهر خو ی و خانمی مردوو ده کرده وه.. خانمی مردوو ده یقیزاند و تفی له و پیاه

سمیل باپره دهکرد، بهرله وهی بکه ونه بیرازکردنی، پرستی
خه یاله کانی ده پچراند و نه مجاره یان خانمی مردوو خوئی ده که وته
لیکردنه وهی پو شاکه کانی بهری و... .

نه و پوژهی خانمی مردوو به موزه فهری وت:

— هندیك جلوه رگ و دیاریم بو داناویت، هیوام وایه که به دلّت
بیّت.

موزه فهران مته حیرما، نه یقوانی سروشتییانه سوپاسگوزاری
بیّت، هیچی نه وت، هه ره ییچ.

ته نها کاردانه وهیه که سه رسورمانی به خشی و خانمی مردوو
وهخت بوو، باوه شی پیدابکات و شیتانه له نامیزی بگریّت، چند
دلّوپه فرمیسیکی گهش وئاشکرای ناو چاوه کانی بوو که به سه ر
روومه ته پانه کانی موزه فهراندا پزانه خواری. راستر له عوییه ی
شاردنه وهی نه هات.

بو دلّی پریوو؟! شایانی وه گرتنی گه دایی و سه ده قه نه بوو؟ یان
پاش (۲) سال غه ربی وئاواری، که سه میهری به رانبر
نه نواندوه، یا خود دواین نیگای ماتی (سه عاده ت) ی به یاد
که وته وه؟ که جگه له چند جامولکه دو و چند چله ریحانه یه که
شتیکتری پینه به خشی؟.

سه روه ختیك (سه عاده ت) سه رله بهری ئاراسته ی ژیانی ئاوه ژوو کرد
و نه هامه تییه کان له چاره نووسیدا خویمان نووسییه وه، به

دوڑه خيکي سپارد که به تهنيا له په سنه خه يالاوييه کاني
(مه لاهه حمودي حيكايه تخوان) بووني هه بوو.

مه گهر سه عادهت دوايين کيژي ئهه دونيايه بوو، که بايه زيدي له
پيناودا بکوژيئت؟. بايه زيدي چي ووت؟! هيندهي هه موو
شازاده کاني ئهه دنيايه راستگو بوو! وهه هه موو شازاده و
کاربه دهستيکي بالاي ئهه دونيايه، گهر به راستيش نه يسه لمينيئت
ئهوا وهه خه يالکي ساکار ده توانيئت بير له وهه بکاته وهه که
داوا بکات.. کيژيکي ساده وئاساي، له پيخه فيا روژ بکاته وهه،
هيندهي ئه وهه بايه زيدي به لاقرتيوه پييووت:

— ئهه هه موو خو سه رگه ردانکردن و بيده نگبونته له پيناوي
سه عادهتدا؟! گالبدهه هه ر باوکی بووم بينيئت و له بهر چاوي
هه ردو وکتاندا.. رووتي بکه مه وهه!؟.

ئاليره دا گهر لايه نگري نه بيئت له بايه زيدي، کي ناليئت هه مان خه يالي
راگوزه ري قويئاس شاش له هه مبه ر (شيلاني) ي خوشکي، ئه وهه
نه وتيئيئت؟.

وهه ئيمه له ناخ و بيرکردنه وهه بايه زيدي بيناگايين، له سه ره تاي
چيروکه که مانه وهه ئاماره مان به تووره بووني له ناکاوي موزه فه رخان
نه کردووه!. ئه چوون بوئکرا له سه ر ده رپريني گوزاره يه کي
گالته جاري، که سيک بکوژيئت؟.

خانمي مردوو بيناگا نه بوو له وه فرميئسکانه ي له فرميئسکي
مندالکي شهر من ده چوو. ئه وه يه که مينجاري بوو خو به خو دهستي

پیاویک بگریټ، ئەو دەستانە ی بە دەستەکانی خؤی نە دەچوون و پربوون لە سوژ و خووشەویستی، شەرم لە گؤی خستبوو. موزەفەر خان چوون مندالە شەرمەکە، لوژ لوژ کەوتە شوینی. خؤشاویکی لە کاسەییەکی زەرددا خواردووە، کە لەوەبەر نە یچیژتبوو.

ئەو نە بەسە بلین.. ئیستا بوو، پروخسارە شەنگەکە ی موزەفەر وەک ئەو هی هەییە بەدەرکەوت.. وە کچوون خانمی مردووش، یەکە مینجاریبوو بە خواستی خؤی لە گەل پیاویکدا جووت بیټ، کە شەرم کە لە لای خستبوو.

وەک مندالیک پرووتی کردووە.. وەک مندالیک سەری گۆشی بە سنگییەو.. وەک مندالیک کەوتە ماچکردنی پومەت و لیوێکانی. ئەگەر فیزمالک بەدین بەو ئەبلەق بوون و حەپەسانە ی کە پروی لە موزەفەر خان نابوو، ئەوا بە خەونیکی دەزانی. نەیدەتوانی لە گریمانە ی خەونیکی زیاتر تیپەریټ.

پاشتر، کە خانمی مردوو سەری خستە سەر شانێ موزەفەر و هیواش هیواش دانە دانە ی پەنجە ی دەستە راستی موزەفەری ماچ دەکرد، سەیری پیهات، هەرگیز کەسیک دەستو پەنجەکانی ماچ نە کردبوو.. ئەو ماچانە ی چەندی نەرم بوون، هەستی دەکرد.. تەواوی بەدەنی خاوەکاتەو.. وەک هیژیکی نادیار دەمار دەماری لەشی بەئەسپای رابکیشیټ و... ئەو دەیویست بیر لەدوای دەست ماچکردنی بکاتەو، کە نەیکرد. تەنانەت پیننەووتن..

رووداویکی لهو جوړهم به سهر هاتووه. دایکه هه موو خهم و دلّه پراوکیکانت به پراست وهرگه پان و... ته نانهت وهک نه وهی ئیواره بگه پړته وه. پیننه وتن: نانه که تان بخون و چاوه پړم نه بن. به ته نیا چووه گه نجینه که ی پشتته وه و نه و شوینه ی باوکی لیره کانی تیادا دهنه، به بیژماردن. چه ندانی لی کرده گیرفانی موراد خانییه که یه وه. خانمی مردوو به ناله اوه لییده پروانی. پراستر پیخو شبوو گوئیستی نه و زمانه تورکییه ی بیّت، که ناوه ناوه ساتمه ی ده کرد. هیچی لی نه پرسی. وهک بیه ویّت نه یسلمینیتته وه. وهک مندالیکی به نازپه روه رده کراو ده هاته پیشچاوی. که نه رمتین توورپه بوون بیگرییه نیّت.

ئیمه، تائیستا نه مانوتووه بوچی پییان دهوت: خانمی مردوو. که له بنچینه دا ناوی (لوتفیه خانم) ه. وهک تییینییه کیش به نزیکه ی ده سالیک له موزه فخر خانم گه وره تر بوو. موزه فخر دوا ی یه که مین ناویزان بوونی پییوت:

— بوچی پیته لیّن خانمی مردوو؟

نه گهر خانمی مردوو بزیه کی تالی کرد، هیشتا له وه لامدانه وهی به درهنگ نه کهوت:

— نهی. مرد بووم و زیندوو بوومه وه!

خیراش وتی:

— نازانم!

به رله وهی موزه فخر خان هیچ بلیت، خانمی مردوو لیپرسییه وه:

— به لām ناویکی ناخوش نییه؟! .

موزه فەرخان وتی:

— به لām هیچ شتیکت به مردوو ناچیت! .

خانمی مردوو وتی:

— له مردوو دهرسیت؟ .

— نا .

— گومانم لیتنییه .. نا .. به لām بو دهبیت بمرین؟! .

موزه فەر خان وهك هیچ وه لāmیکی تهسکینه خشی شکنه دهرد، له دله وه دهیخواست له بارهی مردن و کوژرانه وه، هیچ نه بیستییت و هیچیشتی لیینه پرسن .

لیروه ده کریت بلین .. موزه فەر خان وهك شهیدای خانمی مردوو بو، دهیزانی ته واوی بیرکردنه وه و ترس و خوشاردنه وهی ناوه ناوه شسی په یوه ست بووه به وه وه . نه وه نییه هییدی هییدی پروخساری سه عادهت کال ده بیته وه و وه خته نه یناسیته وه! . راستر نه وه ندهی بیری لیده کرده وه، هه میشه نیگا کوژراوه کانی به یازید جیگهی به پروخساری له ق ده کرد و ته واوی پروخساری سه عادهت له ناو پروخساری ناله ی بایه زید ونده بوو .

ئیستا، خه یالیکی سهیر پرووی لیده نا .. ئاخو دهیتوانی هه موو نه وانه بکات که شه وخه وی خانمی مردوو بو هه تا هه تایی بگوپیت و خو ی له باتی هه موو پیاوه کان له گه لیا بنویت؟! .

ئەو نەبوو ئىدى ۋەك غولامىكى دلسۆز لە پائىنى ژېرخانەكەو
 ھۆبەيەكى فراوان ۋەربگىرىت و بەحەسەرەتەو تەماشای چوونە
 دەرەوہى خانمى مردوو بکات و کہ دەنگى نالى ئەسپ و خرچەى
 چەرخى پەيتوونەکان ھات، لە گەرانەوہى ئاگادار بىت. ئەگەر
 بمانەوئىت وئىناى ئەو سەرۋەختەى موزەفەر بکەين، دەتوانين بە
 پلنگى سىرکەکانى بچوئىن، کہ رەسەنايەتى و سروشتى خوئى لە
 ياد دەچىتەوہ. يان بەو غولامە خەسىنراوانەى لەقەلەم بدەين، کہ
 مۆرکى بەمروقتبوونى لەبىردەچىتەوہ. بو پاستبوونى
 ئامازەكەشمان، جارەھايچار دوور دەکەوتەوہ. بە درۆيەكى کورتىش
 دەيتوانى درىژە بەگەرانەوہى بداتەوہ.

سەرۋەختىک (مستەفا رەشىد پاشا) ئەو بىر پارەى دەرکرد، کہ
 ئەوانەى بە بنەچە تورک نين و دەتوانن خاوەندارىتى بکەن و
 شوئىنى نىشتە جىبوون بکړن، کہم و زوریک لە خەلکانى جياوان،
 بنەچەى خوئيان ئاشکرا کرد، بەتەنى موزەفەر خان نەبىت. کہ
 ئەمەش سرووتىكى تازەيى بە خانمى مردوو بەخشى، زور
 بەکورتى شەو بائىنى لەگەل ئەو ئەعیانانەدا چىدەکرد.

سنوو بەند لە ھەمووشتىکدا ھەيە. ھەلبىژاردنى پياويک بو
 ھەتاهەتايى، باوکى منداڵ و سىبەرى پشودان بىت، خەيالىكى لە
 ناكاوى لوتفییە خانم يان خانمى مردوو بوو. ئەمە پىکردنەوہى
 سەبكى چىروکىک نىيە کہ کەسايەتییەکان لە ئاقارىكى ديارىکراودا
 نىشتەجىبکات، ھىندەى ئەوہى کہ کىرپارەکانى جەستەى خانمى

مردوو، دوباره بوونهوهی تییکهوت، خه میکی قورس دایگرت. ئهوه ئه و بوو، وهکچوون گولهکانیش دهزانن تا ئه بهد جوان نامینن، هیئدهی له تینوو بوون و کرم و ههلوهرین ترسیان ههیه، ئه وهندهش به خه می فه رامو شبوونه وهن. چ ئازاریک هیئدهی فه رامو شکردن و به پهراویز خستن سهخته؟.

ئهوه ئه و نه بوو ئیدی نیوانی بوک و زاواکان تییکبدات و پیاوه پیرهکان، سامانهکانییان بکه نه شاهیدی مهفتوونی وشهیدا بوون. پیاوانی بالادهست لییبپارینهوه و جهستهی ئه و له جهستهی حهریمهکانییان به پیروتر و شیرتر له قه له م بدهن. رهنگ بوو ئیدی خووشی ئه و حه و سه له یه نه بایه، تهواوی جهستهی به شیله ی ههنگوین بهه نوی، تاجهستهی چرچی تینه که ویت و هه ر له چیشته نگاوه وه هه تا دوا ی نیوه پرو، به قاشی سیو خو ی داپوشیت، تا نه رمی و سروشتی جهستهی نه شه مزیت.

۱۰ سال ناسینی موزه فه ر، ۱۰ سال له دوور که وتنه وه یه کی مندالانه و هاتنه وه یه کی بیهو ی مندالانه، هیشتا له منداله شه رمنه که لاینه دابوو.

ریده کهوت، ۶ مانگ له هه والی بیخه بهر ده بوو. سه راپای پایز و دواینی زستان، ههروهک گه رمایی هه تا و له گه ل خو ی به ریت، بیپرس.. بی ئیزن خواستن.. وهک بالنده یه ک خووشی نه زانیت چ وه رزیک وه رزی کوچکردنییه تی، سه ریه له ده گرت و ده پروشت.. که ده هاته وه چه ند تالیکی سپی ده که وته ریشییه وه.

خانمی مردوو لیینه ده پرسی: بو؟

وه لآمی پرسی (بو) کان له خه و تنیکی پر چه ژمهت و نده بوون، نه ئەم
دهریده بپری و نه ئەویش خەمی به وه لامدانه وه هه بوو.

ئەوه یه که مینجار بوو.. خانمی مردوو ئەو داواکارییه له پیاویک
بکات. دهیانجار و دهیانجار ئەو راسپاردهیه یان لی داواکردبوو،
ئەمما هەرگیز به بیریدا نه دههات، راسته وخو، خوئی ئەو داوایه
بکات.

ئەوهی ئاگاداری چیرۆکه که مان بییت، دهزانییت موزه فه ریش
نهیتوانی یه کسه ر وه لآمی بداته وه.. هەر به ته واوی مندالیکی
شه رمن نه بوو، هینده ی ئەوهی چه په سانیش ده می له گوخت.
به ر له وهی موزه فه رخان ههنگاوی غه ریبه ی بنیته ناو ئەسته نبول،
که م شه وی هه بوو، بایه زید سه ردانی نه کات و ژوره که ی پر نه کات
له گله یی و له گازنده و له سه رکۆنه و له لاواندنه وه و له پینومایی و
له لی بووردن.

ئەگه ر بایه زید له سه ره تاوه موزه فه ری ترساند و ته واوی به ده نی
ده خسته له رزین، یان شوین ده می خه نجه ره کانی پیشانی موزه فه ر
ده دا، یا خود به کفنه که یه وه به رامبه ری داده نیشت و یه کین تفی
لیده کرد، ئیدی له گه ل دوزینه وه ی ژووری خانیکی (ئەمین به ی)
موزه فه ر کاتی هاتنی بایه زیدی ده زانی و به گه یشتنیشی ته واوی
رووداوه کانی ئەو پوژهی بو ده گپرایه وه. ته نانه ت سه روه ختی که له

ژیرخانه‌که‌ی خانمی مردوو ستاره‌ی گرت، چ کاتیک بیخواستبا
بایه‌زید ده‌هاته کنی.

شه‌ویکییان گهر پوناکی فتیله‌که‌ی ده‌ستی خانمی مردوو
نه‌بووایه، پره‌نگبوو بیبیینیایه، که به‌یانییه‌که‌شی لیپرسیییه‌وه:
– نه‌مشه‌و له‌گهل کی‌دا قسه‌ت ده‌کرد؟.

موزه‌فه‌ر هی‌نده‌ی وت: هیچ‌که‌سیک.

خانمی مردووش له‌سه‌ری نه‌پو‌ی.

به‌رله‌وه‌ی دوه‌مین مندالی بییت، لوتفییه‌ی هاوسه‌ری ته‌گبیری
گه‌رانه‌وه‌ی بو‌کرد. به‌ر له‌وه‌ی بگاته ژیر تابووته‌که‌ی که‌یخوسره‌و،
خانمی مردوو له‌سه‌ر داوای موزه‌فه‌رخان، خانووه‌که‌ی (به‌یره‌م
پاشا) یان فروشت و له‌(قاسم پاشا)، خانووییه‌کی دیکه‌یان کپری و
ته‌واوی قه‌ره‌واش و ناشپه‌ز و نوکه‌ره‌کانیشی گو‌پری، راستر به
ته‌نیا ناشپه‌زچییه‌ک و لاله‌یه‌ک و کاره‌که‌ریک و باغه‌وانیکی تازه‌یان
دامه‌زrand.

گه‌رانه‌وه‌ی نا‌کاوی موزه‌فه‌ر.. هی‌نده‌ی ته‌مای لیخوش‌بوونی
هه‌لگرتبوو، نه‌وه‌نده‌ش به‌عه‌زته‌ی هی‌نانی باوک و دایکی بوو، بو
نه‌سته‌نبول.

نه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ پیاوه‌کانی قو‌یتاس شا، بیناسیبا‌یه‌وه، نه‌و چه‌ند
ساته‌وه‌خته کورته‌ش له‌ویدا نه‌ده‌مایه‌وه، له‌میژ بوو دوا‌ین نوقته‌ی
چیروکه‌که‌مان دانرا‌بوو، به‌لکو، پیو‌یستی به‌نووسینه‌وه نه‌ده‌کرد.
که‌سیک نه‌یناسیبه‌وه. به‌ چه‌رچییه‌ک ده‌چوو، شمه‌که‌کانی

فروشرايیت و له پیناوی په زامه ندى خوداوه ند، ناماده بوونى هه بیټ. نه خوازلا، پاشتر ببيته دهیان موزه فهر و هیچیان، وینای موزه فهر راسته قینه که نه که ن.

وردتر. ئیدی، موزه فهر ته نیا موزه فهریک نه بوو یاده وهرییه کانی فرییدا و بخوازیټ، نه و شه وه بما بایا ته وه، په نگبوو سه ره بهری نهینی گه رانه وهی خوئی بو قویتاس شا، باسکردبا، بیهیچ گرییه که لیخوش بایه و چوون موزه فهر که هی جارن، وه که بایه زید، لیپروانیټ و...

موزه فهر. نه گهر به جهسته دهیتوانی له نیو باخه که دا، قلیان بکیشیټ، هیشتا دهیزانی موزه فهریک نه وه تا کولکیشته و به خه می نه و خانمه وه نییه ته واوی پیاوه شه هوانییه کان، به عه زه ته وه لیپروان و... موزه فهریک، ئاور بو که سیک ده داته وه، به زمانیکی سهیری کوردانه قسه ده کاو رینوینی ده کات، چیبکات و له چی خوئی پیاریزیټ و... موزه فهریک به بزارکردنی باخه که وه سه رقاله و موزه فهریکیش به دووی نه و پیاوانه دا عه داله که هیشتا ده ستبهرداری نوستنیا ن له گه ل لوتفیه دا نه ماوه و... موزه فهریک پرسیا ری موزه فهری لیده که ن و پییان ده لیټ: خوټم! پر وای پیانه یینن، و زه ند ده که ن، گو یگریکی وریای حیکایه ته که هی بایه زید و موزه فهر و...

موزه فهر، که له سهروه ختی ناسینی خانمی مردووه وه، ناوی (بهیدال) بوو، چیدی له پوشتن و خوونکردنه مندالانه ییه که هی

به تاقهت نه‌ما، به‌لکو، له‌م یه‌کدووسال‌ه‌ی دوا‌یندا، ده‌یتوانی جار‌جاره‌ش به‌گژ لوت‌فیه‌خانمی هاوسه‌ریدا بچیت‌ه‌وه و گالته به‌و نویژانه‌ی بکات، که له‌واده‌ی خویدا ده‌یکردن. ته‌نانه‌ت که‌یفی به‌وه ده‌هات، بیبوغزینی و ورده‌کاری نه‌ینییه‌کانی نه‌و پیاوانه بداته‌وه به‌ پرویدا، که خو‌ی رقی لییبوون.

به‌کورتی.. موزه‌فه‌رخان پاش‌گه‌پانه‌وه‌ی له‌ ته‌داره‌کی ناشت‌نی که‌یخوسره‌و و ژنه‌قتنی کیومالی خانه‌واده‌که‌یی، زیاتر له‌ خواردنه‌وه‌ی مه‌یدا پوچوو، که‌ گه‌لیک‌جار.. له‌چیشته‌نگاوه‌وه‌ه‌تا دره‌نگانیکی شه‌و، ده‌ست‌به‌ردار نه‌ده‌بوو. وه‌ک لوت‌فیه‌خانم پییده‌وت:

— بو‌نی سرکه‌ی ترشاوت گرت‌وه.

ئیستا، قنچکی سمیل‌ه‌کانی وه‌ک تورکیکی ره‌سه‌ن به‌ره‌و پایینی لووتی هه‌لگه‌پاوه، ته‌نها جیاوازییه‌ک.. سپی سپی. له‌وه‌ته‌ی خانمی مردووش چاوه‌رپی مردن بوو، خه‌نه‌ی تینه‌ده‌گرت.. نه‌وه‌تا.. به‌غه‌مگینییه‌وه، ده‌پروانیته‌یه‌که‌به‌یه‌که‌ی نه‌وانه‌ی هاتوون سه‌ره‌خو‌شی لیبکه‌ن، که‌چی به‌که‌سیان نالی‌ت:

— خودا جه‌زات بداته‌وه.

که سیک ئیتر هیچ نالیٔت★

له (ئه ده ب وهونه ری) ژ ماره (٤٨٠) ی رۆژنامه ی
کوردستانی نوی (٣٩٣٧) بلاوکراوه ته وه.

(۱)

مندالیک — نیستا هه رناویکی هه بیټ گرنګ نییه — یاری به
عاره بانیه که دهکات، عاره بانه که له چه ند شیشیکی باریک
پیچکه توه و جومگه کانی به تهل شه ته که دراوڼ.
پیچکه کانی له و سه ره سوډانه سازکراوڼ، که خوئی پوژانه کوئی
ده کردنه وه.

منداله که له گهل خولدانی پیچکه کانی، دهیه ویټ نه و دهنگه ی له
نیوان لیوه کانییه وه ده رده چیټ، به ته واوی ناویزانی ریکردنه که ی
بیټ — ده خوازیت چون دهنگی نه و لوړییه باره لگرانه بن، که به
هه ورزیکی سه ختدا ریډه که ن — . منداله که به ته نیا ده پروانییه
نه و شوینه ی، پیچکه ی عاره بانه که ی پیاتیپه رده بیټ. دهنگی
ده سترپیژیکی نزیک، دهنگه که ی خوئی پیقووت ده دات.
منداله که به ته واوی له ده رگای خانوه که یان دوور که وتبووه،
ناورپکی دایه وه، ده رگاکه دیارنه بوو. خانوه که شیان دیارنه بوو.
هه سستی به وه کرد، هه نگاوانانی ریپواره کانی کولانه که به په له تر

دهبن. دەرگای خانووه کان — به درییژای پوژ کراره بوون — به لهز
کلومدران.

سوورپکی خیرای به عاره بانه که دایه وه، دروست.. به و ریگیاهی
پییدا هاتبوو، دیوریکتری کرده وه. ئا لیروه وه دەرگای
خانووه که یان دیار بوو، دهتوت ئارامتره له وساته وه خته ی به
لالانه ویه کی زور، دایکی ئیزنیدا عاره بانه که به ریته دهره وه.
دهیروانییه وه نه و ریگیاهی پیچکه کانی تیاخولده خون، هیشتا
نه و دهنگی بو نه دوزرایه وه، که پیشتر له گهل خوولدانی
پیچکه کانی، به لیوی ده یکردن.

ریزیک سهرباز، به پیلاوه قورسه کانیا نه وه دهرکه وتن، کومه لیک
سهرباز — زور زوربوون — دواتر نه مه ی به باوکی وت.
ته په ته پی ههنگاوه کان، قورستر دهنگی ده دایه وه.. زورتر.. قورستر،
وهک ناوه له چه توونه کانی پیکرا به بهرده وه بچنه ویزه ی
ته نه که یهک.

یه کی له خاوهن ههنگاوه کان، سیهری پیلاوه که ی گرته
عاره بانه که.

هیشتا، منداله که نه و نده ی پیکرا به گریانه وه خو ی بگه یه نیته لای
نه و دەرگایه ی که دایکی له بهرده میدا، به چاوی پر به فرمیسکه وه،
لییده پروانی.

مندالیک — ئەگەر هەر ناویکی هەبیت، گرنگ نییه — هیواش
 هیواش دەروات، پوشتنه‌که‌ی له پیاویکی پیر دەچیت .. پیاویک
 ماتى پروخسارى و جولاندنى په‌نجه‌کانى، چیرۆكى کاره‌ساتیک
 ده‌گپیته‌وه. منداله‌که بریار دەدات، که شه‌وداهات به‌دايکى بلیت:
 — دایکه .. ئەمشه‌و له‌په‌ناى تۆدا ده‌خه‌وم.

سى شه‌وى په‌به‌قه، پیاویک به‌رله‌خه‌وتن — ئەو کاته‌ی ژووره‌که پر
 ده‌بیت له تاريکی — خو‌ی به دیواری ژووره‌که یانه‌وه مه‌لاسه‌دات.
 پیاوه‌که هیچ نالییت. به‌ره به‌ره .. پروه‌و پشت به دیواره‌که‌دا
 سه‌رده‌که‌ویت.

که ده‌گاته ئاستى دیمه‌نى ناوچارچیوه‌که، له‌سه‌رلا ده‌روات.
 راستر سه‌ما ده‌کات، ئەو پیاوه قاچه‌کانى دیار نيين.
 ده‌سته‌کانیشى ون، وه‌ك ئەوه‌ی ماسییه‌ك له ئاسماندا سه‌ما بکات.
 سى شه‌وى ته‌واوه، راستر ئەو کاته‌ش ناسى، که له ژوورى
 مردوخانه‌ی مزگه‌وته‌که‌دا بينى، ده‌یان‌شورد.
 به‌کیک له ئاوه‌له‌ چه‌توونه‌کانى پيیووت:

مه‌ترسه .. ته‌ماشای بکه. ئەها ناتوانییت... ئیتر هیچ نالییت.
 پیاوه ماسییه‌که، برینیکى گه‌وره به لاکه‌له‌که‌یه‌وه بوو، له گولیکى
 ره‌ش ده‌چوو.

ته‌واوی ئاوه‌له‌کانی به پالەوانیکی ئازای ناو حیکاته‌کانییان
چواند.

ده‌بوو ته‌ماشای بکات. پالەوانیک نه‌یتوانیوو. وه‌ک باوه‌ی
له‌به‌رده‌م زله‌ه و مسته‌کۆله‌کاندا خو‌ی رابگری‌ت. ده‌شی‌ت
نه‌یه‌یشتیی‌ت، قژی ژنه‌که‌ی رابکی‌شری‌ت. له‌وانه‌یه‌ وه‌ک مالی
(عه‌ریف په‌زا).. کچه‌کانی نابات بو‌ئو سه‌گبابانه‌ی...
باوکی له‌به‌رده‌م ژووری مردووشو‌ری مزگه‌وته‌که، زله‌یه‌کی لی‌دا.
پیاویک حیکایه‌تیکی سه‌یری هه‌بوو — هه‌ر به‌و چیشته‌نگاوه، به
شپه‌زه‌ییه‌وه ئه‌وه‌ی بو‌ دایکی گپ‌رایه‌وه — مندا‌له‌که لوژ لوژ
ده‌روات، بیر له‌و ماسییه‌ ده‌کاته‌وه، که به‌روژ نایه‌ته‌وه ناو سی‌ره‌ی
روانینه‌کانی.

— ماسییه‌ک.. له‌ ناو کو‌مه‌لیک ماسی هاوچه‌شنیدا، ده‌ناسری‌ته‌وه؟
ده‌یان سال پاش ئه‌و سی‌ شه‌وه، له‌ گف‌توگۆیه‌کدا ئه‌وپرسیاره‌ی
له‌هاو‌ریکه‌ی خو‌ی کرد.

(٣)

مندا‌لیک — ئه‌وان پییده‌لین ماسییه‌ بچکۆله‌که — ده‌روانی‌ته
رووخساری ئه‌و پیاوه‌ی بزه‌یه‌کی ئازاروی هه‌یه. پیاوه‌که
ده‌یه‌وی‌ت ته‌واوی ئازاره‌کی، له‌ خنانه‌وه‌ی مندا‌له‌که‌دا خه‌فه بکات.

ماسییه بچکوله که په روشی ئه وهی هه یه ته واوی ئه و برینه
ببینیت، که پیاوه که یتر هاته لای، به نهرمییه وه په رو سپییه کانی
چوارده وری بو لیده کاته وه.

پیاوه که، له و پیاوه برینداره ده پرسیت: ئیستا چونیت؟
پیاوه که وه لای ناداته وه.

به لام بوچی دهرکینیت؟. ئه و پیاوه ی وه خته بگری. پیاوه که
دهزانیت، ماسییه بچکوله که ته ماشای دهکات. ماده بییت. رهنگه
بیهوی بزانییت گریانی پیاوه گه وره کان چون! پرسیاریکه هیشتا
نه یکردوه، راستر نازانییت بیخاته پروو.
منداله که، گوئی له باوکییه تی:

— پیاویکی قاره مانه.. سهیره هیچی پیناوتریت.

منداله که رهنگه بیهویت، په ی به وه بهریت، ئه و پیاوه برینداره
دهتوانیت چی بلیت؟. له وانه بوو، ئه و پاوانه ی باسبگردایه، که
دهتوانیت بیهیچ ئاسته نگیک ماسییه گه وره کانیش بخوات. رهنگه
قسه ی بگردایه و ته واوی لووره ی ئه و چه قه له نه گریسانه شی
دهمکووت بگردبانایه، که شه وانیک ی درهنگ له پایینی چه مه که وه،
به رز دهنه وه.

له وه ته ی ئه و پیاوه هاتوته مالییان، منداله که که متر ده چیته دهری.
که متر له بانیزه که وه دهروانیته ئه و کوترانه ی له ئاسمانی
گونده که یاندا، خول ده خون و جار جار ههش ته قله یه که لیده دن.

مندالەكە، نە ھەلۆھ دایە قارچكەكان بدۆزیتەو، نەكە یفی بەوھش دیت لەگەل نۆرە گایەلیكدا بكەویتە ری.

ئیسٹاش پیاوھكە تەماشای دەكات. شتیكدەلیت. ەك بیەویت بانگی ماسییە بچكۆلەكە بكات، مندالەكە پەنجەكانی ھەردوو دەستی دەكات بەناویەكدا و پروو ە پشت دەخاتە سەرچاوی، بەپەلەش جییدەھیلیت.

باوكی مندالەكە دیتە ژووری. لەسەر چوك لەلای پیاوھكە دادەنیشیت، بە گوشادییەو ە پرووخساری پیاوھكە ورد دەبیتهو. پیاوھ بریندارەكە بزەیهکی پروون دەكەویتە سەر لیوی، دەیهویت بە باوكی ماسییە بچكۆلەكە بلیت:

— ھیچ نالیت.

(٤)

مندالیك - كەس مەبەستی نەبوو، ناوی بزانیت - دەپروانییە فرمیسكەكانی دایکی. دایکی بە ئاشكرا دەگریا.

مندالەكە نەدەگریا، بەتەنی پرووخساری مۆن مۆن بوو بوو. دەپروانییە چاوی ھەموو ئەوانە ی كە لە دایكییان دەپروانی. ئیسٹا، مندالەكە تەواوی پروانینەكانی لە چاوی ئەو پیاوھدا كۆدەكاتەو، كە دایکی پروو ەو ئەو دەگری و بەھەنسكەو، پییدەلیت:

– با پاکی ئەم مندالەم، گوناھەکانی باوکی بشۆردایەتەو؟
 پیاوھە، لە پروخساریا بیباکی و لە دلایا بیدەر بەستی، خووی
 نەخشاندوو. تەنانت نایەوێت تەماشای ئەو مندالە بکات،
 ئیستا، بە ئاشکرا دەگری.
 مندالەکە، وەك ئەو هی هەست بە بیستنی هەوالی کوشتنی باوکی
 بکات، گریانەکانی بەرزتر دەبیستریت، بە ماتییەو ئاوری بو
 دەداتەو و لەگەڵ دایکییدا، لەبەر چاوی ون دەبن.
 پیاوھە، پاشتر بە هاوڕێکانی دەلیت:
 – قسەکانی، لە حیواری شانۆگەری دەچوو!

(۵)

مندالیک – ئیستا هەر ناویکی هەبیّت گرنگ نییە – بوئیکی
 ناخووشی لیدیّت. بوئیکی چارسکەر.. شیلادوگە ئاسا ژوورەکە
 تەنیوو.
 دەپروانیّتەو ئەو شتانە ی بە دیواری ژوورەکەیدا هەلواسراون.
 دەیهوویت بیر بکاتەو.. کی هەلیواسیوون؟ دەیهوویت بزانیّت ئەو
 شتانە بو هەلواسراون؟ ئا.. خوێهەتی. خووی دەبینیّت. هەر کە
 چاویشیکردەو بە تەنی ئەو وینەیهی بینی.

کوا هرگيز وينه يه کی نه بووه له گه ل عاره بانه که یدا؟ سهروه ختی
بريندار بوونه که شی وينه يه کی نه گرت. هيچيان خوئی نييه!. بو
بانگيان بکات؟ که سيک ديار نييه؟!

دهوو له ميژبوو.. پيان بووتبايه. له ميژه ده پرسيت و پينالين.
نه يه که م که سه بمریت و نه دواین که س.

دهوو زووتر بمردبايه. پرسياریکه و جاربه جار ده ستداته بينی.
وه لاهه کان ته نگه تاوی دهکن و وهخته بيانه ويټ که فته کاربوونی
سهر قهره ويلکه شی پیره وا نه بينن.

ههست به بونیکي ناخوش دهکات، وهخته بيه ويټ له سهر
قهره ويلکه دابه زیت.. نه وهتا ژوره که پر بووه له بونی ماسی
بوگن.

نا.. نابیت بير له وشته پروپوچانه بکاته وه. کاتيهه تی به دهستی
خوئی ریشه که ی بتاشیت، دست ده هیئت به چه ناگه یدا.. وه
ئیستا ریشی تاشرايیت، بيرده کاته وه. که ی ریشی تاشی؟. دست
دهبات بو لای رومه تی و.. بونیکي سه رپه نجه کانی دهکات.
وه رومه تی به پيسایي هه نوودرايیت. وهخته پرشیتته وه. ده بیت
بانگيان بکات. پرسياریکي بوگه تتر!. بو بانگيان نه کات؟!. جا بو
بانگيان بکات؟!

سه رنجی دیواره که ده داته وه. ژوریک به بيپه نجره. بهر
له خه وتنيش نيگای له سهر وينه ی نه و منداله سر ببوو. به راست
خه وتبووم؟.

پرسیاریکی بیسره و بهره و بوگهن. کی ئه و وینه یه ی
 کریوو؟ ده شیت به دیاری هینا بی تی یان. بو هه لو اسراوه؟!
 ده یه ویت ته وای روانینه کانی چرتر بکاته وه و... ئه وه تا مندالیکی
 چه له نگه قژ زه رده و پرومه تی ناوه به و حه وزه که مووله ییه ی تاکه
 ماسیه کی بچکولانه ی سووری تیدایه.

به لام، پیشتر ئه م وینه یه ی لی هه لئه واسرا بو؟! ده بیت
 پرسیار بکات.. به چ فزو ولییه تیکه وه ئه م وینه یه یان هه لو اسیوو ه؟
 ده ی.. بهر له وه ی خه وه نه عله تیه که بیئاگای بکات، هه ر
 له ویدا بو؟!.

((چیده که یه ت؟ ده ته ویت دابه زیت؟ بو ننا که یه ت؟؟ نا.. له مندالیک
 ده چیت.. ساله هابیت پاکنه کرا بیته وه!. جا چیه؟ چش.. ئه و په ری
 به ده نم یه کاله دیته وه و هه ر ئیستا دوا یین هه ناسه م...
 نا.. بو؟.

نا.. نا.. نابیت چیت له قولای بیر کردنه وه ت بتارین. ده بیت پوتتر
 بیر بکاته وه. زورتر.. زورتر.. راوبکات. نا.. جار اناسا، وه ک
 نه هه نگیک، هه مو شته کان لی ت بترسن. نا.. شه پوله کان..
 گیژا وه کانیش.. ئه و قه وزانه ی ساله هایه، قومی ترس.. متی
 کردوون. که نار هکانیش.. به ته نی.. نه هه نگ نیت.. گه وره تر.. بو
 که م کړنوشی یان بو بردیت؟! ژیان و مردنی ده یان که س، به
 ئامار هیه کت چینه ده کرا؟! نا.. هه وره کانیش.. هه مو شتیک..
 نه خوشیه کی هیچو پوچه و ها کا له یخه ت بو وه وه.. مه رج نییه

هه موو نه خوشییه که سه که بمرینیت .. ئا .. ده بیئت کاره
 راسپیردراوه کانت به ئەنجام بگهیه نریت. چیه؟ ماتیییت؟)) چون
 ئەو مندالە - مندالیکه - کهس به دهنگییه وه نایهت! مندالیکه
 کهس ئاماده نییه گوێ له لاینه وه و کپرووزانه وه کانی بگریت.
 مندالیکه، ناتوانیت چیتر.. ماسییه بهسته زمانه کانیس راو بکات.
 ئا .. ئەو مندالە خوێه تی. ته نانهت له ژووریکدا دایاننه ناوه،
 په نجه رهیه کی هه بیئت. مندالە که. پرسیار و وه لامه کانی.. چون
 بیره وه رییه کانی له پپر دائه کهن و زور به په لهش و نده بن. ده زانیئت..
 ناکاوانه گه رده لولول ئاسا، له پپر هه موو شته کانی له ته پوتوژیکی
 بینا ماندا ده پیچریته وه.

چاوه کانی داداته وه.. هیه شتیك نابینیته وه.. هیه شتیك
 نانا سیته وه.

— هیه نانا سیته وه!

ژنه کهی، له په نایه وه راوه ستاوه و ئەوه بهو میوانه ده لیئت، که
 هاتوته سهردانی.

ده لیییت ساله هایه نووستوو.. که میك سهری له سهر سهرینه که
 خزیوو و ته واوی پروخسار و که مه کی له سهر سنگی

به دهر که وتوو، تاله موویه کی پیوه نه ماوه.

به ئاسته میك سهری بهرز ده که نه وه. چاوه کانی به ئەسپایی
 هه لده بریئت، خیراتریش ئاویرانیان ده کات.

— نه خیر.. هیه نالیئت!

ئىستا كورەگە ورەى ئەو پياوۋە نەخۇشە، ئەو ەى بە مياۋەكە وت.
مياۋەكەش دەزانىت، چەند پوژىك لەو بەر ئەو بۇنە ناخۇشەى
لېنە دەھات. تەنەت بە بۇنى مردووان ناچىت. ئەوان
بۇنساردىكىيان ەەيە و بەس...

مياۋەكە ، مېژوويەك بەر لەنەخۇشكەوتنى ئەو پياوۋە،
بەھەمىشەى بەچەند ەنگاويك كەتر، لە دوايەو دەپۇشت.
مياۋەكە، سىجار بانگى پياوۋە نەخۇشەكە دەكات، وەلامى
ناداتەو.

مياۋەكە – زور لە خوى دەكات – پرومەتى پياوۋە نەخۇشەكە
دوچار ماچدەكات. بە ئاستەمىك دەستى دەگوشىت، دەستى
سارد.. چوون مندالىك لەشەرە تۇپەل گەرابىتەو. پياوۋە
نەخۇشەكە، چاۋەكانى دەكاتەو، دەروانىتە ئەو كەسەى كە
پىدەچىت دەستى گوشىبىت. دوو دلوپ فرمىسك لە گوشەى
چاويەو دەپۇتتە سەرلامى.

– لە قوماتكراويك دەچىت، بە گريان شتەكانى بلىت.

مياۋەكە پاشتر ئەمەى بە ھاوريكانى وت.

ئىستا.. مياۋەكە لە ناو ئۇتۇمبىلەكەيدا، لەپى دەستى بۇن

دەكات، بە شۇفېرەكە دەلىت:

– بەپەلە بمگەيەنەرە مالەو!

– گەورەم ئەينەتووت: دەچىن — ...

— گه وجه، با ئاویك بكه م به خوّمدا. میوانه كه، ده چینه ژوره وه ..
وه خته منداله كه ی داوینی پالتو كه ی بگریت، بانگییان ده کات:
— وهرن .. لایبه رن .. تا ئەم بو گه نه می نه گرتو وه !.

نیگا پایزانیکی پیر بوو*

* له کوچیروکی (چیروکه کانی یانزه هه مین فیستیقالی گه لایوژ
۲۰۰۷) بلاو کراوه ته وه.

به رایی

دو اجار گه پرامه وه سهر ئه وده ستنووسانه ی ماوه یه کی زور بوو فه راموشم کردبوون، وه ختایه ک ئه وده ستنووسه م برده لای چیروکنووسه که، خواز یار بووم .. چی زووتر نییه، له چوئیتی و ئاستی چیروکه که دلنیام بکات. نازانم ، بوچی که وتبوومه ئه و حاله ته ناجوره وه. پاشتر.. چه ندینجار ئه و تیبینی و سهرنجانه م ده خوینده وه که له دامینی لاپه ره کانه وه بوینووسی بوومه وه. تاکه شتیگ غه مگینی کردبووم.. ئه و به ههر مه به ستیگ بوویت، ناوی خوئی له پال سهرنجه کانی نه نووسی بووه. ئا.. له یادمه .. سهرزاره کییانه ش تیبینییه کی به یانکرد: چیروکیش به وساده ییه نییه، که خه لکی لییتیگه یشتوون.

به لام هیشتا که موزوری دلنه وایی کردم — ده توانم بلیم چوئیتی ناسین ونووسینه وه ی سهرنجه کانیشی، به شیکن له خولقاندنی ئه م چیروکه — ده سنووسه که م هیشتا شوینه واری چه ندین کوژانه وه وهیل و حاشیه ی پیوه دیار بوو.

سه‌ره‌نوی که و تمه‌وه خویندنه‌وهی، دروست.. وهك گه‌رانه‌وهیه‌کی به‌په‌له‌ی نیو ته‌مه‌نیکی به‌سه‌رچوو، هیواش هیواش رستی بیره‌وه‌ری مردوو ئه‌وه‌تا خوئی فه‌راموش‌بوون له‌ پروخساریان ده‌سپرنه‌وه... ئا.. چه‌ندی سوژ و به‌زه‌ییم پی‌ده‌به‌خشین، هینده‌ش ترسیکی ناجور سه‌راسیمه‌ی کردم. مه‌گه‌ر به‌های مروقه‌کان به‌کو مه‌لیک بیره‌وه‌ری پارسه‌نگ ناکرین؟ ئیدی وه‌خته بلیم چیرۆکه‌که‌م شه‌قلیکی نویتری وه‌رگرت، که‌چیتر له‌ چیرۆکی ده‌ستنوو سه‌که‌م نه‌چیت. بو نه‌ه؟ دواتر، یه‌کیک له‌وانه‌ی ده‌یویست روئی پاله‌وانه‌که‌ یاری بکات، بزیه‌کی هاتی (ده‌شیت جومگه‌ی سه‌ره‌کی ئه‌م چیرۆکه‌ به‌ته‌نیا هینده‌ بی‌ت) ئیستا ئاسا به‌هه‌مان بزوه‌ ته‌ماشایده‌کردم.

پاله‌وانیکه.. جیاواز له‌ته‌واوی ئه‌و پاله‌وانانه‌ی هیچیان بو و تن پینییبه و گه‌وره‌ترین قورسای سهنگی بیرکردنه‌وه‌ی له‌قه‌به‌ل ده‌خریت. ده‌شیت ئه‌م په‌سنه‌ روانینیکی هه‌رزه‌ گوییانه‌ بی‌ت، یان وه‌ك چیرۆکنوو سه‌که‌ بوینوو سیبووم: له‌ئیره‌ییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبی‌ت، هه‌رکامیان بی‌ت، بو ئه‌و که‌سه‌یی ئه‌م روانینانه‌ی خولقاندوو ه‌گرتی‌ک نییه‌. ده‌توانم به‌زمانیکیتر وینایی بکه‌م، کتومت وه‌ك ئه‌وه‌ی پروخساری له‌جیوه‌ خولقا بی‌ت، به‌ئاسانی شیوه‌ی ئه‌و جیگه‌یه‌ی ده‌گرت که‌لیوه‌ی ده‌روانیم. جه‌سته‌شی لاستیک ئاسا ده‌بزوا، ئه‌وه‌ش سو‌نگه‌یه‌کی به‌جیبوو ئه‌گه‌ر ده‌ستبه‌رداری نووسینه‌وه‌ی ببوومایه، به‌لام بو به‌رده‌وام بووم؟.

ئەو يەككە لەو پرسيارانەى كە ئەو كردوونى و وەلامىكى
دروستم بو سزان نەكردوو. هيندهى دى سەراسىما بووم، بەلكە
زارەترەك ئاسا ليمدەروانى، عەجەبا... شتى واش پرووده دا؟
پرسيارىك بوو هيشتا لەخۆم نەپرسیبوو. ئەو هيچ گومانىكى
لەلەنەهيشتم. لەگەلمادەدوا.. چون ئاخافتنى كەسىك سألەهاييت
ئاوئل بن. بەحەپەسانەو تەماشام دەكرد. بەراست هەرئەو
كەسەيه؟! چون شانوكارىكى بەئەزمون بەبى ترس و دلەپراوكى
پولەكانى يارى بكات، هەژدەر هەژدەر دەدوا. دروست، ئاوينە ئاسا
لييدەروانىمەو. چيمدەكرد.. ئەو دى دەكردەو، تەنانەت هەلمژينى
هەناسە قولەكانيشمى وەك خوڤى وينا دەكردەو.

دەمويست چى زوترە دەستبەردارىيم. دەبوو لەكو تاييه كى
چاوەرواننەكراودا روحى بكيشم و كو تايى بەناسيينەو دى بهينم.
دەتووت هەربەراستى تيزى پيمدیت.. وەك بپەردە پيمبليت: تو
هەرگيز ناتوانيت روحم بكيشيت!

ئەو دواتر پيوتم:

ئەگەر ئيستاش بمرم.. سبەى زيندوو دەبمەو.. ژيان و مردنمان
پيکەو گريدارو، نا.. نا.. لەوانەيه توش بمریت، من هيشتا بژيم!
ئا.. ئا.. دەژيم، مردن بەوساناييه نييه كە تو دەتەويت
پيمبگيرپتەو!

بروام بەو روانينەم نەدەكرد، كە هەرگيز پيويستى بە بەلگە نەبوو
بو سەلماندن.

دهموت:

ته نيا شته كان تيکه لاوبوون ودهبيت لهيه کترييان جيا بکه مه وه.
جاري کيتر که و تمه وه خویندنه وهی. به لاتيلیک ته ماشامکرد. نه وه م
بوئاشکرا بوو ته وای تواناکانی، له پرياردانی مندا هه ناسه ديدات.
گوشادبووم.. ده مويست بزانييت به بی من، نه و نيتر که سيک نييه..
بچوکتريش له وپايه يه ی که به خوئی ره وابينيووه.. نه و نيتر
نه يده توانی بچوکی خوئی هشار بدات. ده بوو بیسه لمينم، که نه ک
ناتوانی هيچ جوړه ترسيک بخولقينييت، ته نانه ت نابييت نه وه ی
له ياد بچييت که چاره نووسی په يوه سته به ئاره زوی
بیرکردنه وه کانی منه وه، ده شبوو له پروانينه کانم بسله ميته وه. نه ی
سه دان پالنه وانی چيروک زور به سانایي به مردن نه سپيردراون؟ کی
تائيستا چيروکنووسيکی به تاوانی کوشتنی پالنه وانیک بو دادگا
راپيچکردوه؟.

بو سه يرم؟! ويستم نه وسوزه مندالانه يه ی که پيمبه خشيووه،
لييبسه نمه وه. هه روامکرد! ليينه گه رام، نه و بيوه جتربوو له وه ی تا
به نامازه کانم ورنه چه رخی. نه مسه ر وئه وسه ريکی ژوره که م
پيکرد.. دامنيشانده وه.. ده بوو جاري کيتر به رووخساره
خولاوييه که يه وه تيبيپه رييت.

دوش داده ما.. هه لمده سانده وه، ده توت شهرم له رووتبوونه وه ی
ده کات. ده موت: جله کانت بيوشه. له موډيلیکی سريالی ده چوو.

بزه یه کم هات.. هه ستم به غروریکی پرله خوښنوودی ده کرد.
که سیڅ خوم پرووحی پیډه به خشم و خوښم ده توانم لیبی زهوت بکه م.
من له په ستبوونی پروخساریا نه شئه م پیډه هات. نه مده هیشت بیر
له شتیکی دیاریکراو بکاته وه، ئاماژم پیډه دا: پیبکه نه.. بلن دتر،
وهک که سیڅ هیچ شتیڅ نه زانیټ به ته نه ا پیبکه نین نه بیټ. په شیمان
ده بوو مه وه، نا.. نا.. تو شایسته ی کاراکته ری ئه و که سه
به خته وه رانه نیت، که سانا ترین شت به لایانه وه پیبکه نینه! نا..
بگری.. کوستکه وتوو ئاسا بگری. قهیدی چیه با وشه کانیش
له گه لټا خه مبارین. ده گریا. فرمیسه که کانیم ده بینی، ده بوو داوای
شتیڅ بکات.. نه ده بوو فهراموښی بکه م. ئاخر هه موو خالقیڅ
چاوی له مه خلوقه که ی خو ی نییه؟

یه که مین زوله پرسپاری، ئه و ساته وه خته گلاوه چاوانی هه لهینا..
ده شیټ شاسوونگی ده ستبه ردارنه بوونیشم هه ر له و
فزو لیه تییه وه سه رچاوه ی گرتیټ!

ده ستنووسه که م فریډا - ده فته ریکی سی لاپه رهی بوو - به رانه رم
دانیشت. ته ماشای ده کردم.. نیگایه کی پیری پایزانه.. چه ند
جاریڅ چاوم هه لگلو فت. نه زینده خه ون بوو، نه خه ون بوو.
ده ستم برد جگه ره یه کم داگیرساند.

پیووتم:

— جاکي نالیټ جگه ره ناکیښم؟! —

له وه بهر، له وچه شنه چيروكانه م خويندبووه، كه گيرره وه كه له گهل پاله وانه ناسراوه كاندا كه وتيوونه گفتوگو، له يادمه (جهليل قهيسي) له چيروكييدا له گهل (ديستويثسكي) دا په يقينيكي چاكي كردبوو، من نازانم به چ زمانيك نه وي دواندبوو، به لام نه وه تا هم به كوردييه كي ره وان ده دويټ.

ژوره كه م بو به جيهايلا. من ده مويست چي زوتره هم سرووته شه يتانييه له بيركردنه وه وخوشخه ياليم دارووتينم. من ناسا هاته ده ري. كتومت نهو په سنه سواوانه ي له كوتايي گه ليك چيروكدا به يان ده كرين: چه ند دلويه خوينيك به سهر گيرفاني راستييه وه هيشتا ته ربوو.

پييوتم:

— به ره وكوي؟

وتم:

— بو دوزه خ!

وتي:

— ره شين ده تبينم؟

وتم:

— به راست ده تواني قسه بكه يت؟

وتي:

— خو په يكه ره كه ي لاي جه نابت نيم، سه د درو بخه يته پاشه لي.

ته لیسمیکی سهیر بوو، وهك بلییت جنوکه یه که و به پریگه ی کتیبه
سیحراوییه کانی (عه بدولفه تاح توخی) ناماده کراوه. ئی..
نه ته حزیری کم کردبوو، نه ئه و ویردانه شم خویندبووه که ده بوو
بیانئیم.

وتم:

— نیازی چیت هه یه؟.

وتی:

— ده بوایه من ئه و پرسیاره م بگردایه!.

— بچینه وه ژووری؟.

— ئاره زووی خوته!.

ئیدی لیینه ده ترسام، هه رئه وه ش بوو که کو یکردینه وه. ئه و
کزوله تر له بهرده ممددا هه لده کو پرما.. من رقم له و خو بچو کردنه وه یه ی
بوو.. چوون ئه و که سه ی له پیناوی مانه وه ییدا هه موو شکومه ندییه ک
به لاره نییت. ئی، ئه وه ی که بیزاری ده کردم، هه رگیز باره
ناناساییه کانی به نانا سایی له قه له منه ده دا. ئاخر خو ی پییوتم:
که سیك له وشه خو لقا بییت خوینی نییه.

ئه وه ی ده شبوو بمهینایه ته وه یاد، دوزینه وه و خو لقا ندنی بوو.
ئه وه ی که هه رگیز باسی نه کرد ئه و سه رنجو که له رزو که ی من بوو.
ده بوو بمزانیبا به دریزای ئه م چه ندساله له کوی بووه!. من ئه گه ر
دواین کتییم چاپ نه کردبایه، له وانه نه بوو پریمبکه و تبا یه ته وه ناو
ئه و ده ستنووسانه.

من دهمويست زورتری ليپپرسم.. هيشتا گالتهم به بيوه جي و
کالقامي خوّمده کرد، که سيک مهودا وبارستی پوشتنه کانی به تهنيا
چه ندلا په ره يه که بيت، ده توانيت جي بليت؟.

به لام نهء! جياوازتر.. زور جودا له وپرسيا ره منداله ييانه ي خوّم.
راستر نه و دواتر شته کانی بو باسکردم، باسيک دريژتر تا من
له عويه ي بيم.

دهيووت:

چيروکه کان ته او نابن. من.. نه وانه ي ده بيت باسيان بکه م، بيتشک،
به شيکی بچوکن له وچيروکانه ي که پرويانداوه وده شيت جاري تریش
پرووبده ن.

نه و دهيووت:

— هه مومان دواچار چوونيه کين، هيچ جياوازيه کمان نييه!

(۱)

(نيواريه که، شيتبوونت به ره و ماله وه ده تباته وه، پروخساريکی
غهمگين و پيره ميگردانه ي هه يه، چوون ئاوه ليکی ديرين، له
که شه نگيت خه به ردار بيت، دوو زهرفی پرله بيده ربه سستی بو
هه لگرتوويت. ده تانروانييه نه و هه نگاوانه ي هه موو نيواريه که
ليره وه تيپه ر دهن.. هه موو نيواريه که.. نييره جمه ي ديت، نه وه ي

له هه موو شته كان ئاگاداره و وشه يه كي نيبه بو وتن. هه ر ئه وه..
(ئه وه) ده زان ئيت، چه ند خا وه ن ههنگاو ئيدي لي ره وه تي نا په رن!!
شه قامه كه ي ئا وه ليشي ته وه زه لانه لي پراكشا وه، ئه وه هه رگيز باكي
نيبه كي به سه ريا راده بو ريت، چو ونه كه.. ئه گه ر پيغه مبه ريك بيت
يان گه واديك. نا.. هه رگيز هيچ ناليت).

هيشتا ده كه وتمه خو يندنه وه ي، ته ماشاي ده كردم.. وهك من
به غه فله تزه ده يهك بچو يني، دروست.. وهك گورگي ك بيه وي ت هيشتا
چه شنمه زاقيك به ني چيره پي كرا وه كه يه وه بكات. من.. ده مو يست
وهك گه ري ده يهك كه وانه يهك له مسه ربكات وه و كه وانه يه كيش
له وسه ر، له وني وه نده دا ئه وشتانه بليت كه كه سيك لامسه لاي يانه
ده يبي ني ت و خه مسارانه هه ست به مه زني به كه ي ناكات.

ئه وه بزه ي ده هات. به زوباني حال ده يو وت: به لام له جياتي من
بیرمه كه ره وه... هه رگيز شي تا يه تي يم سه بو ريت پي نادات. به توان جه وه
لي يده پروانيم وهك بليت: ده ته وي ت گوراني به كه بخه يته سه ر ده مم
كه هه رگيز حه زم به وتني نه كرد وه. ده تو وت لي مده پرسى: به راست
هه مو و فه ري كه نو سه ري ك هي نده خه يال پلا وه؟

به خيسه وه سه رنجي ده دام: ئه وه چ عارفي كه له خوا وه ندي زيز
ده بيت؟ گه مره!! تو ده ته وي ت ئه وه به ده مه سته ناجسنه بم كه ميز
بكه مه پي كه كانه وه؟

(کهسیک به دوایی بیره وهرییه کانیا له تازییه کی به سالآچوو دهچوو، نهیده ویست دهستوقاچه رهقه له کانی پیییلین: داکه وه نهو ته مه نهت گوزه شت!.

دهبوو بهاتبایه ته وه یادی.. بوچی ههرئه و شه وه نه مرد؟. نهو شه وه ی باوکی بویه که مینجار ههستی به وه کرد له پیاوه تی دامالرا و پیشیشه رمبوو به خوئی بلیت: گه واد!.

شه وی دواتریش پیاویکی (ژه نه رال) نه ما بوو، نه یه ته لای ژنه که ی . دایکی دهیوت:

— با.. له بارم نه چیت، کاتی نه گبه تییه که (سی) مانگ بوو!.

میژده که ی به په ژاره ییه وه پییوت:

— نه.. تازه له عوزر پاکببوو یته وه!!

به مه زاقه وه لیپیرسیم :

— دیتنه بیرت کهنگی یه که مین زیقه ی ئەم ژیانته کرد.. تو نه تده توانی عه وره تت بشاریته وه.. نه ده تتوانی (شهره فی خوٚت بیاریژیت).. ئا... گریانیک گرییایت، خویریت له گوجیله یه که به بی مامان چاوانی هه لدینی.

پییموت:

— گرنگ نه وه یه له دایک بووم.. هاتووم، ئیدی شته کانیتر فشه یه کی پروتن!.

هیشتا پییموت:

— پراست ده لئیت! له وانه یه قسه ی تو بیت.. بیخه به رین له هاتنمان،
ئم.. زورینه شمان به روار ی پوژی له دایکبوونی (۱) ی ته مووز بیت!
به لام.. دایکت پیوتیت:

— ئەو پوژە ی بو یه که مینجار چاوانت به ژیاندا هه لهینا، باوکت
زهرفی نوقله که ی لیکه وتبووه ناو قوری کولانه که وه.

به پراست ئەوه چ سالیک بوو!؟

به لام هیشتا ده توانم، ته قه لبه ندییه کی هه موو ئەو خه تو حاشیانه
بکه م، که ده توانن یه کتری ته واو بکه ن.

ئەو ساله ی (ئەو) م له دوو تووی وشه کاندانا ناسییه وه، کومه لیک
گوپرانکاری پوویدا.

ناسینه کانی به شیکن له سستی وکه مته رخه می ته واو نه کردنی ئەم
چیروکه م. به لام هیشتا ده بوو کابرایه ک بیت وه هه موو که سیکی
ساده، نیشانه یه کی جیاواز له پروو خساریدا نه بیت. که سیکه..
به یانیان ده توانی هینده ناخواردن ماتهل ی نه کا و فراوینیش
چو نیتی خو راکه کان ته نگه تاوی نه کا. ئەو که سه ده ستپه ر
به چاره سه ریکی بیده ر دیسه ریانه له قه له م بدا و جار جاره ش گوی بو
دهنگو باسه کان هه لبخات.

ئەو که سه پروو خساری به سته زمانانه خو لقاوه.. که سیکه.. سوژ
فییری توو په بوونی کردووه. گاه جهر به زه و چاوقایم.. گاه زه لیل و
دهسته پاچه! ده بوو ئەو جار جاره ته واوی گه ردوونی له لا ببیته

بچوڪتر له ڪوني دهرزي و ههنديءَ جاريش سينهيه ڪي سڀيڪه له به
بهريٽرڙين فيردهوسي ٺهنديشه ڪاني بچوڻيءَ.

ڪهسيڪ دهخواريٽ حيمايه ڪاني چاوله ڪهس سوور نه ڪه نه وه،
وهختايه ڪ چيتر پولييسي ناوپار ڪه ڪهش دهرينه ڪات.

له لاي من ههردهمه و ناويڪي هه بوو.

خوي جاريڪ پييووتم:

— زور جاريش (ناو) دهبيٽه پرديڪ بو بنياتناني ڪه سايه تيهه ڪان.

من ٺهوسالهم له بيره، خوشبهختانهش تاڪه چيروڪمه ڪه له
پهراويزدا بهرواري ڪوتايي نوسينم تومار ڪرديٽ.

ٺهوسالهم، سهدان ناوي هه بوو، دهشيٽ (ٺهوهي جيگهه ي سهرنجان
نييه) بهوش ناوزه ڪرايٽ.

ٺيسٽاشي له گهل بيٽ، پاشماوهي ٺازاره ڪاني له زور جيگادا
دهبينريڻ... هيشتا پرڙهي بوئيڪي تازه، بهسايپته و ديواره
مه پر مه پريه ڪانه وه دهبينريٽ.

— هيشتا هه له وي ماويٽ؟

— شويٺيڪيتر هه يه پروي ليٺيڪه م؟

ٺاواي وه لامدامه وه.

— چ زو پيربوويٽ؟

ٺاوام پيڏه ٺيٽ.

وتم:

— به لام هيشتا شته ڪان وه خويانن!

— ده ته ویت چی پروودات؟

— سهیره.. ئەمەستاش له هه مبهه ر شته کاندایه بیده به ستیت؟

ئهو خولقیکی سهیری ههیه، ریتمی ئاخاوتنه کانی جار جاره هینه به په لهیه، ته نانهت وشه کانی به ره وانی نالیته، هه ندی جاریش خاو وله، که مه حاله ئارامت هه بیته دواین وشه یی قسه کانی بیستیت.

— مه گه نا، هیشتا ده توانیت پرسیارکیتری لیبه که یته وه... ئهو پرسیاره قورانه ی کابریه کی غه فله تاوی له په یکه ریکی نو قسانی بکات؟

— هه ره ئه وانه ده لیته که تو ده یان لیته!

(چ تالییه کی هه بوو؟ خودایه.. من له شه یتهان بوون وه رسم.. بیزیان لیده که مه وه.. ژیانیکت پیبه خشین، بیز له گه لوزه شمان بکه ینه وه. چ سحریکه خودایه؟ نه نه شه ئه مان له ماچ کردنی ده مولیو یکه ده بینیه وه. نه فره تمان لیده کردن. ئا.. گالته مان به پاکیزه یی ده کرد. درویه کی پروت بوو... جا ((ئهو)) یش وه هه ره موویان دروژن.

ئا.. خودایه... لیده پاریمه وه.. نزاکانم لیوه ریگره، عیشقیکم پیکه ره مبه که به دووربی له بو ساردی شه هوه ته کان، من نامه ویت چیتر نکه وهه نکه هه نکی زاویریوونه دروژنه کان بیستم....).

سالیکی فییریکردین نابووت ئاسا خه موکییمان بخه ینه ناو چاوی ئه ویره وه ریپانه ی ده یانوت:

کەسیک لە جینگە یە کدا بکوژابا، هەتا درەنگانیک کەس نەیدەوێرا توخنی ئەوشوینە بکەوێت. ئەو سالا تەرمەکان لە لەیستۆک دەچوون، بەبزهو گەمەمان پێدەکردن.

ئەوسالە، جارێکیتر لاقەیی خەونەکانمان کرایەو. سالیک بوو راستییەکانمان لە ئادەبخانەدا دەشۆردەو و لەویش هوتافی ناپەزایمان دەکیشا. خودایە چی لەخیانەتی ئازیزانت بەسوێتره؟ ئەو سالا.. شەهیدیک گەرایەو و ژنەکەیی وهاورپیکەیی لەناو پیخەفی کدا کوشت. سۆلکەریک رۆلی پیغەمبەریکی بینی وئەو هی سالانیک لەدەرۆژەدا چنگی کەوتبوو، بەبی دوودلی کەوتە بەخشینەو هی. کابرایە کچەکەیی لەسەلەم دا. ئەوسالە دەرکەوتنی خیزرەیی نەفرەتییەکان بوو. دەرۆنناسیک لەچایخانە یە کدا وتبووی:

— سەرجهمی کۆمەلەکەمان تووشی لادان بوو.

دەیانووت لەو دەتەیی ئەم شارە بنیات نراو، پەشەبای لەو جۆرەیی بەخوێوە نەبینییوو. شاعیریک ئەوسالەیی بە سەرخۆشبوونی سروشت چواندبوو. وتبووشی: ئەمسال، پاییز پاکیزەیی خوویی دۆراند.

ئەوسالە.. لە رۆژنامە یە ک دەچوو، هەموومان نووسەر و هەمووشمان خوینەر. خۆماندە خویندەو، پەرپر لە راستی و لیوان لیو لەدرو. لاپەرەکان دەکریت ئاوا دیزاین کرابن.

لاپه‌په‌ی یه‌که‌م

به‌مانشیتیکى گه‌وره نووسرابوو ﴿ سالى دروؤ جوانه‌کان،
له‌هه‌موولایه‌ک پیروؤن ﴿ ئه‌و لاپه‌په‌یه نه‌گۆشه‌ی سه‌رووتاری بوؤ
دیاریکرابوو، نه‌هه‌والی پوشتن وهاتنی سه‌روکی تیا بلاؤکرابوو،
هه‌موو سه‌ر دی‌ره‌هه‌والیک له‌ دامینییه‌وه نووسرابوو بوؤ لاپه‌په‌(۱۱)،
له‌کاتی‌کدا سه‌رجه‌می لاپه‌په‌ی روژنامه‌که به‌ته‌نیا(۸) لاپه‌په‌بوو.

لاپه‌په‌ی دووهم

(هه‌موو ئه‌و شتانه‌ن که به‌هه‌میشه‌یی دووپاتده‌بنه‌وه، بپرواناکه‌م
پیویست به‌نووسینه‌وه‌یان بکات).

پیمده‌لیت:

لیگه‌پری... دوورنییه هه‌مووئه‌وانه‌ی له‌وی ناوییان نووسرابوو،
ئیسنا شانازی به‌ناوه‌که‌ی خو‌یا نه‌وه نه‌که‌ن.

ده‌لیت:

— ئه‌وانه‌ی توؤ ده‌ته‌وی باسییان بکه‌یت، به‌ر له‌توؤ باسکراوون،
ده‌شیت چه‌ندانیتیش باسی بکه‌ن. من هی‌نده ده‌زانم.. هه‌موو
ته‌فسیریک بوؤ ساردی وتووشی زستان ئه‌حمه‌قییه!

ئه‌و له‌چیرۆکه‌که‌مدا، دواى ناؤمی‌دبوون له‌دوژینه‌وه‌ی گۆپری
باوکی، باوکیکی ئه‌فسانه‌یی بوخوی ده‌دوژیته‌وه.. ئه‌و باوکه،
بی‌ده‌نگ و فه‌رامووشکراوه‌ی له‌ناوه‌پراستی پارکه‌که‌دا پووه وشه‌قامه
گشتییه‌که، به‌هه‌میشه‌یی ده‌پروانیت.

(۲)

ئا ئاوا دەیبینم . من نازانم لەکەیهوێ لێرهیه . ماوهیهک لەمهوبه‌ریش
هه‌رله‌وجیگه‌یه‌دا‌بوو . ئیستاش نامناسیت! ئه‌وپیاوه‌ی چ خه‌میکی
له‌ناسینه‌وه‌ی کۆره‌ ونبووه‌کانی نایه .
ئه‌و .. ئیستاش نامناسیت .

زۆر جار، به‌رله‌وه‌ی پۆلیسه‌کان بێن و بکه‌ونه‌ ده‌رکردن و
بلاوه‌پیکردنی ئه‌وخه‌لکانه‌ی له‌پارکه‌که‌دا ده‌نیشن، ئه‌و قوتایانه‌م
ده‌بینی، که‌هه‌ریه‌که‌وله‌لایه‌که‌وه‌ ده‌که‌وتنه‌ هی‌لکاری و سکیچکردنی
ئه‌و پیاوانه‌ی له‌وی دانیشتبوون . چه‌ندجاریک خوشم به‌بی پرس
بوومه‌ مۆدیلی ئه‌وخویندکارانه، ئه‌وان وایانده‌زانی به‌مه‌ نازانم،
هه‌ربوئه‌وه‌ی شپرزهی و بیئارامی ئه‌وانیش پره‌وینمه‌وه‌ ئه‌وپه‌ری
ئارامییم به‌خۆم ده‌به‌خشی . جارجاره‌ که‌ نیگایه‌کم ده‌کردن،
بزه‌یه‌کیان ده‌هاتی .. که‌ئه‌وبزه‌یه‌ش بوخۆی گه‌لیک مانای
ده‌به‌خشی .

ئه‌وپیاوه‌م له‌و جیگه‌یه‌دا بینی

ئه‌وپیاوه‌ی هه‌رگیز تووره‌بوون ناناسیت! ئاخ‌ته‌نانه‌ت
سه‌رخۆشه‌که‌ش به‌به‌رچاوی هه‌موومانه‌وه‌ میزی ده‌کرد به‌سه‌ر
پیل‌اوه‌کانییا . که‌سیکی تریش — ده‌شیت ئه‌ویش سه‌رخۆش

بووبیٔت — رشایه وه به سهر کوشییا، هیچی نه کرد.. هیج...
ههرهیج.

من ده مویست هاواربکم وبلیم:

— باوکه گیان چون تووره نابیٔت؟. باوهم.. نه وکسه ته نانهت
چه ندجاریک له سهر سه وداى هه تیوبازی زیندان کراوه. باوه گیان
هسته.. که ی نه ونده پشودریژ بووی؟.

چیروکنووسه که پییووتم:

ده ستکاری دهویٔت.. هیشتا ماوییه تی، لی، خه یال له کانت تووشی
غه فله تییان کردوویت.

پیمووت:

به لام، به ریز نه وانه حه قیقه تن.

نه و به بزیه که وه وتی:

— خو خالو زای (کافکا) نیٔت؟.

من نه وکاتانه نه متوانی پییبلیم:

نه و پاله وانه له وانه یه گوئی له قسه کانمان بیٔت.. له وانه یه
سهرنجه کانی به ریزتی به لاوه جوان نه بیٔت .

من نه وساته وه خته نه مده ناسی. مه گهر نا، ده بوو پییبلیم:

دوای خهرمانیک له نووسین.. هیشتا نه و حاله ته له لای تو پرویداوه
که پاله وانی چیروکیکت لیٔت یاخی بیٔت؟ نا.. سهرکونهت بکات و
ههره شهت لیٔبکات. نا... وه ک سیبهر ئاویژانت بیٔت وده ستبه ردارت

نەبیت. مامۆستام.. خراپتریش، نەك پیترا بویریت.. جنیویش
بدات.

ئەو دوایین سەرنج و ئامۆزگاری هیندەبوو.. بەجۆریك بنووسم
هەموو كەس لیمتیگات، كەسیكى سادە خوئی تیا ببینیته وە
روشنیریكیش بە سادەیی نەزانیت.

دواتریش بەر لە مائاوايي پیووتم:

— نووسینیش پەتایەكە، نە لە كوۆلت دەبیته وە.. نە دەستبەرداریشی
دەبیته!.

(من.. دەبوو هەر هیج نەبا، لە نیوهرۆیه کی خا و خلیچكدا
لیمپیرسیایه:

باوکه.. چۆنە گەرمات نییه؟ ئاخرتو تەنیا بە گەرما هەراسان
دەبوویت، ئەی بو دەسپەر ئاوریشمییه کەت دەرناهیئی؟ باوهم..
قاچەکانی تو ئەوەندە گەرە نەبوون. پیمشەرما پیتبلیم.. ئاخیر
پیلاوہ کانت زور گەرەن. ئا.. وادیه کی پردلنیاییم پیکەرەمکە،
من بە فەخرەو ماچییان دەکەم.

باوہی من.. دەزانم چەندی توورەبوویت، بەلام هیندە دەستەکانت
نەرمبوون. بەلام شەویك لە شەوان کە لە سەر جیگا کەم
دوورکە و تەمەو، دامناپوشیتەو. نا.. تەنانەت پیمنا لییت:

لە کوئی دەنوویت؟

باوهم.. فییری هەمووشتی بووم، هەموو ئەوانە ی لەلای تو ئەستەم
بوون، من بە ئاگاییەو کردم.

باوکه.. منیش له کړیوه کاندایا به پروو توقوتی یاریم به به فره کان ده کرد. فیبربووم دانه دانه ی چل چراییه کان بشکینم. پییانوتم: شهرم وه ک جگهره ده کیشریټ. وتییان: هه موو شته کان نیستا له دایک ده بن.

نا.. درو له حزوری تو دا ناکه م.. نه وان دهرسیاندام که نابوت ئاسا کاویژی رابردوو نه که مه وه. ئاخر چارم نه بوو. جنیوییان به باوکی تو شدا.. ده بوو قبولی بکه م. به لام توانیم.. ئا.. هیچیان نه بویرم.

منیش توانیم جنیو به باپیره شیان بده م. نه وان تو وره نه ده بوون. ده یانوت: نیمه ونبووین، به ته نها تو یادمانده خه یته وه که ونبووین.

باوکه گیان درهنگ لیبانتیگه یشتم. ساویلکه بووم.. که ده موت نه وه ماله که تانه.. مورهایان لیده کردم. که پیمده وتن: خیزانه کانتان چاوه پیتانن.

قاقایان لیده دا. پییانده وتم:

جیاوازییه که له غه مه کاندایا نییه.. به لام تو ئازایه تی نه وه ت نییه باسییان بکه ی!

ده یانوت: که سیک نییه له وچاره نووسه قوتار بیټ.

باوکه گیان.. به لام نه له شه کوردنی که لله سه ره کان داده چله کیم، نه له لرخه لرخیان بیزارده بم!.. به لام له خو م دهرسم.. له تو ش دهرسم باوه م.. له هه موو شتیك.

به لَام، ئه وان ههست به وه ناکه ن.. ئاخر بابِه، گیلتن له وهی بتوان
جیاوازی شته کان دهست نیشانکه ن.

با.. ته نیا که سییک.. که سییکه.. چاوانی زه رده وه گه لای پاییز.
باوهم توش دهیناسیت! ئاخر ئه وده توانی زیره کیمان لی زه وتبکات.
گیلینی بکاته خه سلّه تمان.

باوکه گیان.. که سییکه.. ده بیته نهیناسیت؟! ئه وه به سانای خوی
ده گوریت.. له وساحیرانه ده چیت که له حیکایه ته کانتا ده ژیا. ئاخر
باوک—....

پیمشه رمه پیت بلیم، ده یووت:

مه گهر جیاوازی چرکه کان، هینده ی واده ی پیکه وه لکانی سه گ و
فسینی چوله که یه ک بیت).

(۳)

پیمده لیت:

— ده ته ویت چیت بو بلیم!.

ده لیت:

— نه هامه تی ئه وکاته دهست پیده کات، دزیک بکه یته پیغه مبه ر و
په پووله یه کیش به دوو پیشک!!.

وتی:

به لām درۆز نیت! ... نه... گیل ونه فامیشیت!

چ سحرێك بوو خودایه.. شتهكان چه ند به په له دهگۆران.. چه ندی
هه و لمده دا هه سته به چوكیم نه كات، بیوه جتر بووم له وهی هیچ
له پرویدا بلیم، ئه ویش كه سیك نه بوو وهك خوی بمینیته وه،
دهگۆرا.. چوون كه سیك له بهزهیی و سۆز خولقابییت، به سۆزیکی
بهزهیی ئامیزه وه لییده پروانیم:

— نا.. نا.. گیل نیت... با.. هه لئه له تاویت!

دهیوت:

— به لām ساله هایه وهك خوتیت.. ساله هایه درویهك دهلییت و
خوشنودیت به وه دیت لیتبسه لمینن كه راست دهلییت!

پییده وتم:

— چاره رهش، بو گه مژهیهك گه ریهه ویت سه رنجیدات، هه موو ئه وانه
نازانیت كه تو ده ته ویت بیانلییت؟

دهیوت:

— ئم.. دالیک وقورینگیک لهیهك ئاسماندا دهفرن، به لām فرینیان
جیاوازه؟! لی.. ئه وان ناتوان له مانای بال لیكدان تیبگه ن؟. رهنگه
بیژ له فرین بکه نه وه.. ئا.. ده بییت بیرا نبخه یته وه ده توان به رینتر
له سنوره که یان بال لیکنین. دهیسا هه ستیشیان پیکرد؟
هه شبه سه ر.. به لām به فیتو که یه کیان نا چه زترین سه ما ده که یه!!

من ده بوو گویم بو رانه گرتبا.. ئه و قاچه دریزه کانی ده خسته
سه ریه کتری.. دانیشتنیکی سهیری هه بوو، قاچی چه پی به ته ختی

لهسه زهوييه كه دانابوو، قاجي پراستيشي بهسه رنه ژنوي چه پييه وه ناوه ناوه بو پيشه وه ده بزواند. لي ته ماشاشي نه ده كردم.. وهك بلييت ته واوي بووني مني سريبيته وه. نه و نيت له و كه سه بهسته زمانه نه ده چوو، كه گريانه كاني ماتبوونم پييه خشيت. نه زمي وته كاني له چيروكنووسه كه ده چوو:

— به لام به خته وه ريت كه هيشتا ده توانيت سوارچاكيكي نيو خه يالاته كان بيت؟ چه ندت پيخوشه گهر هه رهه موويان هاوار بكن: به ريز.. تو تاكه سوارچاكاماني.. په يامبهرى عه شقه كاني ئيمه، به چاوي حه سره ته وه ليته پروانين.. تو دهنگي ئيمه به. رامه وهسته. ناوزهنگي ليده. جلهوت شل بكه.. با.. هه موومان له گه لتا گه شت بكه ين؟!.

تو خوشنوديت به وه ديته؟! شه رنده كه يت؟.

ئيستاروومتيده كات.. نه رمه پيكه نينيكي ده بيستم:

— ئم!!.. ده شيته بوئي ئاره قى ته ويل وسنگيشت بكن.. جا بو نا؟! نه وانيش له وشكبووني كه رووتدا، په ستن له بيده به ستي ئاو.. جنيو بدن بهو گولانه ي نه يانتواني چند شه ونميك له خور بدن له سينه ياندا حه شاري بدن. تو مه وهسته وركيفت توند مه كه! نه و گه شتهت له كيس مه ده.. گه شتي تو به ته نها گه شتي خو تنييه! تو، ده بيت نه و لاو كه گه نمره نكيان به دوزييه وه كه به رله و تنييان زينده به چالكران!. شوپره سوار!! جلهوت شل بكه.. هيشتا ماوته له سه رگه راني و ويلگه ردي كه سيك بپرسيت، كه

له دايكبوونی به مردن دەسپېریت .. هیشتا ماوته له غه می ژنیک
 بژنه قیت که به شهنگی پروخساری غه مباره ونه فرهت له جه سته یی
 دهکات .. گوی بو خرمه ی نالچه که ت شلکه! کچیک .. چه له نگه وه
 نمه، پروخساری پره له پرسپار .. له سه رپته، ته ماشای مه که ..
 مندالیک دهگری .. رهنگه نه شزانیت مانای باوک مردن چیه .. تو
 رامه وهستی! که سیکه ده بینیت زویری بوته ناسنامه ی .. که سیکه
 خوینیکی ته پر له سینیه وه بازرقه دهکات .. بوئی ماندوو بوون له
 پروخی دیت .. که سیکه دهیه ویت پیتبلیت: په شیمانیه کانم
 بنووسه ره وه .. که سیکه به زوبانی حال پیتده لیت: له
 خشته یان بردم .. به هله ژيانی گوړم هه لبرژارد .. غه مگینی
 وحه سره ته کانم بنووسه ره وه .. پیمان بلی: ناپاکه کان، چ
 رامه وهسته! تو ده بیت خوشه رویت ئەندیشه کانت نه شه مزینی ..
 سه فهریکی ئەفسونا ویت ..

های ترحیو!!

دهمه ویت پیبلیم: ئەگه ر بیړیزی سنووری هه بیت تو ئەوه شت
 به زاند. ئەو ئیتر قسه یه ک ناکات. من هینده ی دی ده هری ده بم.

– دهته ویت چاره نووست به ره و کوی به رم؟

ئه ودهیه ویت پیبکه نیت. به لام هه رگیز پیبکه نین ئاوانیه ..
 لیمتووره یه! پروخساری پره له تووره بوون. پروخساری سامناکتر.
 چیده کات؟! ده جولییت .. به لام پاله وانی هیچ چیروکیک ته واوی
 جه سته ی له پروخساریا جه مده بیت .. که سیکه، خوئی

وکه لله سه ریکی ته نیا.. نه زمی و ته کانی ده گوریت. چوون
ئه فسه ریکی بی پرووحم، که له کاتی لیکولینه وه کاند ا مرو قبوونی
خوی له یاد ده چیتته وه.

ئه وه نییه ده لییت سالانیکه له گه لما ژیا وه. ئه وانهم به یاد ده خاته وه،
که هر گیز نامه ویت به یادم بکه ونه وه.

ده مه ویت بیری بخره وه له هه موو قورت و دژواریه کدا هیشتا
که ناریکی ئارامی هه ره هیه.. مرو قیش و پرای هه موو خراپی و
ناته و او بییه کان، هیشتا مروقه.

ئه وه سه ره سه ختره له وهی گویم بو پادی ریت. که لله سه ره که ده جولیت..
که وره تر ده بیته.. که وره تر.. شته کانی ژووره کهم ده شاریتته وه. نا..
کتیبخانه که شم نابینم.

ددانی چیرده کاته وه. دهنگیکی چارسکه ره وخته می شکم
یه کالابکاته وه. به ترسه وه ده پروانمه چاوه کانی. نیستا ته واوی
که لله سه ره کهش له دوو چاوی رهنگ زهردا گردبوته وه، به ته واوی
له چاوی کونده په پوویه کی پیرده چیت.. ته نها دوو چاوی زهرد و
بهس.. زهردییه که هه سته هیلنجدان ئه کهم. هه موو شتییک زهرد..
ژووره کهم له ته رم ده چیت.. چاوانم داده خه م.. نامه ویت بزانه
پاشتر چی رووده دات.

نیستا هیدی هیدی چاوانم هه لدینم.. رقم له خوم وله ترسنو کیمه..
هیشتا به گومانه وه وه ته ماشاده کهم.. ئه وه تانی وخته کالتر
ده بنه وه. نا.. من نیم که ده ترسم.. کالتر.. چوون ئه وه گه لانه زهردانه ی

نه هامه تی و بیډه ربه سستی ژیان ده گپړنه وه، نه وان به پروکاری زه ویدا
فهرامو شکر اوون. پیمخوشه بیزویم، چون سهر فراز بوویه که له
نومید بوون نه که وم.

ورد ورد هه نگاو دهنیم. روژگار یکه له بهر دمه دا دريژ بوته وه،
که ته و اووی ته مه نمی له سهر نه خشینراوه.

چاوم له و دیمه نه سهر نایزه یه... یه که مین کتیبی یه که مین پولم
ده دهنه دست. د پروانمه نه و ناوه لهی ته نیشتم، که نازانم ناوی
چییه، به لآم نه وه تا وه ک من، به شهرم و به چه په سانه وه د پروانیته
به رگی نه و کتیبه ی که نازانیته چی لینو سراوه.

هه نگاو دهنیم.. گوی بو نه و چه پلانه راده گرم، که نیستا
له خویندنه وهی نه و د ارشتنه د بهمه وه که هر گیز نه متوانی باو کمی
لی ناگادار که م.. باو کم دهیویست بوئی کتیب بگرم... نه وه تا گویم
له ماموستا که مه پیمده لیت:

به لآم نه مجاره، مه هیله باوکت بوته بنووسیته وه.

به لآم ناتوانم پییبلیم:

باو کم لییره نییه.. باو کم له سه فهریکه که هر گیز ناگه ریته وه.

به چند شه قاویک ده که مه خوم، له سهر پشت راکشوم، نه وه تا
هیشتا زایه لهی چه پله ریژانی پاش دوا یین وشه ی چیرو که که م
ده بیستم. من دوزانم، لیخوشنایه دستخوشیم لیبکریته.

پیمده لیت:

بریا .. چیرۆکه که ت کورتتر بکردبایه وه، زیاتر له پپووست
زیاده پرویت کردوو.

هیشتا به لاقرتیوه پیمده ئیت:

ئه گهر هه موو چیرۆکیك به شیک بییت له پرهنگدانه وهی ژیانى
چیرۆکنووس، ئه واده بییت جه نابت —

قاقایهك دوایین وشه ی پرسته پلاراوویه که ی دهسپرته وه. من په ستم
له خوّم .. له کتیبه کان .. له ومامۆستایه ی یه که مین پیتی پیناساندم ..
هیشتا خوّم ده بینم، پرّم له راستی ولیوان لیو له درۆ .. ئه و
روژنامه یه ده خوینمه وه، که پاله وانه که م ده یه ویت راستییه
درۆزنه کانم بوّ بسه لمینیت.

تارمايهك له بهر باراندا..*

* له (ئەدەب و ھونەر) ی ژمارە (٦٢١) ی کوردستانی نوێ
بلاوکراوہ تەوہ.

ئەو ئىۋارەيە تارمايىھە سالاۋى لىكرد، سالانىك لەمەوبەرىو. ئەو لە ئىۋارەيە كدابوو (ھەتا نووسىنى ئەم چەند وشەيەش بەعزەرتەوئەيە بگەرپتەو بو ئەو ساتەوختەي ھىشتا سالاۋى لىنەكرايو) ئەگەر ئىۋەش بتانناسىيە، دەتانووت ھەتا ئەو ئىۋارەيەش ئەوئەندە سەلىقەي نەبوو كە لەزمانى سەگ تىبگات، ۋەكچون كەسىكى ئاسايى سل لە لوورەي گورگ دەكاتەو. ئەۋىش تائەوساتەوختە، نەك لوورەي گورگى نەبىستبو، بەلكو بوونى گورگى بەتەنى لەنىورەسم ودىمەنى تىقىيەكانەو ھەستىپىدەكرد. دەشىت بەھەلەدا نەچىن گەرلىين.. ھىشتاكي ئوخزنى بەو نەدەھات كە بەگوركى ئەسمەر گازی بكن، چجاي ئەوئەي لەزمانى گيانلەبەرەكان تىبگات!.

ئەو ئىۋارەيە (ئىستاش لە يادىيەتى) بەلای دەستە راستىيەو، پشیلەيەكى برسى بوئى بە موقەباخوساۋەكانەو دەكرد — ئەگەر ئەوئىۋارەيە، بىرى بگردبايەو، بەدلىيايەو بەپشیلەيەكى ئەحمەقى دەچواند. چما، دەروژكەرەكانىش ئىسقانىكى نەكپىندراويان لەپاشەرۈكى چىشتخانەكان چنگ دەكەوت؟.

ئەگەر ئەو پشیلەيەش تواناي ئەوہی ھەبوايە ۋەك ئیمە بیری
بکردبايەوہ.. ھەستی بەو دەکرد، کەسیکە.. توورہ.. برسی..
بپارہ.. بيمەئا — . ھەلبەت، فیرنەببوو ڤووبەڤوو سەرکونەي
بکات وپييليت: پشیلەيەکی بودەلە وپيسفەت!

ئەو ئیوارەيە.. کەسیک، کە تەمەنيکی زور لەڤرپوشتنەکیدا
دەبينرا، ڤیک بەرانبەری ھەلميزا. کەسیک ئەگەر ئيستاش بیری
ليکاتەوہ، نەدەيناسيئەوہ، نەمەبەستيشی بوو لەو بولیلەدا
ڤووخساری ببينيئ. بيگومان ئەو پياوہ ڤيرەش ھەستی بەبوونی
تارمايەکە نەکردبوو. ئاخو ئەوساتەوختە تارمايەکە گەيشتبووہ
لای؟ ئیوہ دەزانن؟

نا.. ئەگەر تارمايەکە ئەوکاتە ئا لەویدابوايە، ئەسلەن بوی قبول
نەدەکرا، کەسیک ھیندە بيپەروا بوئی ميزەکەي پييبەخشيئ. ئەو
حەزی بەپاکوخاويينيە. تارمايەکە زورجار پيپوتووہ: ھيچ شتيک
ڤی لەوہناگريئ پاکوخاويینی لەبیرکەيت. ((بەلام لە ئاستی تفي
توورەبوونی ژنەکە، خوئی نەبانکرد! کەچەند خولەکیک لەوہپيش،
ۋەك ھەموو ليکولینەوہ بەرايیەکانی، زور بيئینسافانە، چەندین
تفي تەڤی ئاوقای ڤووخساری پياوہکەي کرد، زیادەرپوينيە
گەربليين: ئەو پياوہ بەندکراوہ، پياويک بوو.. لەبيدەرەستين ئەو
پياوانەي کەبەتەنگ جياکاری نيوان ڤریدانی تفيک وئامارەي
ماچیکەوہ نين! ۋەك بلييت، ھیندەي ژنەکەي بەخەميەوہ بوو،
خوی ئەو تين وسوزەيی بو خوی نەبوو) دووسال وشەش مانگ

لهمه و پيش ئه وه پرويدا) ته نانهت هيشتا پياوه كه پييده كهنى ..
دهيووت:

— بهه له منتان هيناوه بوئيره، ئيوه من نانسنه وه.

ئه گهر ئيوهش ئاگاتان لهو ليكولينه وه بوايه و بهر وانى پرسيار و
وهلامى ئه وانه تان ببيستايه، ده تانوت: ئه و پياوه له مه عده نيكيكه
خولقاوه. له وانه يه بتانوتايه: خودايه پياوى وابيشه هامه تت
خهلق كردوه؟ ئه گهر چاوتان ليبوايه، به و پييه ي هيشتا
جه زره به ي ئه و ئه شكه نجانه ي نه چه شتووه، كه ده بوو له سه ره تا وه
پييكه ره م بگرايه، به بيه له ويسته كردن به پياويكى پوتتان ناوزه د
بگردبايه. ئاخو، پياوه كه ناسايبوو به لايه وه ئه گهر ته واوى
تارمايه كان بچنه كن ژنه كه ي. ئى .. به پيچه وانه ي چاوه پروانى ئيوه
وئه وانيش وميردى ئه و ژنهش، ژنه كه نهك به جنيودان دانه ده ساكا،
به لكو پيشه نگ ناسا به جه ساره ته وه تفيكى خه ستي گرته
ناوچه وانى تارمايه كه (ئه وساته وه خته ئه م پييده وت: گه ورم).
ئه م، ئه و كاته پياوه كه ي به ((بارگيني گه پ)) ناوزه د كرد!

ئه گهر ئه و ئيواره يه باوكى تووره بوونه كانى ئه و نه ده
چر نه كردبايه وه، به چ مه علوم له ته واوى ته مه نى ريكه وتى ناسيني
تارمايه كه ي بگردبايه. باوكى، جاران ناسا، تووره بوونيك
تووره بوو، وهك هه رگيز ئارامى وهيمنى نه ناسييت. ده توت
به كوشتنيشى كه فوكولى دانه مركييت.

سالانیکه.. دہیہ ویت بیرکاتہ وہ... بوچی باوہی توورہ بوو؟ بوچی
ئارامی بہ خووی نہ بہ خشسی؟ چیدہ بوو.. وک ہہ موو جاریک
توورہ بوونہ کہی بہ ہند ورنہ گری؟!

ئہ و ئیوارہیہ، تارماییہ کہ بہ دووری دووہنگاو بہ رانبہری راوہستا:
— خوشبہ ختیت!!

تارماییہ کہ ہیچتری پینہوت، تہ نانہت لیینہ پرسسی: لہم بولیئہ دا،
چ قہ دہریک تووی ہیناوہ بو ئیرہ؟ تہ نانہت پینہوت پیاوویک
زور بیخہ مانہ بوونتی سپیوہ تہ وہ وئوہ تا بیباکانہ بہ رانبہرت
ہلڈہ میزی!.

وک ئہ وہی ہستبات ہاوسیہ کیبہ تی ودہیہ ویت بیگوناہی
خویی ودلرہ قی باوکی بو بہ یانبات، راستر وینہی برواداریک
کہ پروای بہ ویردہ کانی پاکبوونہ وہ ولیخوشبوون ہہ بیت، کہ وتہ
گیرانہ وہی ئہ و چیروکہ سادانہی لہ ژیانہی ہہ مووکہ سیکدا
روودہ دات.

تارماییہ کہ نہیہیشت، چیتر بہ ردہ وامبیت لہ گیرانہ وہ ناقولاکانی،
ہیندہ نہ بیت پیوت:

— مہ گہر نا؟! بہ لآم بہ سہرہاتہ کانت لہ حیکایہ تی ئہ و گویدریژانہ
دہچیت.. وازہند دہکات.. بہ خواردنی کہرتہ شیبہک.. ئیرہ ق
کردنیک.. شکوترین لاپہرہی میژوو دہنووسیتہ وہ، بہ لآم ہیشتا
نہشتوانییوہ وک ئہ وان لہ ئاسودہ بیٹا لووشکہیہ ک بہیت!!
تہ نانہت بہ زہرینیکیش نہ تسہ لماندوہ کہ ہیت؟!

به گريمانه كه‌ی دلته‌نگ بوو، به سه‌رخوی نه‌هینا، ده‌توت
هر به‌راستی ئیره‌یی به‌گویدریژ ده‌بات. بی‌ده‌نگی ته‌واوی
بزاوننه‌کانی قورخ کردبوو (ده‌شیت پیرسن چوئن لیی قبولکرد)
تارماییه‌که.. به‌ئاوه‌لیکی ده‌چوو.. سالانیکی دريژ ته‌مه‌نییان
پیکه‌وه به‌پیکرد بیټ.. شتیك نه‌بیټ له‌نیوانیاندا ناوی نه‌ینی
وشاردنه‌وه بیټ. به‌شوین پیکانیدا هه‌نگاوی ده‌نا. که‌له‌جوگه‌له‌که
په‌رییه‌وه، باز دانه‌که‌شی هه‌ربه‌قه‌ده‌ر مه‌ودایی ئه‌وبوو.

ئه‌وه یه‌که‌مینجاری بوو، هه‌ست به‌ زیره‌کبوونی خوئی بکات و
گه‌شکه نه‌یگریټ، ده‌توت سالانیکه‌ شاره‌زایه به‌زمانی هه‌موو
مه‌خلوقه‌کان. بویه‌که‌مینجار، به‌حه‌په‌سانه‌وه سه‌رنجیدا...
گه‌ماله‌که، شعریکی چرووکی شه‌هوانی بو‌ده‌له‌که ده‌خوینیټ،
تارماییه‌که به‌بزه‌وه ته‌ماشایی ئه‌می کرد، نوکه شه‌قیکیشی
ئاوقایی پاشه‌لی گه‌ماله‌ کرد. ئه‌م وه‌ک چوئن لیینه‌پرسی
له‌هه‌مووشته‌کان حالیم، تارماییه‌که‌ش پینه‌ده‌چوو هینده به‌خه‌می
زیره‌کبوونییه‌وه بیټ. هه‌ر به‌شوین هه‌نگاو هه‌لگرتنی تارماییه‌که،
گه‌شته ئه‌و شورابه‌نده‌ی عه‌شامه‌تیك تارمایی له‌نیودا
گردیبوونه‌وه، ئه‌وه‌ی زیاتر زاره‌تره‌کیکرد، هه‌رتارماییه‌که
پروخساری به‌گیانله‌به‌ریك ده‌چوو!. تارماییه‌که پییووتن:

— ئاوه‌لیکی تازه‌یه و حورمه‌تی لیبگرن.

ئافره‌تیکی خرین، که زه‌حمه‌ت بوو بتدیبايه، رانه ئه‌ستووره‌کانی
سه‌رنجی رانه‌کی‌شایتایه، قریوه‌یه‌کی ناسازیکرد:

— خوږپيله‌ی شهرمن .

نه‌گهر ئیستا لیت‌پروانیا، هیڼده‌ی به‌هزه‌روه له‌چاوی تارماییه‌کان وردده‌بووه، نه‌ه‌نده نه‌یده‌پروانیا یخه‌کراوه‌که‌ی نافره‌ته‌خرپنه‌که . نه‌گهر، زات‌بکه‌یت ولیپرسیت: ناخو‌ه‌موو جاریک‌ئو نافره‌ته‌به‌سنگی‌کی نیمچه‌پروته‌وه نا‌له‌و شوینه‌دا به‌وکه‌سانه‌ی دوا‌یی توشی ده‌وت: خوږپيله‌ی شهرمن؟.

ره‌نگه‌ ئیوه‌ش بلین .. نه‌گهر یه‌که‌مین شه‌وی دوا‌ی نه‌وئیا‌ره‌یه، چه‌رده‌پاره‌یه‌کی هیڼده‌گه‌وره‌ی له‌گیرفانی خویدا نه‌بینیا، هه‌رگیز شه‌وه‌کانی دوا‌ی نه‌وشه‌وه، له‌گه‌ل مه‌عشهری تارماییه‌کان جه‌م نه‌بووا‌یه .

ئهم‌گریمانه‌یه‌ش به‌شیکه‌له‌وگریمانانه‌ی که‌له‌خوینده‌وه‌ی ئهم‌چیرۆکه‌دا دروست ده‌ییت . ده‌کریت بلین: گریمانه‌یه‌که‌وه‌ک گریمانا‌کانی باوکی . باوکی ده‌ناسن؟ باوکی به‌کورتترین پیناسه .. ده‌توانین بلین: باوکی‌کی توپوره — به‌رله‌تارمایی بوونی کوره‌که‌ی، کوریک‌نه‌بوو له‌دنیا‌دا هیڼده‌له‌باوکی بترسیت، ساته‌وه‌ختیکیش هاته‌ئارا، هیچ باوکی‌ک له‌دنیا‌دا به‌قه‌ده‌ر باوکی له‌کوره‌که‌ی خو‌ی نه‌ده‌ترسا — ئی .. چوون‌ئوساته‌وه‌ختانه‌ی، جامه‌دانیا‌یه‌کی ریشوه‌داری نه‌ده‌به‌ست، مشکیا‌یه‌که‌ی سه‌ریت‌گه‌ر بتدیا‌یه، ده‌توت: هه‌رگیز نه‌شوردراره، چلکن وه‌که‌ئوه‌ی دلۆپه‌ئاوکی به‌مه‌به‌ستی پاکردنه‌وه‌به‌رنه‌که‌وتییت .

جار جاره كه دهيه ويټ بير له باوكي بكاته وه.. وازه نده كات... باوكي چه ندي بهو ئيواره يه غه مگينه، هيشتا به جواناترين ئيواره ي له قه له م دعات. باوكي كوچي كرد و توور په بووني وهك ميراتسي بو به جي هيشت. باوكي له ئيواره يه كدا مرد، تارمايه كان بوئي مه ستبوونيان، بونساري ته رمه كه ي راوده نا!! نه گهر ته ماشا تبكر دايه، يان بتوانيبيايه لي پيرسيت، ده تزاني به بارته قاي خوشه ويستي بو باوكي، نه وه ندهش رقي بوي هه بوو — له م ناخرو ئوخردا به باوكي ده ووت ((هه لوي بالشكاو)) — زياتر له جاريك ويستي ته رم و نه وخه لكه به جي بهي ليت، كه مقومقوي نه وه يان بوو ناخو به فرياي به خاكسپاردني ده كه ون؟.

دايكي به بيده نكي مرد، چوون پاساريه كه به سو راخي ده نكه زه واديك باله كانى ليك ده نيټ و جاريكيدي ناگه رپټه وه بو هيلانه كه ي.

چهنه ئيواره يه كه.. به تهنيا، تهنيا وهك مردني دايكي، وهك خه ياله ونبووه كانى بهر له و ئيواره يه.. وهك نه وينه ناوييه ي كه ته مه نيكي تيا چه شار دراوه له ژووري ميوانه كه ي به تاكو تهنيا هه لو اسراوه.. ده چي ته وه بو نه وشوينه. نه وجيگه يه ي هه موو ئيواره يه كه لي را ده وه ستا و ده پروانيبه پور تري ته جولا وه كان، نه و پروخسارانه ي به به رده مي دا تي ده په رين. ده يخواست هه موو پروخساره كان له يه كه پروخساردا كو بكاته وه وه هر كه سي كيش لي پرواني وا زه نبكات پور تري تي نه مي كي شا وه!. نا.. نايه ويټ

لههییچ کهس پروانیئت. ده بیئت نازونوزی پشیله یه کی به عیشووش
له خه یاله کانی، غه فله تی نه کهن.

ئه گهر ئالهم ئیوارانه دا ته ماشای بکهیت.. سیمایه کی غه مگین
وماتی هه یه.. پیناچیت په ی به وه بهریت، مروقیکه وله سه ره تایی
هه له اتنی مانگه وه تا پر بوونی، ده بیته تارمایی و پانزه روژی له وه
به دواش روژیک هه لئایه ت ئه وله جیگه یه کدا ببینریت! ئه و مروقه
ئه و مروقه یه که ده توانیئت گو رانی به به رد بلیئت.. مروقیکه گه لی کجار
له باتی عیشقی جارانی بو فلچه و که موله و پره ننگه کان، دوو پیشکی
له سه ره مکی ئه و کیزانه به پره لاده کرد، که بوئی پوشاکه
میزاوییه کانیان شه رمنی بیده نگی بوونی ده خنکاندن. ئه گهر توش
وهک من بیناسیت، ده لییئت: که سیکه له زمانی هه موومه خلوقه کان
ده زانیئت، ته نیا به نیئادهم نه بیئت!

تارماییه که ی ناوه لی، جاره هایجار پیووتوه:

— ئه وه ندوش سه ره سخت نا!! روژان روژی له دوایه.

ته نانه ت جاریک پیووتبوو:

— به مشیوه ریکردنه ت، جیگه به ئیمه لیژده کهیت.

ئه لئین: چه ند جاریک ئه و تارماییه.. پیلانی سهیره ییری
بو دارشتووه، تا به فته تاره تبجیئت. گه لی کجار بو شوینی ئه وه ند
عاسی ده نارد، که ئه وانیه ی بچوبانایه ته ئه وی، به ئاسته م و زه حمه ت
ده گه رانه وه. جاریکیش شو فیریکی ده موچا و هه لپیچرا و چه ند
سه رنشینیک به ئو تومبیله که یه وه شکاند بو یه وه سه ری،

به ره به یانیکیش که سیك که پلویه نجه ی نیشان شکاندنی لار بوو،
چه ند فیشه کیکی ئاوقا کرد بوو.

ئه و ئیوار هیه دواین ئیواره بوو، که نمه ی بارانه کان جه سته ی
ته ر بکه ن. راستر هه سته بکات نمه ی باران جه سته ی ته ر ده کات، ئه م..
ئه گهر که سیکی گیلو که ناماده نه بیته بو وه لامدانه وه ی
پرسیاره کانی و گیلو کانه تر حیکایه ته کانی ژیانی خو یانی بو
نه گپرنه وه، هیواش هیواش مژ له جگهره که ی لالیوی دده ا و له به ر
دارئه سته ی ئه له کتری که کان راده وه سته ی وه جه سته ی خو یی
وردده بیته وه.. (حه ز ده کات گهر فانه کانی پر بیته له نو قل و ته ویلیشی
نیشانه ی ماندوو بوونی تیا تو مار بکریته) هه لو یسته یه که ده کات،
ئاوردده اته وه، ته ماشایی ئه ملاولای خو یی ده کات. دیسانه وه
گه شتوته شوینیک، که بوونی مردنی لی دیت، جاریکی دیکه ش
هه سته کات وه خته سه رمای بیته. ئه گهر رابوه سته ی، له وانیه
باران بباریته. ده شیته، پیاویکی پیر سه رما هروژمی بو بیات
وخوی بو رانه گیری وه هر ریک به رانه ری هه لمیزیته. له وانیه
ئه و کوپریز گه یه ی هاوسی شییان نامه یه کی خوسا وه ی بو به نیته و
ئه میش چه ند جاریک ئه و نامه یه ماچ بکات. لیو ده خاته سه ر وینه ی
ئه و دلای تیریکی له سه ر لا تیا چه قییوه. ده پروانیته خو ی!.
وا هه سته کات.. درنده یه که ته واوی پرووخساری گیانله به ره کان
له پرووخساریا کو بو ته وه، ئه گهر کوپریز گه یه که.. کیژوله یه که.. ئا
ئیستا ته ماشایی بکات.. ده زریکینیته!.. نا... ئه گهر نمه ی

بارانه‌کان، جارائاسا نه‌هامه‌تی و غه‌مگینی پروخساری
بشوئنه‌وه.. چوون وینه‌کی‌شیکه‌ی غه‌را، هه‌نگاوه‌قه‌له‌وه‌کانی
به‌قورسی داده‌نی‌ت و... ماتده‌بی‌ت، ماتتر.. هی‌واش هی‌واش
به‌شوین هه‌نگاوه‌کانی خویدا ده‌گه‌ریت‌ه‌وه، دل‌نیایه، له‌وه‌رزی
بارانباریندا، نهمی بارانه‌کان ته‌ری ناکه‌ن!

ئی‌ستاش وه‌ک هه‌موو پانزه‌پوژی ئه‌وه‌لی مانگ، که‌بوو به‌بولی‌لی
ئی‌واره، ده‌که‌وی‌ته‌سو‌راخ... شه‌قامه‌بازنه‌ییه‌کان، به‌رده‌رگای
باره‌کان، قه‌راغی گو‌رستان و به‌رده‌می هو‌تیله‌بی ئه‌ستیره‌کان،
کو‌لانی پشت‌ه‌وه‌ی سو‌ورخانه‌و قومارخانه‌کان.. ته‌ی ده‌کات.
چاوه‌رپی سل‌اوسه‌ندنه‌وه‌یان ناکات. ناشیه‌وی‌ت چیره‌که
بی‌تامه‌کانیان بژنه‌قی‌ت، هی‌نده‌نه‌بی‌ت.. ورد ورد به‌شوین
هه‌نگاوه‌کانی خویدا په‌لکی‌شییان بکات.

سه‌ربازی شه‌تره‌نج

بهر له خویندنه وهی ئەم چیرۆکه، دهمه ویت پیتبلیم: لەم چیرۆکه دا هیچ پروداویک، پرو نادات. ئەوهی پرویداوه، یان ئەگەر گریمانە ی پرودان ییبه خشین، پروداویکن لهو پروداوگه لانه ی گریه گ له سه بک و گیرانه وه کان دروستناکن .

به مانایه کی دیکه، پالنه وانی چیرۆکه کم، هه ولی ئەوه دعات، که پروداو له م چیرۆکه دا بوونی نه بیت.

ئوهی من دهیگیرمه وه خستنه پروی ره هه نده کانی پالنه وانه که یه . بو ئەوهی دهستبهرداری خویندنه وهی ئەم چیرۆکه نه بیت یان وه که ئەوهی په یوه ندییه که له گه ل ئەو که سایه تییه دا بگریت، ناچارم هه لویسته له سه ر ئەو خاله بکه م، که ئەو که سایه تییه م تیا ناسی . ئەو که سه ش (راستر وایه بلیم ئەو سه ربازی شه تره نچ) ه، ماوه یه کی دریز بهرله ئیستا، هاوړیم بوو .

بو ئاوا وشه کانم دریز ده که مه وه؟ . (ئهن، رقم له وه که سانه یه به په له مه به سه ته کانیان نالین و پرونکردنه وه کانیان به ئەنقه سه ت ئالۆز ده که ن).

کیشهی من و نووسینهوهی ئەم چیرۆکه، ئەوهندهیه. ئاخۆ
دهکریت بڵیم.. کهسیک دەناسم (وهك ئەوهی بو پالەوانی چیرۆکیک
خولقاییت) راست و پهوان پرووداوهکانی وهربگێڕین بو سه زمانی
وشه؟.

گومانم نییه (چش.. لهوهی ستایل و تهکنیکیکی به سه رچووی
چیرۆکنووسینه) ههر کاتیك ئەو هاوڕییه م ئەم چیرۆکه
بخوینیتهوه، به جله سه ربازییهکانیهوه بیته کهم و به راستی
ئامبازی یه کبینهوه.

به مانا، گه رابیتهوهو بوو بیتهوه به سه ربازیکی ده مارگیر و
ئوهی په یوهندی به جغزی سه ربازییهوه نه بیته، خوشی
نه ویت و رقی لی بیتهوه!

سی سال له وه بهر، پرووداویکی وامبه سه رهات، دوا جار شته که
به سه ره نه نجامیکی چاوه پرواننه کراو کهوتهوه (رهنگه ئەو
چیرۆکهش بو جار یکیدی بنووسمهوه). بینینهوهی پالەوانی
چیرۆکیکی نیو دهستنووسه کانه بوو.

بهو چیرۆکه، یه که مینجارم بوو به شداری فیستیقالیکی نه ده بی
بکه م. وهك دواتر پیمزانی، بهوتهی یه کیك له دادوهران: به یه که
له سه دی خالیك، به ختی خه لات وهرگرتنی سپریهوه. هه لبهت ئەمه
خوشحالی نه کردم. پاش ئەو سه ره نه نجامه، ده بوو پالەوانه که م
ببینیا یه تهوه.

بینینی که سیئک، که پیشتر واده‌یه‌کی دیاریکراو له نیوانتاندا نه بیئت
 و شوینییکی دیاریکراویش نه بیئت، بو بینینه‌وه‌ی، ئه‌وه‌نده‌یت
 نیگه‌رانی ده‌خولقیینیئت. پرواشم نه‌ده‌کرد که له‌وجیگه‌یه‌دا
 بیبینمه‌وه. پیمو‌ابوو له‌گه‌ل بلا‌وبوونه‌وه‌ی ئه‌و‌چپروکه، ئیدی بو
 هه‌تاه‌تایی ئه‌و پاله‌وانه‌ ده‌مریت. که‌چی وانه‌که‌وته‌وه، هه‌ر له‌و
 شوینه‌بوو که‌وه‌ختی خوئی پییناشنا‌بووم.
 که بینیمه‌وه، به‌هه‌مان خه‌سه‌له‌تی پیشوویی — ئه‌و ویناکردنه
 له‌زور چپروکه‌دا بوونی هه‌یه — بزیه‌که به‌سه‌رلیوه‌کانییبه‌وه بوو.
 به‌به‌راورد له‌گه‌ل یه‌که‌مین ناسینی، هه‌یج جیا‌وازییبه‌کی نه‌بوو. نه‌ بو
 شاردرنه‌وه‌ی تاله‌ سپییه‌کانی قژی، به‌ بو‌یاخ په‌نای گرتبوو. نه
 په‌ستی و بیهوده‌یی و بیزاریم له‌ پرو‌خسارییدا بینییبه‌وه. هه‌ینده
 نه‌بیئت، وه‌که‌سیئک ده‌رده‌که‌وت، که‌ کاریکی به‌په‌له‌ی هه‌بیئت و
 توش به‌زور رایبگریت بو‌گفتوگو، به‌په‌له‌ وه‌لامی ده‌دایه‌وه.
 دوا‌جار، به‌رئه‌نجامی سه‌رنه‌که‌وتنی چپروکه‌که‌م له‌ ئه‌ستویی ئه‌و
 نا. ئه‌و نه‌لو‌مه‌ی کورتی له‌ توانای نوسین و نه‌ ئالوزاوی له‌ سه‌بک و
 ته‌کنیک‌دا لی‌کردم. به‌لکو.. پییو‌تم: ئه‌گه‌ر خوشم بم‌نوسیبایه‌ته‌وه
 له‌وه‌ چاترم نه‌ده‌نووسییه‌وه. زور به‌کورتی، ئه‌وانه‌ی ئه‌و
 ده‌یووت.. پیچه‌وانه‌ی گریمان‌ه‌کانی خو‌م بوو. به‌مانا، پاله‌وانی
 چپروکه‌که‌م به‌رئه‌نجامه‌کانی به‌شیوه‌یه‌کیتر بولی‌کدامه‌وه، هه‌ر
 خوشی گفتی ئه‌وه‌ی پیدام و رینووما‌یکردم، چو‌ن جار‌یکیدی،
 له‌کاراکته‌ریکیکه‌دا بیخه‌مه‌ پروو.

به لآم بو ئه وه م گيړايه وه؟. ئا خو په يوه ندييه ك هه يه له نيوان نه وه ي
دهيگيړمه وه و نه وه ي دمه ويټ بيگيړمه وه؟.

رونكردنه وه يه كي پيويست

((گيړانه وه كاني من و سهر بازه كه، له په وتي گيړانه وه كه دا له
نيوان پاناوي كه سي يه كه م و سييه م، تي كه لييه ك ده خولقي نيټ،
به و مانايه ي.. سهر بازه كه ده بيته من و منيش سهر بازه كه م)).

نه وه ش ناساييه، نووشوستي وكه وتن، شيمايه كه ده شيټ له
ژياني هه موو كه سي كدا پروبدات، خه سه له تيشمان وايه، له
ئاشكرا بوني هه موو شكستي كدا، به هه ميشه به چوارده وري نه و
پنټه دا خولده خويين كه ئوبالي نوشوستييه كه ماني له سهر
روده نيين.

نه وه ي له نه ستوي گيړانه وه كاني منه، ناسانن وپولنيكردني
قوناغه كاني ژياني هاوپړي كه مه يان بابلي م سهر بازي
شه تره نجه كه يه.

بو كار ناساني.. ژياني نه و سهر بازه، به سهر سي جومگه ي
سهره كيدا، دابه ش ده كه م.

١. قوناغي بهر له سهر بازي.

٢. قوناغي سهر بازي.

۳. قوئاغی دواى سهربازى.

بهواته (۳) جوڭلهى سهرهكى له ژيانى پالءهوانى چيروكهكه ميان هاوپړيكه، يا خود سهربازى شهتره نجه كه ههيه.

جوڭلهيهك، كه په يوه ندييه كى دانه پراو و بزىوى ههيه، بوته كولكهى هاوبه شى جوڭلهى يه كه م و سييه م. بوړونكردنه وهى ئه و جومگانه، په نا دهبه يينه بهر جوڭلهى ئه سپ، نهك جوڭلهى خودى سهربازه كه.

ئو جوڭلهيهش، ترسناكترين جوڭلهيه. يان ئه وه تا له خالى سه تترال دهرده چيټ و به فه وتبون كوټايى پيډيټ، يان به پيچه وانوه، دهبيته كوڅه كه و بنه ماى سهر كه وتنه كان. ئه وانوى سهروكاريان به وشه و پرهنگه وهيه، چه ندى ليى دوربكه ونه وه، (ماوهى دوور كه وتنه كه گرنك نيه) دواچار به له ز ده گه پښه وه بو يه كه مين چركه ساتى هوگر بوونيان. كه واته با ئيمه بوړونكردنه وهى ره هنده كانى سهربازه كه، هر به جوڭله سوننه تيبه كهى خوى ههنگاو هه لگرين. واته پاش جوڭلهى يه كه م گه يشتوته ئه و خانه يه كه ناسنامهى (ئهنداميكي كارا) له (ليژنهى چاوديري رهنگه كان) هه لده گريټ.

به زمانى خوى ره هنده كان ئاشكرا ده كه يان: بهر له هه لپساردنم، يه كي كبووم له ئهن دامه چالاكه كان، به گفتى هاوپړيانيشم، له داهاتوويه كى نزيكدا، به ليوه شاوه ترين و

شایسته‌ترین کەس بو پۆستی بەرپۆوەبردنی لق، دەستنیشان
کرا بووم.

لقەکەمان بەشیکی چالاکى سەنتەرى ناسینەوہى پەنگەکانە.
زیادەپۆیم نەکردووە، ئەگەر بلییم، تاکە چالاکوانى لقەکە من
بوویتم، دەشییت سەرلەبەرى ناکۆكى من و بەرپۆوەبەر
وجیگرەکەشى لەوہوہ سەرچاوەى گرتبییت، کە من زیاتر
لەپیویست ئەوکارانەشم راپەراندبییت کە لەئەستۆیى من نەبوو،
گەلیکجاریش مکووربوونم لەسەر ئاراستەى بەرئەنجامەکان،
پاشتریش بە راست کەوتنەوہیان، سەرنج و ئیرەى بەدوای خویدا
دەخولقاند. راستەوخو، گەلیک پێشنیازییان خستە بەردەمم، کە
هیندە چالاک نەبم.

بە دیارى گرانبەها بەسەریانکردمەوہ، من.. بایەخم پینەدا. رازی
نەبوونى بى سۆنگە و بیانووگرتن لەسەر شتى زۆر سادە، کارى
ئاسایى پۆژانەبیان بوو، من بەهەندم وەرنەگرت. تەنانەت،
هاوژوورەکانیشم، بەبیھو، نەیان دەواندم و ئامادەنەبوون وەلامى
سلاوکردنم بسیننەوہ.

دەمتوانى ئاسایى بییت لام و ھەرواشبوو. گەلیکجار لەبەر زۆرى
کارو بارەکان بو ماوہى مانگیك لە سەنتەر دەماینەوہ و چوونە
دەرەوہمان نەبوو. ئەوہش سەختترین تەنیایى بوو. زۆر جیاواز لەو
سەردەمەى چیژم لە تەنیای دەبینى. تەنیابوون، بەر لەو سەردەمە

عارفبوونی پیدهبه خشیم . ته نیایی .. سرووتیکه بو فنه نابوون .
جوانترین پوژانی ته مه نم بوو .

ئهو کاته ههر خوّم بووم و بهس ، ئەگەر بتوانم وینا و پهسنی ئهو
سهروهخته م بکه م ، ده لیم .. عارفیکی فنه نابوو ، له ناو روحی
رهنگه کاندان .

ئهو کاته خوّم بووم و بهس . خوّم وهك ئه وهی بیرم ده کرده وه و وهك
ئه وهی ده مویست . ئهو پوژگار به ته نی له ته مه نی من پویشت ، نهك
خه لکانی دی . ئهو سهروهخته ، من هه بووم . نه ده مزانی پوستانی
ده توانیّت په نجه کان پیر بکات ، نه مه زانی پوشاکی سه ریازی ،
پوشاکی ئهو بوونه وهرانه یه که له هیچ جیگه یه ک نیشته جی نابن و
رقیان له ئاسمان و له زهوییه .

خوّم نه له ئیستام ده چوو ، نه له وساته ی .. گالتهم به ئه حمه قی ئهو
مۆدی لانه ده کرد ، به هه موو بپوایانه وه ، وایانده زانی کولاج بوونیان
به رووگای کانفازه کانه وه ، نه مریوونیان پیدهبه خشیت .

به ره له وهی ناحه زبوونم بگاته ئهو ئاسته ی ، پیلانیان سه رکه ویت و
له کاره که م دوور بخریمه وه و کرده یه کی نه کرده ی ناحه زم له قه به ل
بخه ن ، جیگری به ریویه ر (وهك ره وتاره هه می شه یه که ی پیاویکه ،
ده توانیّت پیکه نیین له روو خساری که لا نه خات ، هه تا زور به وردی
بیر له و وشانه نه کاته وه که ده یلیت ، ده ری نا پریّت . که که وته
ده رب ری نی شی ، دریزترین رسته به بی نی ک ده لیّت . دوا پرسته م
که هه رگیز له یاد ناچیت) زور به شینه یی پیو وتم :

— هیچ که سیڤ نییه، نه یه ویت به بهر که مالی و بیده ردیسه ری بژی، له بیرته چیت به ته نی سه لیکه و لیژانین یا وهرت نه بووه هینده یی نه وه ی لییره بوویت، به خت فراموشی نه کردیت، به به لگه یه کی زور بچوک.. که ده توانی گوی له رینوما ییه کانم بگریت، هه لبت که ههست نه که ییت بیئه مه کین، پر یارمان داوه موچه یه کی باشت بو دیار بکه یین، ئا.. شتیکت له بیرنه چیت هه میشه واهه سته بکه هه رگیز روژیک له روژان لییره کاریکت نه کردووه!.

یه کی له وخاله به هیژانه ی که منی پیده ناسرامه وه، دوزینه وه ی راستییه کان. پیچه وانه که شی راسته.

نه وه ی سه راسیمه ی ده کردم، خو وینا کردن بو له بهر گیکی جیا وازدا. له مه یاندا.. ساویلکه ترین نه کته ری ئه م دنیا یه بووم. سو نگه یه ک بوو، که مترین تیکه لاوی و وشکترین په یوه ندیگر تنی کو مه لایه تیمم هه بوو، هه رگیز، به خه می په شیمان بوونه وه م نه بووم. (له ئه وه لین موچه مه وه، ، پروام به وه هیئا: من، سه ربازیکی راسته قینه م، سه ربازی راسته قینه ش له کورترین پیناسه دا نه وه یه به چاوی سه ربازییه وه شته کان ببینییت، نه وه ی له دهره وه ی سه ربازیوون بییت، هوگریی بو ی نه بییت) ئه م ره وتاره م، خالی به هیزی مانه وه ی پیبه خشیم. چیت، پرسیار و گومانه کان له پرو فایلی مندا بوونی نه بوو. (جیگری به ریوه بهر، له ساویلکه ییه وه نه وه ی بو ئاشکرا کردم).

دوسیه یی گه لیک له ناسیاو و خزیم هاته بهرده م، هه رگیز له هه مبهه هیله ره شه کانی ره وتاریان، به زه ییم نه بوو. سزا بهه له نه نجامدانی تاوانه کان پیویسته نه که له دوا ی به جیه یانیا ن. کیه نه هیلیت مروڤ فی رییت؟.

راسته و خو سه رکونه ده کرام. هیچ نیگه ران نه ده بووم. لیپرسراوی به شه که م، زیاتر له جاریک پییوتم:

— به پیودانگی هه موو زانستیک .. شه وهی له سنوور ده رچوو، پییده وتریت لاده ر.

شه وه سه روه خته، به که سیك ده چووم، دوو که لله سه ری هه بییت. وه که شه وهی (مایکل شه نجیلیو) په سنی کردوو .. گیانداریکی دوو پشت بووم. جیاوازی شمان: که س ناماده یی نه بوو له ژیا نما، به ته نی .. خو م له گه ل خو م.

ئیستیک

(شه وهی هاوری سه ر بازه که م ده یگیریتته وه، له وه ئاسانتر ناگیردریتته وه. به لگه یه که به وه .. که سیك له نیو نزا و ویرده کانی له هو ش خو ی بجیت و هه ر شه که سه ش، کوشتن و له ناو بردن به خه لات و به خشینیکی مروڤ دوستانه بچوینیت!).

ئیستاشی له گه ل بییت ده یلیمه وه .. بو که سانی ئاسایی هینده ده زانن: شه و گوله ره نگی سووره؟. شه و لیمویه زه رده، سنه و بهه

سهون، ئاسمان شين؟. يان ئه وهنده يان پيويسته له پرسه دا
رهنگييان سوور نه ييت و له دواي كوچكردني يه كجاره كي
نازباننيان ره شپوشبن و له ناههنگي گواستنه وه و پاشتيلانده دا
خويان ئالووالا بكن؟.

فيربووم، پوستانم خوشبوويت، مه گهر نا، رهنگي ناسمان زهرديش
بووايه، كهس له دهستي مردن قوتاري ده بوو؟. ئه و كهسه ي
دهمريت، كفه كه ي سپي ييت يان رهش چ جياوازييه كي ههيه؟! .
ئه گهر مردن، له په ناي ملتا راوه ستاييت، په يوه نديگرتن له گهل
رهنگ و هيل و ئاراسته و وساودا چ مانايه كي ههيه؟؟.

كه فه زمانگه شم به جيده هيللا، راستر كه فه مانگه ده ريده كردم.
بچوبامايه ته وه بو ماله وه، به تاييهت.. له مه رسه مه كه مدا شيتگير
ده بووم. چه ند جاريك كاره كانم سوتاندين، ته نانه ت ئه و كارانه شم
كه له پيشانگا هاوبه شه كاندا، خستبوومنه روو. چه ند جاريش
پاليتم شكاندووه و كرپومنه ته وه. جاريكيش تيووپه كه م پر كرد له
ميز.

كه پشووي دوو روژه نه عله تيبه كانيش له ماله وه زنجيربه ندي
ده كردم، ده ماتمه وه ويژه يان. ئه وه نده به كزوله ييه وه ليين
وردده بوومه وه، هه ستم ده كرد، ته واوي شته كان له سروشتي
خويان درده چن. ئه وه من بووم بو رووكاري تابلويه كه وه،
سه رتا پام پوشاكي سه ربازي. ئاسمان و زهويم، دوو خانه ي رهش و

سپی. دهبوو ههنگاو بنییم. وهك پووستالهكان، بهزهوویییهوه
داکو تراپییت. دهبوو داوایان لیبکهه. خووتان تهواوم بکهه.

بانگی فلچهکهه کرد. خووی نه بانکرد. پییموت: هیشتارهنگی رهش
دهستهکانتی بهجینههیلاوه. ئاوریکی دایهوه. بهتهنها خووی
مونکرد. بانگم کردهوه. رستیک وتهی بیتامی وت. بانگی تیوپهکهه
کرد. بانگی پالیتهکهه. بانگی کانفازی بهتال. رهنگ و قهلهه و
یهکهبهیهکههی شتهکانم. وهك فیکرابن. وهك پیشتر، ریکهوتبن،
بیتامترین وشهی دنیا بلین.

چوارچیوه و کانفازی بهتال. چ بونهوه ریکن تف بکهه؟! کهی
کوملهیک بوونهوه ری بی روح، رایهی ئهوهی هیهه، گالته به ناخ و
شکوهندییم بکهه?!.

دهموت: به من چی؟ له دواى خوّم... ئه و په‌ری بیمانایه.
ئهوه سه‌ره‌تای ده‌ستبه‌ردار بوونی چوونه ژووری مه‌رسه‌مه‌کهه
بووم. گومانم له‌خوّم هه‌بوو. دهبوو بمدوزیبايه‌تهوه. دهبوو
ئه‌وپه‌ری مخابوونی بو‌بینمه‌وه و ته‌واوی ئه‌م ماوه بی‌باس و
خواسه‌مانی بو‌گیڤمه‌وه.

تا.. ئیستا.. باسی (ئه‌و)م، بو‌نه‌کردوون: هاو‌پیه‌کم هیهه.. زیاتر
له ۱۰ ساله هاو‌پیهه. به‌شیکه له‌خوّم.

به‌هه‌موو شته‌کانم ده‌زانیت، تا ئه‌و ساته‌وه‌خته‌ی دامه‌زرام.

ئەو شەش مانگەى لە خولى پراھىنان بووم. بەتەواوى لە ھەوالى
بىخەبەر بووم. كە پشوووم وەرگرت و بىنيمەو، ھىچ پەرووشىيەكم
بووى نەبوو.

وھك ئەو كەسەى لەبەردەمى نانەواخانەيەكدا يەكترى دەناسن و
پاش وەرگرتنى نانەكەيان ھەريەكەيان بەلايەكدا دەپرات، ھىچ
جوړە پەرووشىيەكەيان بووى كدى نىيە. ھەموو ھاوپرئىيەتى و
ھاتوچوئەكمان، لەو شەش مانگە ونبوو.

ئەوھى ئەو دەيخواست بىزانئىت، من بە پىچەوانەو. پرسىارم بووى
نەبوو، وھك وەلامىشم بووى پرسىارەكانى نەبوو. چەند جارئك
دەدەنى كردمەو و چەندان جارئش خوئقى نانخواردن و پياسەى
كردم. بەبىانوى نەبوونى دەرفەت، فىزمالكم پىدەدا و لە كن من،
ھاوپرئىيەتى مانايەكى نەبوو. بپروام بە بەرژەوئەندى ھەبوو.
وختايەك.. رەخنەگرتىن و ھەلسەنگىنەرى كارەكانم بوو. ئەمەش
ھەلىكى باشە بووى ئەوانەى بەر لەخستەنە پرووى كارەكانىيان
ھەلەكانىيان چا بكرئتەو، تا ئەوھى بە مردووى چاوان ھەلھىنئىت.
لەيادەم، لە ئاستى كارە كرچ و كالەكاندا بەبزەو بروسكەكەيى
(سلفادوردالى) دەوتەو كە بووى (پىكاسوئى) نووسىبوو:

جوانىت كوشت.. سوپاس؟.

ئەوم نەبىنئىيەو. تا ئەو ساتەوختەى ھەلپسىردرام. ئىدى
ھەردوو كەللەسەرەكەم لىسەنرايەو و بە بىسەر ھاتوچووم دەكرد.
ئەو لە گوئىبىستى دابراڤانەكەم، پىئىوابوو.. بپروھمانە، بەنجراووم.

هیشتا درۆم له گه‌ل ده‌کرد. ئه‌ی (شو) نه‌یوو تووه، (روسو) ش هیشتا به‌ته‌واوی دانینه‌ناوه به‌شته‌کاندا. مروو به‌ته‌نی گه‌نجینه‌ی نه‌ینیه‌کانی له‌ناو گو‌ردا ده‌کاته‌وه؟!.

من نه‌مه‌ویست چو‌نی‌تی هی‌ل وش‌یوازی ناو ئه‌وتابلو‌یا‌نه‌ی بو باسبکه‌م که‌بینیومن.

ئه‌و میتالانه‌ی له‌کیشانی تابلویه‌کدا به‌کارده‌برا، زور له‌سه‌رووی بیرکردنه‌وه‌ی خه‌یالی هونه‌رمه‌ندیکی ئاسایی بوو.

لیت ده‌پرسم: کاتی‌ک که‌مریشکی‌ک سه‌رده‌برپیت که‌س هه‌ست به‌ئازاره‌که‌ی ده‌کات؟ وه‌خته‌ بلیم مریشه‌که‌کانی هاو‌رپی ده‌توانن ئازاره‌کانی به‌یان بکه‌ن؟ دل‌نیام سه‌رپه‌که‌ش ئه‌گه‌ر چو‌نی‌تی کاره‌که‌شی بگ‌یریته‌وه، ئه‌و توانایه‌ی نییه‌ که‌ ئه‌و ئازاره‌ی له‌ژیر چه‌قو‌که‌ی ده‌ستییه‌وه ئه‌که‌ویته‌ سه‌ر ملی مریشکه‌که، باسبکات. ئا.. ئه‌گه‌ر ئه‌و سه‌رپه‌ خه‌سه‌له‌تی هونه‌رمه‌ندیکی راسته‌قینه‌ی ببوایه، ده‌بوو نه‌که‌ ده‌ستبه‌رداری کاره‌که‌ی ببوایه به‌لکه‌ له‌وساته‌وه‌خته‌وه‌ بپیته‌ که‌سیکی گیایی.

به‌رله‌وه‌ی که‌لله‌سه‌ری دووه‌مینم لی‌پرویت، راسته‌هیشتا له‌تاقیکردنه‌وه‌ به‌راییه‌کانی سه‌نته‌ری په‌نگه‌کان سه‌رکه‌وتنم به‌ده‌ست نه‌هینابوو، ئه‌وه‌ی له‌هونه‌ر دوور بووایه چاره‌ییم نه‌ده‌ویست و بی‌زاری ده‌کردم.

به‌رله‌وه‌ی ناوم له‌په‌یمانگا بیته‌وه، کارم ده‌کردو ئاراسته‌ی ناو کاره‌کانم ده‌دو‌زییه‌وه‌و له‌هارمونی و کو‌نتراستی کاره‌کان

تیددگه شتم. ئاسایی بوو بهلامه وه به کاتر مییر له ئاستی تابلو و
پهیکه ریگدا رابوه شتم.

دهمتوانی به روح بیاندویتم و سوژ ومهفتوونی خو میان له گهل
باس بکه م.

له ژوره که مدا رامبرانت و کوگان و مونییه و قانکوخت
دهبینی. له گهل پروداندا دهستم نه خسته ژیر چه ناگه م.
هاوړیکانم به لاقرتیوه دهیانووت: ژوره که ت له کوراسه
دهچیت.

ئاگاداری میژووی ژیانی هونه رهنده ناوداره کانی دونیا بووم.
ناوی زورینه ی شاکاره کانم دهزانی، هر قوناغ و ستایلیک،
دهسکه گولی خو م هه بوو. خواستیشم هه بوو له نزیکه وه نه و
کارانه م ببینیبا. سهروه ختیك له تاقیکردنه وه که ش سهرکه وتتم
به دهستهینا، گریمانیه کی دلنیا که ره وه م به خو م به خشی، چ
زوو چ درهنگ.. له لایه ن سهنته ره وه پوژیک له پوژان دهمنیرن و
وه که به جیهینانی ئه رکیک له بینینیان بیبهش نابم.

بیئوه وی کهس رامبسیپیری، له لای خو مه وه ناوی نه و
موزه خانانه شم دهزانی که تابلو ناو هزه کانی لیدانراون، وه که
نه ریتیك خووم پیوه گرتبوو له ته و اوی هه و آله کاند تهنی
به سو راخی موزایده ی تابلو ناو هزه کانه وه بم. که گهل یابان، تابلوی
گوله به پوژه که ی قان کوخیان کری، نه و شه وه تابه یانی گینگلم

دهدا، وهختايهك ههوالی فریودانیانم بیست، كه كوپی تابلو
راسته قینه ییه كه بووه، شاگه شكه بووم.

ئهوهی بهلای به پروه بهری لقه كه مانه وه نامو بوو، ئه وه بوو له
ئه ناتومی و سایكولوژی مروژ .. كه ودهن و بیئاوه زم.

پیمو ابووه موو ئه وانهی له پیش منه وه لهوی کار دهکن، به چوونم
هه لویسته وه ده گرن و به چاوکی تایبه ته وه ته ماشام دهکن،
دلنیا بووم، له بیستنه وهی هه موو ئه و زانیارانهی كه من هه مه،
ریگایه کی نزیك ده دوژمه وه كه له گه ل سه روکدا گفتوگو بکه م و
پاش ماوه یهك ئه ویش وهك ئه ندامیکی کارا له (بهشی پراویژناری)
کورسییه کم بو دیاریبکه ن.

مه ودا ی دووری باره گای سه ره کی سه نته ر و هوبه کانی ئیمه، ته نیا
باخچه یهك بوو بهس. ئهوی نه بوئی بویه و کانفاسی لیده هات، نه
که مو له یه کی شکاو له سه ر ریگه که ت سلاو یکی لیده کردیت.
گه لی کجار ئیره ییم به باخه وانه که ده برد، که وه لامی سلوی
هه مووانی به گهرمی ده دایه وه.

چهند جوانه، کاری مرو، به خپو کردن و لاوانه وهی گوله کان بیته!
یه که مینجاری بینینی ژوره که ی سه روک زیاتر له هه موو
که لوپه له کانی، گولی نیو کاسه ئینجانه کان سه رنجیبیان پراکیشام،
گومانم نه بوو که گولی کاغه ز و په روین بیته، پاشتر پییان وتم:
ئه و گولانه شیر ده درین.

هفته يهك دوايي نه چوونه وهم بولق (به دروستي ۶ پوژ) بپيامدا
 وهك مروقيكي بي كه لله سهر پرفتار بكم. (بلييت هه روا
 دهستبه دارم بن و خه ميان ليمنه يهت!!) پوژشاكه سه ربازيه كه م
 له به ردايه و پوستانه كانيش قاچم ده گريت. گريمانه ي سه ربازيكي
 شه تره نجم به خووم به خشي. سه ربازي شه تره نج خه مي نييه كه لله
 سه ري هه بيت يان نه يبيت. پوستانلي له پيدا بيت خه مي نييه،
 پيچه وانه كه شي راسته. به ته ني به هيلكي شاولي هه نگاو بنيم و
 مه ودايي بينينيشم رهنگي رهش بيت و بهس. نه مه
 تاكيكر دنه وه يه كي شيتانه بوو، بوخووم ده مزاني ره وتارم له كه سيكي
 سروشتي ناچيت. هه ره مه ودايهك له توانج و پلاره كان ده متواني
 كه نارگيريم. نهو ره وتارانهي له خهلكي ناسياوه وه ده مييني
 (ئيستانشي له گهل بيت سلم ليده كه نه وه) شاهيدي نه وه يان بو ددهام
 سه ربازي شه تره نجم و هه موو شه ره كانم نه نجامداوه.

تاكه شتيك غه مگينيكردم، گو ره پاني جهنگه كان بوو. يان رهش يان
 سپي. ده بوو ته واوي رهنگه كان له دوو به رهدا كو بكمه مه وه. سارد و
 گهرم.

سارد و گهرم، مروقه كان تيكدده شكيني. تيكه له يه كي پي به خشم،
 ناوي ده نييم رهنگي تووره يي.

رهنگي تووره يي سروشتي بينيني ليسه ندمه وه. رهنگي تووره يي
 هه موو شته كانی داگير كرد بووم، له رهنگي نهو پوژشاكانه ي
 ده مپوشين و نهو خواردنانه ي ده مخواندن و نهو كورسييه ي

لهسەری دادەنیشتم و ئەو بەتانییەیی شەوان خۆم پێدا دەپۆشی و
رەنگی ئاسمان و شەقام و سەرپۆشەکەیی دایکم و تەزبێحەکەیی
دەستی و ئەو چەقوویەیی تەماتەکانی پێقاش دەکرد.

سەربازێکی شێتبووم و خانەیی رەش، شێتتری دەکردم. من
سەربازێک بووم دەبوو رەقە لەرەنگەکان بێت. ئی... وەك شۆینەوار
ناسیك بەئالهاوه له پارچه دۆزراوهیهکی ناوازه پروانییت، ئاوا بە
عەزرتەتووە دەمروانییە رەنگەکان، ئا... هەرەك نادیدەیهك
بەپێكەوت چاوهکانی پێبەخشەتووە. ئیدی گەرانهوه بوو یەكەمین
ساتەوهختی دامەزراندن و تەواوی ئەو کارانەیی کردبوومو،
تەنانەت ئەو کارە پوئینیانیەیی لەکاتی خۆلقانیدا مایە
هەلوێستەو سەرنج نەبوو، هەرەك ئیستام، هەرەموویانم
دەهاتەتووە یاد.

من دەبوو لەرەنگە سەرەکییەکان... رەنگی گریانی بێنکردنی
کیژێکی پاکیزەیییم بخۆلقاندبا. رەنگی ئەو ئەشکەنجەیه
بدۆزیبایەوه که توانای ویناکردنی ژانی پاژنه پرینهوهو
هەلکیشانى نینوکی بکردبایە.

یەکیك لهو پرپارانەیی وەك پرۆژەیهك دەبوایه بەکوویی دەنگ
متمانەمان پێبەخشیبایە، جیاکردنەوهی کەسانی بەختەوهر
وخەموک بوو بەسەر رەنگەکاندا.

تو باش ئەوه دەزانیت شارەکه مان بچوکه، جیبەجی کردنی گرفتیی
نەدەخۆلقاند و لە بەجیبهینانی خەلکەکەشی شکمان نەبوو.

خه لکی شاره کهم بهه موو شتی که به قنیاتن، تا ئه و سنوره ی
به رکه ویلی سزای زیندانی بوون نه که ویئت. خو شم ئه وسا دهموت:
ته مه نه و تی ده په ریئت و له کیس ده چیئت، چ گه لحوییه که به نازار و
سزاوه به رییبکه م؟!.

جاری کیدی که په یم به وه برد، قول بوونه وه له زور کاردا سر
ئه نجامه که ی به خراپه ده شکیته وه، هه می شه قسه که ی جیگری
به ریوبه ر، بو من، چوون بزه که ی مو نالیزا ناماده یی هه بوو.
جیا کردنه وه ی ئه و که سانه ی که مترین خه ون ده بینن تا ئه و
که سانه ی زیاتر له خه وی که ده بینن له شه وی کدا، کاریکی ئه سته م
نه بوو، خه لکه که ش خیرا رازی ده بن.

له هوبه که ماندا، کولانی شار به سهر چه ندین ره نگدا چی کراوه.
هینده یی ناگاداریم، به ته نی ۳ کولان به ره شترین کولانه کانی شار
ئه ژمار ده کران. ئیمه وه ک گه وره کانمان به مندال ده چواند،
منداله کانیشمان به گه وره ده چواند. هه می شه له سهر ئه و نه خشانه ی
له ژوره کانماندا هه لده واسرا، ئه و چه ند کولانه به هیلیکی ره ش
سنوره که ی دیاری کرابوو، وه ک خو شم ترسیکی سه یرم هه بوو.. که
مردن ئه و کی گرتیت، هه موو شته کان و خوت پیکه وه ونده کات. من
ئه گه ر پایه ی هیتله رم هه بایه به ته نگ کی شان ی تابلو کانه وه
ده هاتم.

ژوره که م بیبه ش بوو له هه ر بابه تیکی هونه ری. جاره های ی جار
هه ولم ددا تابلوی گوله به روژه که ی فان کوخ یا گالیسکه ی مردنی

دالی یا خود کویلهکانی ئەلسکەندەر ئیقانوڤ یان خوانی ئیوارە ی داڤنشین لەژۆرە کە مەدا هەلۆاسیبا، جیگری بەرپۆه بەر بە لاڤرتییە وە دەیوت:

ئێرە نەبارە و نە کافتیا.

دەموت:

دەنیام کەس ناپەرە زامەند نییە، کە پوو خساریان پەنگ بکرین. بەلام ئەو ئەو مندالانە ی کە ئیستا لە دایک دەبن؟ ئەو ئەو پیاوە ی ئەمپرو مرد و ئەو کێژە ی بەنهینی باوکییە وە خوێ گەیانده شاخ و لە ریزی یاخییەکاندا دژمان وەستانە وە؟

دەموت: ئەوانیش دەتوانن پوو خساریان پەنگ بکەن و زەبریکی کاریگەرمان لیبەن.

چیرۆکی ئەو پیاوەم بو گێرایە وە کە لە گۆڤاریکی لای خوێمان خویندبو مە وە، کە ناوی شتەکانی گۆپی، ئەو بەو زمانە ی خوێ قسە ی لە گەل خەلک دەکرد و ئەوانە ی ئەوانیش دەیانوت بە تیگە یشتنە کە ی خوێ وە ریدە گرت، ئەمما هەرمایە ک دەیتوانی بە هەلە و تەنی خەلکە کە پێبکە نی، دواجار ئەویش بوو ناموێ ک و نەیتوانی لە گەل هیچ کە سیکدا هیچ بلیت. ئەو وتی:

گومانم نییە، ئەگەر فییری زمانە کە شمان ئەبوویت، فییر دەبن. سەرۆک پێیووتم:

هیوام وایە دواین هەنگاوی چوونە دەرەوت لیڕە، وە کە یە کە مین هەنگاوی هاتنت بی.

سەرۆك.. زۆر كەم قەسە دەكات. دەكریټ بلیم لە ماوەی سی سالددا
هەموو پوژیک بینیوو، پرێكە وتیم نەكرد بە یانییەك، بە یانی باشی
لە گەل نەكردووم. بوئیکی خوشی لیڤهات، هەرگیز دوو پوژ
لە سەر یەك پوژاکی نە دەپووشی، زۆر بە سەلیقە وە قژەكە ی پەش
دەكردەو، سمیلیشی لیوێهەکانی داپووشیبوو. ئیستاشی لە گەل بلیت
من نازانم کاری سەرۆك چییە؟

پیمئەستەمە بلیم دەركراوم. نا.. هەلپسیراویکی ئەو لیژنە یە بووم،
چ زوو چ درەنگ دەنیرنەو بە شوینما. وەلی.. بێمەو بە

بە پێو بەریش، هەو دایەك نییە لە گەل هیڵەکاندا ئاشتم بکاتەو!!
گیڕانەو هەکانی من.. لیڕەدا کوتایی پیدین، ئەگەر هەموو ئەو
شتانەش بلیم كە هاو پرێكەم دەگیڕیتەو، ناچار دەبم سەر لە بەری
چیرۆكەكەم بە جوړیکیتەر بگیڕمەو.

هاو پرێكەم.. خوویی بە سەربازیك نازانیټ، راستر، من ئەو وینا كردنەم
پێبە خشیوو. سەربازیك لە نیوان ئامارە ی سەرۆكەكە یەو جوڵە
دەكات. بەو مانایە ی تەمای بوونە وەزیری هە یە. وەك خووی
پیم دەلیټ: گرنگ ئەو یە بە شیكبیټ لە یارییەكە، نەك
تە ماشا كەریکی بو دەلە.

پیمووت:

سەربازەكان تەنیا بو پێشەو دەپوون و ناتوانن ئاو پر بەنەو.

پییووتم:

سەربازەكان بشكوژین، تاجی شەرافە تەندی مەلیك دەمی نیټەو.

وتى:

سەربازەكان نابىن بەمەلىك.

وتى:

چ خانەى سىپى بېت يان رەش، گەمەكە كۆتايى پىدېت.
هەستمدەكرد.. ئەو تەپەستبوو و دەبوو گەفتوگۆكەمان بە
ئاقارىكى دروستدا بەرم، ئەو پوزانەم بەياد خستەوہ كە پىمكەوتە
سەنتەرى رەنگەكان. بەھەلەدا نەچوويىتەم، هېشتا جەنگى ناوخو
بلىسەى ھەلنەسابوو. ترسىكى بەپەلە ھاتە ناخەوہ.. خىراش
پروخسارم پاسادانىكرد.. زور جياواز لەوہى لەچىروكەكاندا
وينام دەكرد. ئەسلەن بىرم نەمابوو، كە لەگەل وشەدا
پەيوەندىيەكى روحيما ن ھەيە.

ئەو بەكەيفسازىيەوہ باسى گەلەرى و پيشانگا داخراوہكانى بو
دەكردم. ئەو تابلو و كارانەى ئەو دەيگىرايەوہ و پەسنى دەكردن،
ھەرگىز لە كارى ئەو ھونەر مەندانەدا نەمىنىبوو.

ئىستاشى لەگەلبىت، تەواوى گىرانەوہكانى ھاوريكەم (راستر،
سەربازى شەترەنج) ھەكە، كەوتە دوای گەپانى من بەدوای پالەوانى
چىروكەكەم، كە ئەمجارە بىنىمەوہ، يان پەنام گرتەوہ بە
دەستنووسەكان. تەواوى چىروكەكە ھەك ئەوہى ئەو گىرايەوہ و من
نەمتوانى لەم گىرانەوہيەمدا بازى بەسەردا ھەلنەدەم. (ئەمەش
كەلىنىكە، نەمتوانى ھەك ئەوہى ھەيە، رەھەندەكانى پالەوانەكەم

بخمه پرو). به ته و اوای چیم لیمبیس تووه ، هه ره مووی له
سه ره تاوه بو بگیرمه وه.
وازه نده کهم، دوایین پرسته ی گپرانه وه کانم، وه ک ئه وه ی ناگادارم،
به وه کوتایی پیینم:
— جله سه ربازه کانی پوشیوووه و چاوه پرییه ناماژهی چوونه
پیشه وه ی پیبدن.
(ئه وه) ئه گهر گالته ی به و سه ربازی شه تره نجه نه یه ت، له وانیه
ئه ویش راستی بوچونه کهم بسه لمینیت و بلیت:
دروسته.. خه ون به وه زیرییه وه ده بینیت.

لەوسەری تەمه نەووە.. ئاھیک

نه پيويستيم به چه تره و نه پالتويه كي ئاوداماني، له سه رما
بمپاريژيت. باران نه باري.. تا پرشه ي ليته كان ده رلنگي
پانتوله كه م قوراي كات و خه م بيت به م زستانه، زه حمه ترين
كار.. شوردين و وشكر دنه وه ي پوشا كه كان بيت.

به راست.. باران ناباريت؟. مندا لانيش وهك جارن بووكه به باراني
ناكه ن و.. شته كان هه موويان گوڤاون؟!.. ئه وه نيبه، دوينيم وهك
ئه مپرو و ئه مپروش كتومت سبه يي و.... له وانه يه ئه و خه ياله م
بكه مه راستي و منيش بيره وه رييه كانى خوم بنووسمه وه.

يان چا كه تو پانتوله شينه كه م له بهر ده كه م، يان خوله ميشيبه كه و..
ده بيت سالانيك چا وه پريم تا بارانيكيتر له ئاسماني مندا بباريت
و... پريارمداوه.. هه رگيز چه تره له نه ده م و....

سروشتي به و بارانه ده چوو، خه مي به تينوو بووني دركه زيبه ك
نايه.

وهك هه موو خه لقه نده يه ك.. بيئه وه ي پرسم پييكه ن له دايكبووم..
باوكم تاهم چه ند ساله ي دوايي له ژياندا بوو. ٢ برام مابوو. جارن

وهك ئیستا نه بوون، هه موو پوژیک ده مبینین و.. ئەو خوشکه شم
هیشتا شووی نه کردبوو... بیره وه رییه کم نییه بو گێرانه وه...
من چیبکه م که بو م نه لوا سه ره رشتی شه پیک بکه م، به هر م نه بوو
که س گووی له به سته یه کم بی ت و توانایی تیکه لکردنی ره نگه کانم
نه بوو. نه که س له شه پیکدا له په نامدا روحی ده رچوو. نه له کو پیکدا
به رانه ر جه ماوهریک دابنیشم و سه رنجی گو یگر تیان بو قسه کانم
رابکیشم.

باو کم پاشا نه بوو تا من شان اده بم، دایکم نه ده یزانی نو ته چیه..
به خو م ده لیم، بیر له چی ده که یته وه.. نه په پوله دلته نگه
که بیره وه رییه کانیا ن چاپ نا کریت، نه کو له یبایک ژماره ی
نیچیره کانی یاداشت کردوه.

کی مامانی دار گو یژیکی قه دپالیکی پوته نه؟ که گولیک ده قرتینریت
کی هه ست به ژانه که ی ده کات؟.

ئه گهر بیره وه ری ئه و پیاوهم نه خویند بایه وه، هه رگیز ئەم خه یالانه
به میشکما نه ده هات. که سیکه له دایک ده بی ت و ده مریت. ئەوانه ی
له و نیوه نده دا پرو ده دات، چی؟.

(ته ها) ده ناسن؟. نایناسن. هه زاران (ته ها) هه یه وکی ده زانی ت من
کامییا ن ده لیم. سه دان (ته ها) هه یه ئیستا ده ژی و هه زاران (ته ها) ش
ئیستا له ژیر خو لدا. (ته ها) زور به ی پوژه کانی دواینی ته مه نی،
سه ره له به یانییه که ی، به ره و شار ده که وته ری.. عه سر یکی دره نگ

دها ته وه . (ته ها) بارانی نه ده ناسی . نه گهر فریابکه و تمایه ، بو م
باسبکردایه ، ده یووت : نه و دلشاد ده کهیت نه ک خو ت .
نه و ده یووت : گهر گیرفانت فیوری موچه و هرگرتن بو ، نیدی
تائه به د ژیان ت به مرامی خشته ی وانه کانی هه فته ده چی ت .
نه و ده یووت :

خوشه ویستی .. بهس له فیلم و کتیبه کانداهه یه .

نه و به یانییه دوا ینجاری پر و شتنی بو ... چی به سه ر هات ؟ . وه ک
نه وه ی به ردی کی پانو که ی بچکولانه هه لده یته ناو گو می کی قوله وه ..
ئاوا ونبوو . گه لی ک که سم ناسیوو ه و نیستا مردوون و .. وه کو
باو کم .

باو کم زور شتی ده گیرایه وه ، گیرانه وه کانی له گیرانه وه ی نه و
پیاوه نه ده چوو . گیرانه وه کانی نه و پیاوهش له گیرانه وه کانی باو کم
ناچی ت . نه و کابرایه له ته واوی بیره وه رییه کانی دا باسی کاکم
ناکات .

ده ترسم نه مسالی شتم به پار بچی ت .. پار ههر له پیرار ده چوو . به سر
پیرار هیچ پروینه دا . با .. نه ی (ته ها) ؟ نه وه نییه منیش له بیرم
چوو وه ؟ . مرو قه کان نه وه نده هه ن ، تا ده ژین ، له وه به دوا ، دوو
لاوانه و کیلیک و نه ی نه وه ی ده ری ا قوتیدا ؟ . نه وانه ی ناگر ،
ئاسه واری نه هی شتن ؟ . جا گو پ بییت یان نا ، نه وسا چی ؟ .

بو باسی نه وانه ده که م ؟ . نه سلهن ، رووخساری (باران) مردوو
بوونی به درو ده خسته وه . بیناسیمایه و نه و قسه قورانه م بو

بكردايه؟. هه ئهت ليمده ترسا. مردن چيه كه بيري ليك هينه وه ..

دلى مردبوو؟ خه يال و بير كردنه وه كانى؟ جا كى نالييت، نه و دنيايهى نه و به دواى هه لوه دايه، نه سلنه گوڤرستانى تيدايه؟. نهى ناكرييت، په يمانى به ليني مور كردييت و جگه له و كه سهى ئاشوفته يه تى به چاوى چيژوه له هيچ كه سيك نه روانييت؟.

من نه وه نده دهنام، پارسال، نه گهر گهرما و گيزه ي ميشووله جارسي نه كردمايه، نه مده توانى نه م وشانه بنوسمه وه. وهك هه موو شه ويك هه تا چاوم ده چووه خه و ده يانجار ته پاوتلم كرد، شتيك نه بوو سه يريكه م، له ئاسمان زياتر نه بييت. هه ستمده كرد.. ئاسمانى نه م شارهم له هه موو ئاسمانىك نرم ترييت. پيمو ابوو هه ر كه شه و درهنگ بوو، ئاسمان هيواش هيواش داده به زيت.. نا.. زه وييه و به ره و ئاسمان بهرز ده بووه وه.. سه يركردنى من بو ئاسمان و نه ستيره.. ئالهايكي سه يرم ده داتى. زور سه يركردنى ئاسمان له سه يركردنى ده ريا ده چييت. خو من ده ريام نه بينيوه. ده متوانى نه ستيره كان ته ماشا كه م و وهك ره وه يهك ماسى كه له ترسى له نيو چوونيان پيكه وه خويان دور خه نه وه، تيدده پهرين و مانگ به نه ههنگيك ده چوو خه مى له كوشتنى ماسى نه ستيره نه يهت.

ئەو قسەيەكى مندا لانه، ئەسلەن وينا كرنىكى گيلانهيه.. بەلام
كى پروا بەو هەموو خەملا ندنه دىنىت كە هەزاران سال بە خىراى
تيشكى خور بناژوى و...

ئەو نەدەش ئالوودەنيم بە ئاسمان و شەو و.. تاكە شتەك بوو
پيىدەوتم: لە تەنيايى تەنيا تر.

ئەسلەن رقم لە ئاسمان و لە ئەستىرەى شارەكەمە، هەموو شەويك
ئەو هەموو فيشەكەى پيوە دەنن قسەيەك ناكات، تەنانەت شتەك
نيىە كە شاهيدى توورەبوونى بو بدن.. بەلام كاكەم هەر ئەو
گولانە كوشتيان و.. لەوانەيه فرياي توورەبوون نەكەوتىت. بەلام
خو باوكە نەما بچمە پەنايهو، دايكم خو و بەرمال و ئەو هەموو
نزا و پارانەو كانى. تا هەلبەسەنم و پيىبەنم دەترسم. لەگەل
قەرمەژنى تەقەدا، زياتر لە جاريك گويم لە دەنگەك بوو...
چيــــز...

ئەگەر ئەو گوللەيه لە جەستەى مندا سارد ببوايه تەو.. هەتا دوو
روژ زياتر يش كەس نەيدەزانى من مردووم. تەنانەت نە جاريك
دەمتوانى داغە لىبەدەم.. نەئەو كتيبە نەعلە تيبەم دەخويندەو..
نە(باران)م دەناسى.. نە خەمى ديارنەمانى (تەها)ش غەمگىنى
دەكردم.

بەلام بو بمرم؟ ئەوە مردنىكى ئەو پەرى بيمانايه. كەسيكى
نەناس هەر بو بيتاقەتى ريزيك فيشەك بتەقينيىت و بەيەكەك لەو

فیشه‌کانه تو بمریت و ئەوی بکوژیش ئەو خەمەشی تووش
نەبیّت، کە بەرپیکەوت کەسیکی کوشتوو.

ئەو شەوہ بیئاگا لە هەوآلەکان.. تەنیا وەک ئەو مانگە بە
ئاسمانەوہ.. پالکەوتبووم.. هیچ شتیک نەبوو تەنیا
لەبیربەریتەوہ، وەک (تەها) لەکولانی بیرەوہرییەکانی هاتیبیتە
دەرەوہ. و ابزانم تازەکی سەرۆک هەلبژێردرا بوو. من وەکو (تەها)م،
هەر کەسیک سەرۆکم بیّت لای من سەرۆکە و شتیک لەژیانی من
ناگۆریت و بیرەوہرییەکم لەلا دروست ناکات.

ئەگەر (باران) خوشیویستبام، باسی (تەها)م نەدەکرد؟ تەها مرد،
کەسیکیش مرد، چ شتیک پاسادانی بوونی دەکات؟! ئا.. بابلیین،
ناوی دوو چەرچی سەر دەمی میرنشیننی ئەردەلانم پێبلی. ناوی
تونچییهکی سەر دەمی سمکوم پێبلی؟ ئی.. دەزانم ئەوہ
پرسیاریکی تاقیکردنەوہ کانت نییە و قوتابییه کانت دەر نەچینیت
و....

ئەگەر کیسەل بیرەوہرییەکانی خوئی بگێراییەوہ باسی چی
دەکرد؟ ئەئێ ئەگەر فریشتەیک بیرەوہرییەکانی چاپ بکردایە؟
دایکم بی بیرەوہرییە.. وەک دارتوویەک بەتەنی ئەو حەوشەییە
بناسیت کەلیی نیژراوہ.

دایکم هەتا کو چاوی لیکدەنی لەگەل هەموو بانگەکانا دەستبەجی
نوێژەکانی دەکات، بەتەنی سۆرەتی فاتحە و صمد و هەردوو قول
ئەعوزووەکەیی لەبەرە.

من له گيړانه وه کاني دايکمه وه له پشيله ي رهش ده تر سام وکه شريخه ي هوره تر يشقه رايچله کاندمايه، ده مووت بزانه چ هوريکي شيت لاساري کردوه، ناوا فريشته کان تييبه ربوون.

دايکم.. ناوا بيدهنگ و که مدوو نه بوو. به مردني نهو برايهم هه موو شتيکي ليسه ندينه وه. دايکي (تهها)ش هه روا بوو. هه تا مرديش چاوه ريبوو (تهها) بگه پيته وه. نهو کا براي نه ناييت دايکم نه مردوو ه يان که وتوته ژير خو ليکي بيتامه وه. نه شيوتوو که براي که له شه پردا کوژراوه. نه ويش (تهها) ي نه دناسي. که لاشه ي کا کمييان هيڼايه وه، وامزاني نه وه له بهر خوا نهو هه موو گله ده کن به سه ريا. نه گهر نهو گله و نهو خوايه نه بوونايه نه ويش که برسي بوو ناچاره بيته وه.

نای لهو سه روه خته. وامد زاني.. که نهو گولله سه گبابانه يان له لاشه ي ده رهيڼرا.. ديته وه. منيش وه کو دايکم ده گريام. نهو شه وي له گوپرستان شه وي کرده وه، پييوو تم: نه مردووم.

من.. نه مويرا بچم بو گوپرستان و گوپره که ي هه لېده مه وه بزانه راسته کات. دره نگر بو دايکم گيړايه وه. خو زگه بووم نه گيړا بايه ته وه. نيتر له ژير ليوه وه نه ده گريا. هارمه ژني گرياني، وه ک گرياني سه روه ختي يه که مين روژي پرسه که ي کا کم بوو. برپارمدا... هه رگيز ناوي کا کم له بهر چاوي دايکم نه هيڼم.

من.. نه گهر به ياني نه چمه پول و به ياني باش له گهل قوتابييه کان نه که م، نهو روژه، من غاييم.

پیمخوشنییه کهس وانهکانی من بلیتتهوه. بو بیلیینهوه؟. رقم له پلارهکانی بهرپویهره. رقم لهو بوئه قورسهیه که لهخوی دهدات و ئه و بوینباخه پرتهقالیییه زهقهی که هه موو شه مموانیک دهیبهستی. بهو بوینباخه وه وهک ئه و سحر بازانه دیتته پیشچاوم که هونهری چاوبهست و خهله تاندنهکانییان به هونهریکی مهزن دهچوینن.

یه کهم روژی ناسینمان، کو مه لیک پرستهی روئینی بههله خسته پالیه کتری و وهک قوتابییهک که تازه به قوتابخانه ناشنابیت، ناموژگاری دهکردین.

چهند سهیرم دهکرد.. به بهرپویههری ئه و بهندیخانانهم دهزانی که له فلیمهکاندا بینوو من. که دهیانه ویت هه موو شکومهندی و گهرهیی ودهسه لاتیکیی بهیه کرا، بخاته ناخی ئه و بهندییهی تازه هاتوته زیندانه کهیه وه.

(تهها)ش له وانهیه دهیانجار ئه و وانانهیان پیوتبییت. له وانهیه دهیانجاریش ئه شکه نجهیهکی باشییان دابییت، که قوتابییهکی نازیره که. (تهها) دهیوت: هه موو کهسیک یه کجار دهمرییت.. گرنگیش نییه کهی پرودهدات.

جگه له سالی یه که مینی، ئه و سالی سالی، سالی روژ بهیانیان و سالی روژ که گهرمه ی پشودانه من بهره و ئیره دیم. ههست به گهره بوونی ته مهنی قوتابییهکان ناکهم. ئیستا ناشتوانم پیشبینی بو

ئایندەى كەسىيان بكم. دایكم دەلیت: تەنیا ئەوهم پېیلی.. بوژن ناهینیت؟!.

جارجارە، وەك بخوازیت، كەللەیییم بكات، دەلیت: كەى لە ریگەى ئیشكردندا ماوم؟!.

ئەو كابرایە پیناچیت ھەرگیز پشووی داییت، تەواوی لاپەرەكانى جاریكیتیش بخوینیتەو، رستەیهك نابینیت تیایدا پشووی داییت. (تەها) دەیوت:

پشووش وادەى خوئی ھەیه، پشووش سحریكى ھەیه، ھەستى پینەكەیت، دەتكوژیت.

ئەو پەرى بیمانایە، ھەر كەسیك بەرەو پروت ھات و تەمای خویشوئستنت لیى ھەبیٹ!. تەنیاىى.. بویشایى ناوگوزارەیهك نیە بە وشەیهك پر ببیتەو!!.

بەریوبەر، وەك دایكو باوكى نەبیٹ.. ھەر وەك وینەكەى سەرۆك بیٹ، بە ژورەكەى خوئەو. ئەوئندەى باسى حیزب و میژووی حیزب و دەسكەوتەكانى حیزب دەكات، ئەوئندە باسى خەمى ئەو كچە بچكولانەیهى ناكات، كە تالاسیماییهتى. (ماموستا عەلى، بوئگێرپرانەو) ھیشتا نەمبیینوو و بو جاریكیش نەبھیناوتە قوتابخانەو... .

پرواناكەم كاكى كوژرابیٹ. زیاتر لە چەندینجار باسى ئەو پوژانەى بو کردووین.. بەرلەوہى راپەرین پروودات، ئەو لەنیوان ئەو ھەموو

ترس و توقاندنه، توانیوییتی سه‌ربه‌زانه ئه‌رکه نیشتمانی و نه‌ته‌وایه‌تییه‌کانی خوئی به‌جیبه‌ینیٔ.

ئی.. ئه‌و پوژگارهم له‌بیره و... کاکم نه‌یتوانی له‌ده‌رگا بدات و ده‌ستی باوکم و دایکم ماچ بکات و... هه‌رکه‌سیک پوستان له‌پیپووایه‌و... (ته‌ها) چاره‌ی نه‌ده‌ویست. ئیستا بیر ده‌که‌مه‌وه.. ئه‌و پی‌شبینی مه‌رگی خوئی کردبوو.

ته‌نها جاریک زلله‌یه‌کم خوارد.. ره‌شتاله‌یه‌کی چاو زه‌ق بوو.. پیپووتم: شه‌رواله‌که‌ت ره‌شه، بو؟ کراسه‌که‌شت ره‌شه، بو؟ ئه‌و ریشه‌ی پیسه‌ی چییه‌ هیشتووته‌ته‌وه؟. وتم: قوتاییم. زلله‌یه‌کی لی‌دام. واتیه‌گه‌شتم خا‌که‌نازیکی به‌روو خسارما کی‌شا. دواتر بیرمکه‌وته‌وه.. کاکم تو‌له‌ی ئه‌و زلله‌یه‌م ده‌کاته‌وه و له‌وانه‌یه‌ زانیبیٔی کاکم هه‌ر فرسه‌تی بو‌ هه‌لکه‌ویٔ ده‌یانکوژیٔ.. ده‌بیٔ (ته‌ها) چه‌ندی هاوار و دادوی‌یادی له‌به‌رده‌م ئه‌شکه‌نجه‌دانه‌که‌یاندا کردیٔ و گویٔ لی‌نه‌گیرایٔ؟. ئه‌وه‌ی باوکم ده‌یگی‌رایه‌وه، راست بوون. له‌تو‌له‌ی ئه‌و زلله‌یه‌م دیواری ئاوده‌ستی مزگه‌وته‌کان و قوتا‌بخانه‌م پر کردبوو له‌جنیودان به‌و پو‌لیسه‌.

هه‌مووی تیپه‌ری و بیره‌وه‌رییه‌کم نه‌بوو بو‌ وتن. که‌ ده‌یانووت له‌ش له‌پیناوی ناندا به‌ کریٔ ده‌دریٔ، باوه‌رم نه‌ده‌کرد.
باران ده‌لیٔ:

— له‌پیناوی مووچه‌دا نه‌ها‌تووم، به‌خاتری کات به‌سه‌ربردن ها‌تووم.

ئەو پياو، ئەگەر پىكەوتى ئەو سالىھى منى بىكردىايە كە تىايدا
لەدايكبووم، نەكەس دەيناسى، نەدەيتوانى بىرەوهرىيەكانى
بنووسىتەو. من دەلىم ئەگەر ئەو جەنگانەى ئەو كىردوونى و لە
تەمەنى كەلايخەن، نەكەس دەيخوئىنئىتەو، نە ئەويش دەيتوانى
بىرەوهرىيەكانى بگىرئىتەو.

نازانم جەنگ جوانى ومەزىيەكەى لەكوئىدايە.. بو بىرەوهرىيەكان
پىرن لە گىرئانەوھى جەنگەكان؟

رقم لەجەنگە.. كاكى لەگەل خوئىدا برد. وەك ئەو گىرئەلوكەيەى
لەپىردا ھەلدەكات و چاوى دارگوئىژەكان پىر ئەكات لەخول و كەس
پىينازانىت.

باوكم دەيووت:

ھەموومان دەمرىن و كەس ھىچ لەگەل خوئىدا ناباتە گوڤرەو.

باوكم پاشتر دەيووت:

ئەو پوژەى ھەوالى كوژرانى يەكك نەبىستم خەم دامدەگرئىت.

دايكم دەيووت:

خوايە لىئى نەگرئىت، خوايە بەگوناهى نەنووسئىت.

من ژوورەكەم بە جىدەھىلا بو توورەيى و خواستەكانى باوكم و
توبە و پەشىمانى ناو وئىردەكانى دايكم.

كاكم بىرەوهرىيەكانى نەگىرئايەوھو ژنى نەھىنا و.. بى مالئاوايى
بەجىيەھىلايىن. وەك ئەو ماسىيەى بە قولاپىكەوھ دەبئىت و بو ھەتا
ھەتايە ئاو وھاوړىكانى بەجىدئىلئىت.

ئەگەر گورگيڭ بىرەۋەرى بنووسىبايەۋە چى دەۋت؟ ئەگەر
سوالكەريڭ يادەۋەرىيەكانى بگيپرئتەۋە چىدەلييت؟.

ئەمپروم لەدوئىنى دەچييت، دوئىنىم لەپيىرى ۋەسبەينى. بەيانيان
نام بو ناخورييت و جگەرەيەك بەسكى ناشتا دەخوم و نازارى
دوانزە گرييەكەم پيىمدەلييت ھەلەيەكيترت كرد و.. ھەر ئەو وانەيە
دەليىمەۋە پار ئەمكاتە وتمەۋە و پىرار ئەمكاتە دەموتنەۋە و...
دەموچاۋى ھەموويان بەيەكدەچن و.. ھەرھەمومان، چاۋەپرى ئەو
زەنگە دەكەين كەپيىماندەلييت وانەكەتان تەۋاۋ بوو.

باران تەنبايىمى توۋرە كردوۋە و جگە لەخويى، ناتوانم بىر لەھىچ
بكەمەۋە.

من دەليىم.. ئەگەر ئەو پياۋە فەرماندەيى روڭكيشانى نەكردبا..
ئەۋسا چى؟ دەمرد.. ۋەك باۋكم.. ۋەك تەھا.. ۋەكو بەرخيڭ بى
ئەۋەى كەس بيناسييت و.. نەبىرەۋەرىيەكى بو قەسابەكەى ئاۋەلى
دەگيپرئتەۋە.

ئەو نەيوتوۋە ھەزم لەكى بوۋە، چەند كەس لەژيىر پىخەفمدا پوژى
كردوتەۋە. ئەستىرەكان ئەگەر بىرەۋەرىشيان ھەبيت بو گىپرانەۋە..
كەس گويى ليىنيىە. قالونچەش شتتيكى ھەيە بو وتن، لەزمانى
تىناگەين.

لەسەرەتايى سالەۋە، مامۇستايەكى تازە ھاتوتە قوتابخانەكەمان.
بوئىكى نەرمى ليىديت. كەم قسەدەكات و زورتر گويى دەگرييت.
من.. كەناۋەكەيم زانى.. ئەو پوژە تەپرانەم بىرەكەوتەۋە كە باۋكم

به تهنی سهربانه که ی ده گپرا. وه کو شتیکی ترسناک و بزّه نامیز
هه میشه ئەو دهمه و نیوه پرویه م له یاد ناچیتته وه، دهمویست وه کو
باوه، سهربانه که بگیرم. نه هیلم تنوکه ی بارانه کان فیل له
بانه که مان بکات و دایکم تووره بکات. ئەوه ندە خولم پیینه دابوو،
باهوی باگردینه که به هیتر بوو له تاوی من. باگردینه که خزاو من
به په له گوریسه که م به ره لاکرد. باوکم هاواریکی توندیکرد، زور
به سویتر له زلله کانی. من خهم بوو سه ری دایکم پانکردیته وه.
باوکم فریا نه که وت زلله که م لیبدات.. به په له په یژه که دا چوو
خواری و.... پله یه که سه رکه وته وه:

— سه گباب خیوه..

هه ره ئەو خانووه ی جارانه و ئیستا بیره وه رییه کی نییه بو
نوسینه وه. من و ئەو، ژوره که ی دواوه پره له گریانه کانی دایکم و
ئیستاش پروکاری دیواره کانیش له شوینه واری کوکه تونده که ی
باوکم. هیشتا شوینه واری ئەو وشانه ی پیوه ماوه، که براکان
ده یانوسی. له ئەلمانیا وه هاته وه و ژوره که ی پرکرد له گریان.

به تهنی فریای وه لأمی ماچه کانی دایکم ده که وت.

دایکم پییوت:

— براهت، سویندی خوار دووه، ژن نه هینیته به م ماله دا، ده ترسیته
شهری له گه لیکه م. تو بو کچیکی لایخوتانت نه هانیوو؟!

پییوتم:

— بو جله کانی باوکمت نه دا به هه ژاریک بیپوشیت.

دوو پروژ بهرله گه پانه وهی پییو وتم:

– ته نیایی ده تکوژبت.

و تم:

ژیان کوشتمومی.

ئهو باسی ژیان قورسی ئه ویی بو ده کردم، من بو سهخت تیپه پینی
ئی ره.

ئهو دهیوت:

– فریای هیچ ناکه ویت و کات زور به خیرای تیده په رییت.

من پیمووت:

نازانیت چون کات له یه خهت بکه یته وه.

وتی:

– بو ژن ناهینیت؟

و تم:

بو ژن ناهینیت؟

ئهو ماموستا تازه یه ناوی بارانه. سه ره تا وامزهند ده کرد، هه رییه که
و په وتاریک و... به من چی؟ هینده قسه ده کات که نه توانی
پرسیاریکی له سه ره دروست بکه ییت، ئه وه نده وه لام ده داته وه، که
پرسیاریکیتری لیینه پرسیت.

پروژیکیان، ته پر ته پر بوو. وه ک مندالیک به دزی دایکییه وه له بهر
باران گه مه کانی بکات. و تم:

– باران، باران ته پر ده کات؟

بزه‌یه‌کیکرد. هیچی نه‌وت، وه‌ك ئه‌وه‌ی گوی‌ی له‌قسه‌که‌م نه‌بووبی‌ت.
وه‌ك ئه‌وه‌ی من هیچم نه‌وتبی‌ت. راستیشی‌کرد. جگه له‌قسه‌یه‌کی
بی‌مانا هیچ‌ترم نه‌وت.

من.. ئه‌گه‌رکتیی‌ی ئه‌و پیاوهم به‌ده‌سته‌وه نه‌بینیا، به‌دلنیا‌یی‌وه
ئه‌و کتیبهم نه‌ده‌خوینده‌وه.

نازانم.. پیم‌خوشه باران ته‌رته‌رم بکات. وه‌ك ئه‌و داربه‌پروه بم..
له‌به‌رده‌می به‌هیزترین ره‌هیلله‌دا باکی نییه.

کتیبی بیره‌وه‌رییه‌کانی ئه‌و پیاوهم ته‌واو کرد و پریوون له‌ درۆ.
ئه‌و پوژانه‌ی به‌یادخسته‌وه... باوكم ئیواران شووتییه‌کی گه‌وره‌ی
له‌ بنده‌ستدابوو. دایکم.. ده‌می ده‌جولاند و ته‌سیحه‌ ده‌نگ
زه‌یتونییه‌که‌ی ده‌نك ده‌نك ده‌جولاند.. چاوی له‌ سه‌روه‌ختی
کردنه‌وه‌ی ده‌رگا‌که وشك ده‌کردو.. کاکم نه‌یده‌زانی مردن چیه‌وه
باوكم ده‌یوت:

— وه‌ره ئه‌مرو نامه‌یه‌کیان هی‌ناوه و بو‌می بخوینه‌ره‌وه.

نامه‌یه‌که وه‌ك ئاغزی جگه‌ره لوول کرابوو، ئه‌وه‌نده سه‌مغی
نایلونی تیوه پیچرابوو، وه‌ك ترسیان له‌فیرینی وشه‌کانی ناوی
بووی‌ت. وه‌ك پيشکه‌شکه‌ری به‌رنامه‌کانی ته‌له‌فزیوون
ده‌مخوینده‌وه.. که گویم له‌ پرهمی گریانی دایکم ده‌بوو.. نو‌بره‌ی
خوینده‌وه‌کانم نرمتر ده‌بوو.. وه‌ك ئه‌وه‌ی بمه‌وی‌ت منیش بگريم.

باران.. واخوویی ناساند خەمی بە موچه وپله نایه. تیئەگەیشتم
ئەو کتیبەیی بوچی هیناوەتە قوتابخانە. خەیاڵیکی منداڵانە..
چەندان گریمانەیی پیبەخشیم و...
خەیاڵیکی منداڵانەبوو.. دەمخواست بیرەوهریەکانی ئەو کابرایە
بەرژینمە ژیانیهوه و بیرەوهرییهکانی خووی پیبگیرمهوه. درەنگ
زانیم.. بیرەوهرییهکی لە لاجینەهیشتم.. داگردنیکی هاوینە
بچکۆلهیبوو.. زوو دایکرد و خیراش ئاوابوو... .

مالڪ له ڙيه مين

سهعد و من

(سهعد) پيئمه لئيت:

چ خه ميکت ههيه، ته نياترين پياو؟!.

پيئمه لئيت:

هه رده لئيت ئەم دنيايه بو تو خولقاوه. سته مه به جيئيه لئيت!.

پيئمه لئيت:

خوزگه م به خوت.

هيج ناليم. سه رنجيکم نيينه. ئەوه روانيني ئەوه. ئەسلەن، هه زم به

چوونه ناو ورده کاريبه کاني ژيانى خه لکه وه نيينه، چجا خوم.

شتيک ههيه له خومي رووداييت و نهيزانم؟.

مروقه و له دايک ده بييت و ده مریت، ئەوسا چي؟!.

بوئا؟. من به باوکم چي و به پيچه وانه وه! جار هه يجار له باوکم

بيستوووه.. ده يووت:

زور مندالبووم.. باوکم فهوتى کرد.

ئەى باوکی؟ ئەى باپيرهی؟. چ کاره بوون؟. چه ند سال ژيان؟.

ئەوان.. خه ميان چييه؟. خو به سال، تیکه يهک نه خون، چ

خه ميانه؟.

جاران باوكم وانەبوو. بىرم نايە جاريك باوكم چووبيتە سەر
كوپرهكەى. بەيانىنى جەژنانىش بەتاقەت نەبوو بچيتە سەرقەبران.
لەگەل پياوانى گەپهكيشدا نەدەگەپرا. ئىستاش ناگەپريت. لەوانەيە
بىانوى ئىستايى، دوورى من بىت. پىيخوشبوو، ھەميشە
تەنيايت.

پوژيک (سەعد) بار دانەگريت، پەستى پرووى ليدەنييت. وەك ئەوھى
دواين پوژى دنيايت.

پيئدەلييت:

كەسم نەديوو، ھيئدەى تو بىخەم بىت؟

خەم بو؟

يەكەمىنجارى بوو بىتە ژورەكەم. ھەپەسانم لە پروخساريا
بىنى! بو؟ بەھەزەرەو تەماشايى دەکردم. وەك ئەوھى ژورەكەم
پرپىت لەو تفاقانەى بەخيراترين ريگە، مروقەكان لەناوبەرييت.

وتى:

تەنانەت، پەنجەرەيەكيشت نىيە؟!.

وتم:

ئەو كاتەى ليڧرە گىرسامەو، ھەر ئەم ژورە چولبوو.

وتى:

بوئى تەواليتەكە، دەگاتە ئيرە.

وتم: ھەستى پىناكەم.

دانیشت، چایه کی به په له م بو سازکرد، بوئی چوله که، ژوره که ی به جینه ده هیلا. دهمزانی چایه که ی به نابه دلی هلقوراند، نه هیشتن بو تیگردنه وه ی پیاله ی دوهمین، سه لماندی به بوچوونه که م به خشی.

به پیکه نینه وه وتی:

له وه ده چیت یه که مین میوانت بم!

هیچم نه ووت.

پوژی دواتر، ده بوو هه موو ئه و وشانه بلیته وه، که له پروژانی بیکار بوونماندا دهیووتن. هیچی نه وته وه. جنیوی به که س نه دا و سه رکونه ی باوکی نه کرد، که هیچی بو به جینه هیلاوه.

پرویلینام، میوانداریان قبول بکه م. نه متوانی. به ناشکرا لیمدلگران بوو.

نیستاشی له که لبت، چیر نه مبیسته وه به زهی به خویدا بیته وه. راستر بیانویه ک نادوزیته وه بو جنیودان و پرسیاره بیمانا کانی. چندانچار پیووتووم:

ته مای هاوسه رگریت نییه؟ تاکه ی له م غه ربییه دا خووت پیرده که یت؟

جاریک بیته وه ی بریارمدابیت و شتیکم له وباره یه وه وتبیت، کیژیکی ناسیاوی ده ستنیشانکردبوو بم.

من.. سه یرم له وه ده هات، ئه و له من. ته نها جاریک له غه فله ته وه، وه لامی پرسیاریکم دایه وه. ده زانم، هه میشه وه لامه کان بیانوی

پرسیار دەزینن. ئەو لەسەری نەپرویشت. خواستی منیش ھەر ئەو
بوو.

من

(دایکی ریان) پوژ بە پوژ قەلەوتر دەبیّت و پرسیارەکانی زوّرتر.
پیمدەلیّت:

کەسم نەدیوووە وەک تۆ تەنیا یی پێخۆش بیّت.
پیمدەلیّت:

شەوان نابینم تەلەفریۆنەکەش دابگیرسینیت.
پیینالیم چوّن دەزانی،
پیمدەلیّت:

ئە ی کە نوپژ ناکەیت، چوّنە ناخویتەوہ؟!
پیمدەلیّت:

ناسیاویکم ھات، ئەو ھەندە و نیویکی تووی دامی، بەس پیّت
چۆلبکەم. وتم: وەعدی داوہ سەری مانگ کرییەکەم بۆ زیاد بکات.
لەو ماوہ کورتە ی سلاوی ھاتنە ژوورەوہمی لیدەکەم، باسی خراپی
میردی کچە بچوکەکە ی دەکات.

جگەرەکیشیکی عەجیبە و ریزە دانەرەشەکە ی دەمیشی ھەر و
دەلیّت.

دەرگاکە دادەخەم و پوناکی ژوورەکەشم بلأچە ی مژی جگەرەکەمە.

خووم به ووه گرتووه... ، ئا.. هرئه ووندهی (حهوسه لهه هه بیئت) ده چمه وه سه رئه و شه قامه ی، که له میژه، هه لبرژارده ترین شوینی حه وانوه و پیشودانمه.

دلنیام.. ئه وشه قامه له هیچ شه قامیکی ئه م دنیا یه ناچیت.

نه موتووه وه ک ساته وه ختی تیپه رینی که ژاوه ی قه یسه ر و فیره ونه کان، له مبه رو له و به ری شه قامه که وه کیژه کان به دهم جولاندنی گولا و پرژینه کانی ده ستیانه وه، زیاتر له بوئی گولا وه کاننیان خنده کاننیان ده به خشنه وه. ئه وان هینده یان ده ویئت سه رکاره کاننیان لییان رازیبن، خو ئه گه ر بو یان بلویئت و سه رکیشییه ک بنویئن، وابه حه ژمه ته وه سه رنجت ده دن، وه ک ئه وه ی له م دنیا یه دا که سیان هینده ی تو خوشنه ویستیئت. به زیاده رویشی مه زانه که به پاله وانیکت بچوینن وه ک ئه وه ی تو خه لاتی سه رفرز بوونی پیببه خشیت!!

گه لیكجار بیر له و کیژانه ده که مه وه، ئه ی بو ئه وان نه بوونه شابانوویه کی حه رام سه را؟ کی ده زانیئت که یفییان به چی هاتووه و به چ شتیکیش درونگ و بیزار بوون؟!.

ئیستا ئه گه ر له وه چه ی ئه و کیژانه پرسیار بکه ییت و پییان بلئییت (چ کاره بوون؟. چییان پیخو شبوو؟. له وانه یه.. تیژ به پرسیاره که ت بکه ن و.. پیشیان شه رمه گه ر بلین.. ئیمه نه وه ی ئه و که نیزانه یین. چه ند سال له مه و پیش بووه؟ کی ده زانیئت.

لهوانه يه چاره هايجار خه ونيان به شارژنييه وه بينيبييت؟. ئا.. مردن وهك ئه وهى هه رگيز له داك نه بووبن. چ.. په يوه ندييه كه به منه وهيه؟.

ئه وهى ، مه به ستمه... پايژ ده بارينمه شه قامه كه، ئه وه منم؟! نه نمه ي بارانيك تينوويتم ده خاته وه ياد، نه نيگاي توورهي كه سيكي به رانه رم، تپه پريني ئه و شو فيره له خو بايو وه م، بيرده خاته وه كه ئوخژني به وه دييت، له پشته وهى ئوتومبيله كه ي لاشه يي چه ندگولله بارانكراويكي تيدايه. بيرده كه مه وه.. چ له زه تيكه.. گه رله ژير كيبله ئازار اوييه كه ي دهستي زياتر بلاليمه وه.

من و سه عد و خالي جياوازي

سه عد: خيزانداره. خانووي خو ي هه يه. كوردي نازانييت. 3 سال سه ربازي كردووه. به شيكي زوري گويچكه ي راستي بر دراوه. ده رچووي ئاماده ييه. ده خواته وه. من : به پيچه وانه وه.

سه عد و من و خالی هاوبهش

له ساردترین پروژه کانی کانونی دووه می ۱۹۹۲، له جه نجاتترین شه قامی شارد، (۷) کهس بو گولله بارانکردن راهه ستینران. ماوهی نه جامدانی کاره که هه ره نه وه ندهی پیچوو، که به چاوی به ستراره وه له په نایه کدا راهه ستینران و نه فسه ریگ ناوه کانی به دهنگیکی بهرز ناشکرا کرد و کو مه لیک له ناماده بووان چه پلهی گولله بارانکراویان بو لیدان.

ئه و پروداوه تا ماوهیه کی زور، پیشه نگی کوئی ئه و باسانه بوون، که به نهینی له گپرانه وه نه کانداناماده بیان هه بوو، تا ئه و کاتهی جاریکیتر و جاریکیتریش هه مان پروداو دوباره بوونه وه. تاکه جیاوازیان هینده بوو، شوینکه وتی شه قامه کان گوپردران و ژمارهی گولله بارانکراوه کانیش زیاد و که می ده کرد، ته نانهت که سوکاری گولله بارانکراوه کان ده بوو پارهی فیشه کانیش بیان بگپراهه ته وه بو میری و پرسه دانانیش یاساغ.

سه عد (به ناشکرا)

درویه، هه رگیز جهسته به ئازار پانایهت. هه ستم ده کرد، قولم لی مبیزاره و دهیه ویت جهسته م به جیبیلیت. جهسته م له قولم

توورپه. تهنه جاريك جنيومدا. وتييان ئيمه به دم نايلىيىن، خوشكهكته به پراستى دىننه به ردمت. ئاماده بووم قوندره كاننيان ماچ بكم و كرديشم. راستييان ده كرد ترسنوكبووم. ترسنوك نه بوومايه، له به ره كانى جه نگدا لاشه كه م ده بوو به خه لوز. باوم له باتى خانووه كه م بو بفروشيت، خانويه كى و درده گرت. وتييان: ئه وه ته گويچكه يه ت ده پريين، بو ئه وه ي نازابيت.

من (به نه ينى)

گومانم نه بوو كه فريشته كان وهك سووپه ريك ته واوى ئازارى كييل هاويشتن و ته زوى كاره باو شوينكوژانه وهى جگه ره و.... له ناميز ده گرن و.... ئه وهى نازار ده دريت ئه وانن نهك من!!!. به زه ييم به خومدا ده هاته وه.. بو وهك فريشته يهك نه خولقام، تابه خه مى هيچه وه نه يم!.

شكم نه ده ما، خواوه نديش له گه ليك كارى نابه جي توورده بييت و خه م دايدة گريت. ده مزانى فريشته كانيش به تاقه ت نامين و به جي مديلن و... هه رواشبوو. جه سته يه و هه تا سنوور يكي ديار يكراو ده توانيت له بهر ئه شكه نجه داندا خو ي رابگريت.

منيش نه بوومايه ته سوئگه ي خيرا مردنييان، ئه وان هه رده مردن! چ دوژمنايه تيبه كم له گه لييان هه بوو؟.

ئەگەر پەنجەرەيەك ئا لەئاستى ئەم دانىشتنەتدا بووايە.. زورجار
هەولت داوہ پەنجەرەيەك لەسەر دیوارەكە بنەخشینیت وەر پریك
لەئاستى ئەم دانىشتنەتەوہ ، دەرەوہ چاتر ببینیت .

لەدەرەوہ، شەقامیكى قەرەبالغ.. ئەو خەلكە ھەریەكە و بەكارى
خۆیەوہ سەرقالە و... . دەلییت داساكەندنیان نییە. دەلییت بو
ئەوہ لەدايكبوون بەپەلە پرۆن و ئەو كارانەى لەسەریانە ئەنجامى
بدەن و... . بەرلەوہى كیژ و كورپك بگەنە ئاستت، سى كەس،
لەوكەسانە دەخەیتە سیڤرەى بینیتەوہ.. ئەو سى كەسە، چوون
سیویك بەسەر سى بەشدا، قاشى بكەیت، چوون یەكن، ئاوا
تەمەنیان لە ۲۲ — ۲۴ سالیكددا دەبن.. كەسیكییان شەروالیكى
خۆلەمیشى و كراسیكى میلدارى شین باوى لەبەر كردووہ و كەميك
بەخۆوہترە، ئەوہى تریان لەو دەچیت ژنى ھیناییت و مندالیكىشى
ھەبیٹ. سەرتاپای پۆشاكى بەرى سپى. سى كەسن.. خەمبارى
نیگاكانى مات كردوون. توورەن.. رەنگیان بە لیمویەكى فریدراو
دەچیت. بەتوورەبییەوہ بە دووى كەسیكددا ویلن: كەسیك... .

كەسیكیان، جلیكى شیرداغى لەبەرە و ھەلوئىستەيەك بو
پەنجەرەكەت دەكات!.. كەسەرنجیدایت.. بیھیچ شەنو كەویك
بەزەبیەكى سوزنامیزت پیدەبەخشیت.. پیتدەلیت:

چ ژووریكە؟ چۆن ئوقرە دەگریت؟

دهيه ویت شوخیت له گه لېکات:

— هیڼدهی ده لاکخانه یه ک پروژنامه شی لینییه، تا نورته ده گات،

خوتی پیوه بخافلینی! وای له ژووره که ت!!

که سه که یتریان، قزیکي خاوی پیوه یه، رووده کاته (سه عد) و به

پلاره وه، ده لیت:

— نه ئینجانیه که هیه، نه گولیکیش، تا به نه زاکه ته وه چاوه ریپیت

لیوه کانی ته ریکات. نه قاقیژی مندالیکي هارو هاجی لیدیت،

نه خاتوونیکیش سفره که ی بوړیکبخت، تا له پیشه وه سورا حیه کی

پرله ورده سه هوئی بو دابنیت.

نه وه یتریان، بزیه که ده کات، بزیه که وه که به چاوه پیبکه نیت، ده لیت:

— چون زیندان، شیتی نه کردوویت؟. ته نانه ت، میروولله کانیش

پییان نه سته مه شارایه کییان لیره بخن؟ مه گهر کوکوختیه کی

غریبیش پیی نه غزه به ساپیته که ته وه هیلانه یه که چیبکات؟.

سه عد

شه قامه که م.. پره له بیده نگی، نه کوشکه قوچ بالاکان، تیشکی

خوری لیده شارنه وه، نه چلکاوی دوکانداریکي چه پهل، په له

له پروخساریا به جیدیلیت. نه وهر دیا نه که به جنیوه وه، سه مونیکي

ره قم تیده گریت.

گه لیكجار دلڤه قانه دهر وانمه ئه و كه سانه ی لیږه وه گوزره ده كهن،
وهك ئه وه ی به هه له هاتبیته ئیږه، دمه ویت ناسنامه ی ته واوی
یه كه به یه كه یان بزانه. كی ئه و موله ته ی داونه تی لیږه وه تیپه پرن؟
بریارمداوه.. روشتن بو.. زیندانیکراو و یاساول و...
عاره بانچییه كانی بهرده رگای زیندانه كه و... قه ده غه یه.
شه قامه كه م.. جه نجالی پیوه دیاره و..

دهر وانمه ئه و چه شاماته ی وهك بلیت هه ربه پیوه له دایکیووبن.
لییان دهر وانم.. له ناو هه موویاندا دوو كه س ده ستنیشان ده كه م.
دوو كه س پروو خساریان به پروو خساری ئه وان نه چیت!! گوشادم..
ئه وه تا، زور بیخه مانه ریږه كهن. وهك ئه وه ی ئه م شه قامه بو
هه ردو کییان بنیاتنرابیت، دوو كه سن، ئاغرائه هه نگا و ده نین و
به په روشه وه له گه لیهك ده دوین. له سه ره تا وه گریمانیه كه چی
ده كه م: ژن ومیږدیک بن و له میژبیته مانگی هه نگوینیان
فه راموشكردیته، نا... بو نابیته کیژو کوریک بن وله سه ره تای واده ی
ده زگیرانداریاندا بن. ته ماشایان ده كه م، باسی شتیکی گرنه
ده كه ن، وه كچون، نه باسی زیندان و یاساول و نه ئازادی و نه
ونبوونی خوږیكه ن.

هه موو شتیك بو گپرانه وه ده سته دات، گرنه گویلیگرتنه.
ئیستا سه ری نه و یكردوه، ناکریت بو تریت ئاخو له گه ل
خه یاله كانی ده زگیرانه كه ی هه نگا و ده نیت، یان ته نها به وجهه سته
ماندووه یه وه كه وتوته ئاقاری ئه و کیژه ی بوئی (ته ماره) ی لیږدیت!!

من و سه‌عد(وهك خوئی)

ئه‌مجاره‌ش، (سه‌عد) له‌پیشه‌وه سلاو ده‌كات و دادنه‌نیشن. چاوی به‌چاوی (سه‌راب) ناچییّت. ئی.. جوانییه‌کی ئه‌فسوناوی تیاکوئبوته‌وه. ته‌ماشای ده‌كات و بزهی‌ه‌ك ده‌كات. هه‌تا پیا‌له‌چا‌که‌ی به‌رده‌میشی لاده‌بات، بزه‌که‌ی ئاوانه‌بووه، کتومت ئه‌و کاته‌ی پی‌ده‌چییّت، دایکی له‌هیچ وشه‌یه‌کی بووکه‌که‌ی تی‌نه‌گات. ئه‌مما.. له‌وه‌موو سوژه‌ی بی‌ئاگانییه. ئه‌وه‌تا جی‌گه‌که‌ی راخستوو و پی‌ده‌لییّت:

— ئیتر لی‌ره ده‌می‌نینه‌وه؟!.

— ئا.. لی‌ره ده‌می‌نینه‌وه.

سوڤاس و پڙانين:

* هونہ رمنہ ندي نازيزو.. روٽه م ناغاله، وڀراي تابلو
ناوازه کاني بهرگي نه م کتيبه، نه خشه سازييه که شي له
نه ستوگرت.

براي دلسوزم هاوري هه ژار.*

